

TV-BRICS bringer omfattende dækning af Schiller Instituttets konference den 9. september

Den 28. september 2023 (EIRNS) -TV-BRICS, der beskrives som "et internationalt BRICS-medienetværk med et potentielt publikum på 3,5 milliarder mennesker", offentliggjorde i dag en fremragende artikel om Schiller Instituttets internationale internetkonference den 9. september 2023 ("Lad os gå sammen med det Globale Flertal om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"). Den fremhævede uddrag af talerne fra den russiske professor Georgy Toloraya, pensioneret diplomat og administrerende direktør for National Committee for BRICS Studies; den sydafrikanske professor David Monyae, direktør for Center for China and Africa Studies ved University of Johannesburg; og argentinske Ruben Guzzetti fra Argentine Institute of Geopolitical Studies. Hjemmesidens forside indeholder et link til artiklen, som også er fremhævet på dens portugisiske side. <https://tvbrics.com/pt/news/diretor-do-instituto-argentino-de-estudos-geopol-ticos-a-argentina-pode-participar-do-nbd/>

Uddrag af Guzzettis tale blev også bragt i dag af det sydamerikanske netværk Telesur, som er mediepartner for TV BRICS. TV BRICS' mission, forklarer hjemmesiden, "er at udvikle et fælles informationsrum for BRICS-landene for at fremskynde den økonomiske udvikling, forbedre velfærd for befolkningerne i vores lande og styrke de sociale bånd." Gruppen omfatter en 24-timers nyhedsudsendelse på fire sprog (tvbrics.com), en 24-timers tv-kanal i Rusland og mange flere tilknyttede medier og sociale medier i hvert af de fem nuværende BRICS-medlemslande.

Selvom overskriften på TV BRICS-artiklen kun refererer til Guzzetti og Argentina, er artiklen en rapport om hele konferencen. Lige efter det historiske BRIKS-topmøde i Johannesburg den 22.-24. august, hedder det, afholdt Schiller Instituttet "en konference under temaet 'Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien! Politikere, diplomater, tidligere præsidenter og professorer fra Rusland, Indien, Sydafrika, Argentina, Italien, Frankrig, Tyskland, Guyana, USA og Japan deltog i arrangementet."

Efter at have citeret titlerne på hvert af de to paneler, "Den strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde" og "Et nyt paradigme i menneskehedens historie er ved at tage form", bringer TV-BRICS højdepunkter fra professor Tolorayas og professor Monyaes taler fra det første panel og Ruben Guzzettis fra det andet. Prof. Toloraya citeres for at sige, at det nylige BRIKS-topmøde i Johannesburg "i sandhed var en historisk begivenhed ... fordi det er første gang, at BRIKS har erklæret, at de er på vej, og at de er i stand til at skabe en ny verdensorden: Det er virkelig et tidevandsskifte ... og det er noget, som ingen har forventet, inklusive mig selv."

TV BRICS citerede professor Monyaes bemærkning om, at med tilføjelsen af seks nye medlemmer bliver BRIKS-landene "mere magtfulde". Med hensyn til Kina, sagde han, "kommer vi også til at se forandringer," fordi det er "det vigtigste land i forhold til størrelsen af dets økonomi og den rolle, som det i stigende grad spiller i udviklingen af infrastruktur."

Rapporten om Ruben Guzzettis tale fremhæver hans kommentar om, at Argentina, når det bliver medlem af BRIKS den 1. januar 2024, sandsynligvis også vil blive medlem af BRIKS' nye udviklingsbank. Den tilføjer hans kommentar om, at "nationerne i det Globale Syd, legemliggjort i BRIKS, har givet stor fremdrift til verdenshistoriens hjul i Johannesburg. En række muligheder har nu åbnet sig for vores land," sagde han. Han

tilføjede, at progressive kredse i Argentina er bevidste om, at udviklingslandenes succeser og resultater, der er samlet i organisationer som Shanghai Cooperation Organization (SCO), ASEAN, Eurasian Economic Union (EAEU) og BRICS, "bekræfter ændringen i verdens tyngdepunkt fra vest til øst, [og] åbner historiske muligheder for dem."

Artiklen er et resultat af, at Schiller Institutet i Danmark har kontaktet institutioner relateret til BRIKS.

Her er den fulde artikel på engelsk:<https://tvbrics.com/en/news/ruben-guzzetti-director-of-the-argentine-institute-of-geopolitical-studies-argentina-can-probably-jo/>

Ugentlig dialog-webcast med Helga Zepp-LaRouche: NATO's krigshøge går over til 'Plan B', lad os gøre en ende det vanvid!

Ikke korrekturlæst

28. september 2023 (EIRNS) – Ugentlig dialog-webcast med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 27. september 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for

Schiller Instituttet. Det er onsdag den 27. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, der har været en voksende international erkendelse af, at Ukraines NATO-støttede modoffensiv ikke er gået som planlagt. Og efterhånden som tabene stiger, har der været opfordringer til en fredelig løsning gennem diplomati – endnu flere opfordringer til det – som for eksempel opfordret af [fire fremtrædende tyskere] (https://zeitgeschehen-im-fokus.ch/en/newspaper-ausgabe-en/article-translated-in-english.html#article_1565) i en fredsplan, der blev offentliggjort den 28. august. Men der er også opfordringer i den anden retning, til en optrapning. Londons tidsskrift {The Economist} opfordrede til en “nytænkning” og sagde, at Vesten er nødt til at planlægge en ” langvarig kamp.” Og så sent som i går havde den britiske royale tænketank Chatham House en podcast, hvor de skældte Vesten ud for utilstrækkelig støtte og opfordrede til en “fordobling af indsatsen.”

Nogle, som Gilbert Doctorow, beskriver dette som NATO’s “Plan B”, dvs. en optrapning, som bl.a. omfatter den russiske Sortehavsflåde på Krim, som blev ramt to gange i weekenden af missiler fra vest. Hvad er dine tanker om den retning, dette bevæger sig i? Er Washington og NATO indstillet på at bevæge sig i retning af en plan B?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Tja, det er meget svært at være 100% sikker på, men desværre peger alle tegn i retning af, at det kan blive tilfældet. For jeg kan kun fremhæve det forslag, du nævnte, fra disse fire tyskere – Horst Teltschik, tidligere leder af Sikkerhedskonferencen i München og topdiplomat på tidspunktet for den tyske genforening; general Harald Kujat (pensioneret), tidligere højeste militærperson i Tyskland og formand for NATO’s Militærkomité; Peter Brandt, søn af Willy Brandt; og professor Hajo Funke. Forslaget gjorde dette valg

meget klart. Det blev offentliggjort allerede i slutningen af august, og det siger, at NATO meget snart vil stå over for en beslutning om enten at anerkende det faktum, at den militære operation i Ukraine er slået fejl og Ukraines modoffensiv ligeledes, og det efterlader kun to muligheder: Den ene er øjeblikkelige forhandlinger om en diplomatisk løsning, og den anden er en eskalering, som hurtigt kan bringe verden på randen af en atomkatastrofe. Og så er det et meget detaljeret, meget passende forslag til, hvordan sådanne fredsforhandlinger faktisk kunne finde sted.

Jeg tror faktisk, at det er valget, og den artikel, du nævnte af [Gilbert Doctorow] (<https://gilbertdoctorow.com/2023/09/23/latest-news-on-the-war-these-past-two-days-we-have-advanced-considerably-to-a-full-blown-russia-nato-war/>), som er overbevist om, at en sådan plan B allerede er i funktion, nemlig at den generelle sladder eller linje om, at "OK, Ukraine har tabt, lad os gå videre til den næste konfrontation med Kina om Taiwan," som tilsyneladende er diskussionen i Washington og andre steder, at det dog ikke er det, der sker, men at vi faktisk ser en optrapning, hvor NATO positionerer sig til i stigende grad at gøre Sortehavet til et område for direkte konfrontation med Rusland. Og den beslutning, der rapporteres om Biden-administrationen, at de vil aflevere det såkaldte ATACMS-missil, som har en rækkevidde på 300 km, og derefter vil den tyske regering træffe beslutning om at sende Taurus-krydsermissiler, som har en rækkevidde på 500 km, og som derfor begge kan nå meget langt ind på russisk territorium, Krim eller andre områder bag frontlinjerne.

Det er der, vi ser ud til at være. Der var disse angreb på Sevastopol. Og indtil nu ser det ud til, at Scholz stadig tøver med at give det absolutte tilsagn, men som tingene er gået i det sidste halvandet år, er jeg slet ikke sikker på, at han holder sig tilbage og undlader at give tilladelse til udstationering af disse Taurus-krydsermissiler. Og det er en

kendsgerning, at disse krydsermissiler ville blive opstillet, ikke et ad gangen, men det ville sandsynligvis være en hel gruppe af dem, hvilket ville betyde, at forsyningslinjen for den kontinuerlige levering af disse Taurus-missiler, som faktisk bliver produceret i Bayern, ville være nødvendig, og det ville helt klart gøre Tyskland til en krigspart i konflikten. Og hvis tingene optrappes til det punkt, kan vi meget hurtigt få en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland, der involverer Tyskland som afsenderland for disse missiler.

Så jeg tror, at folk hellere må vågne op! Det her går efter min mening helt galt. Jeg tror ikke, at befolkningen er tilstrækkeligt mobiliseret og bevidst om, hvor farligt tæt vi er på en katastrofe. Det skyldes naturligvis massive propagandakampagner og misinformation i mainstreammedierne. Men jeg tror, vi er på vej, og det er absolut nødvendigt, at folk virkelig gør opmærksom på deres ønske om at blive hørt, at vi absolut har brug for en øjeblikkelig våbenhvile – som Kujat-Teltschik-Funke-Brandts forslag foreslår – og at alle må samles om det forslag, som efter min mening er det mest præcise og mest gennemførlige forslag, der ligger på bordet.

SCHLANGER: Og folk kan finde det forslag på Schiller Instituttets hjemmeside, hvor vi har en [pressemeddelelse] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/26/schiller-institute-press-release-nato-escalates-for-world-war-military-and-foreign-affairs-experts-release-proposal-ending-the-war-with-a-negotiated-peace/>) om forslaget om "At afslutte krigen med en forhandlet fred."

I betragtning af den anspændte situation, der har udviklet sig, især efter angrebene sidste weekend på den russiske Sortehavsflåde, handler de fleste af de spørgsmål, vi har, naturligvis om krigen i Ukraine. Så lad mig starte med et fra en fast seer, Menashe, som skriver om Doctorow-artiklen om Plan B. Han har flere spørgsmål, men det, jeg tror, afspejler en række andre spørgsmål, vi har fået, er: "Hvordan kan den

brede offentlighed skelne mellem pålidelige og upålidelige informationskilder?" Dette blev også sendt til mig af en person, der spurgte: "Kan vi tro på det, Seymour Hersh skriver?" Og selvfølgelig ser Seymour Hersh ud til at afspejle det samme synspunkt, som vi har set hos Doctorow. Kan du besvare de to spørgsmål?

ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at i en førkrigs-situation, som til dels allerede er en egentlig krig, men som kan blive en førkrig til en større krigssituation, er desinformation, den sorte propaganda, den grå propaganda, naturligvis enorm, og derfor er det naturligvis meget vanskeligt. Jeg tror, at man først og fremmest skal gå efter kildens omdømme; man skal se, om man kan verificere det ved at tjekke det og se, om der er andre kilder, der bekræfter det samme, så det er en meget vanskelig ting. Men siden du nævner [Seymour Hershs nye artikel]

(<https://seymourhersh.substack.com/p/a-year-of-lying-about-nord-stream>), vil jeg sige, brug din egen dømmekraft. For det første, bare til publikum – Seymour Hersh skrev en artikel på etårsdagen for Nord Stream-bombningen. Og han havde skrevet en [artikel den 8. februar]

(<https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>), som havde forårsaget en fuldstændig sensation, fordi han havde givet Biden personligt skylden for Nord Stream-sabotagen. Og den artikel var ekstremt præcis med hensyn til detaljer, sandsynlighed og også fakta. Så der var naturligvis en hel indsats for at imødegå det med det absurde om en ukrainsk yacht {Andromeda}, som var en sejlbåd, der ifølge alle militære eksperter var fuldstændig ude af stand til at iværksætte sådan en meget vanskelig sabotage på 80 meter dybt vand. En sejlbåd har simpelthen ikke den slags trykkammer, der gør det muligt for folk at dykke så dybt, og en hel masse andre usandsynlige omstændigheder.

Nu har Hersh skrevet en ny artikel, som indeholder nye elementer, og jeg må sige, at de er virkelig hårrejsende. For

han fremfører to argumenter: Det ene er, at han har kilder i efterretningstjenesten i USA, som har fortalt ham, at det er så godt som sikkert, at kansler Scholz fik at vide af Biden på pressekonferencen i Washington den 7. februar 2022, eller før det, at de ville gå videre med afviklingen af Nord Stream 2. Det er en anklage, men jeg synes, den er så alvorlig, i forhold til hvad den indebærer; hvis det er sandt, så ville Scholz fuldstændig have brudt sin embedsed for at forhindre skade på det tyske folk. Jeg kan ikke sige – dette svarer til at samarbejde med et terrorangreb, som ruinerer den tyske økonomi i en grad, som kun udfolder sig i denne periode, hvor Tyskland bliver halveret med hensyn til industri. Som jeg sagde, er det bare en anklage, men den er så alvorlig, at jeg synes, den fortjener en uafhængig undersøgelse. Det er det, Kina kræver, og det er det, Rusland kræver. Mange lande i det Globale Syd insisterer på det – og det er endnu ikke sket.

Så det andet store nye punkt i Hershs udtalelse er beskyldningen om, at [truslen, som Biden leverede] (<https://youtu.be/0S408rGRLf8?t=82>) på pressekonferencen den 7. februar 2022, da han sagde, at hvis russerne blandede sig militært i Ukraine (det var to uger, før de faktisk gjorde det), så ville de ødelægge Nord Stream-rørledningen. Nu har Hersh igen kilder i efterretningstjenesten i USA, der siger, at beslutningen om faktisk at gennemføre sabotagen ikke havde noget at gøre med bestræbelserne på at forhindre krigen, fordi krigen startede omkring to uger senere, den 24. februar, og så blev beslutningen ikke taget, men mandskabet, der havde ansvaret for at levere denne sabotage, fik at vide, at de skulle vente og udføre denne sabotage på anmodning. Og det var styret af Biden-administrationens forsøg på at bedømme, hvad der ville være konsekvenserne af en sådan operation, og så besluttede de endelig at gøre det den 26. september, efter at alt allerede var på plads på forhånd, for at sikre, at Tyskland ikke havde nogen mulighed for, under pres fra den økonomiske sanktion og de stigende energipriser, at Tyskland ikke ville have nogen mulighed for at gå tilbage til de

billige gasleverancer fra Rusland, hvilket ville indebære faren for, at Tyskland ville falde under Ruslands kontrol, og at USA efterfølgende ville miste deres dominerende position i Europa.

Igen, det er en anklage. Men tænk over det: Hvis det var sandt, at det skulle være en krigsafskrækkelse, og han citerer også Victoria Nuland, der siger, at de havde gentagne strenge og håndfaste diskussioner med tyskerne for at fortælle dem, at de ikke skulle gå videre med Nord Stream – hvis det er sandt, at de afventede denne beslutning i flere måneder, og så besluttede, når det var klart, og jeg husker tydeligt, at det var på et tidspunkt, hvor demonstrationerne i Østtyskland og andre steder tog fat på kravet om at åbne Nord Stream 1 og 2, fordi gaspriserne var blevet så utroligt dyre. Og hvis det så var svaret på at sikre, at sådanne krav ville forsvinde fra disse demonstrationer, så finder jeg det helt utroligt. Og i betragtning af, at Hersh i sin artikel også går meget i detaljer med de nøjagtige afsløringer, han har gjort i sin karriere, og som er blevet offentliggjort i {New York Times}, {Washington Post} og andre såkaldte mainstream-medier, mener jeg, at det kræver en undersøgelse.

Det kinesiske argument synes jeg også er meget værdifuldt, for de siger, at hvis en så enorm hændelse som et terrorangreb på infrastruktur slipper af sted med det, så er ingen infrastruktur i verden sikker. Så der er en fælles, international interesse i at komme til bunds i det her (der er ingen vittighed involveret), men det er virkelig en meget alvorlig sag, og jeg finder det virkelig helt utroligt, at den tyske regering muligvis kunne have gjort det, og at det tyske parlament er for fejlt til selv at undersøge det; og at de tyske kriminelle myndigheder, statsadvokatens kontor, at de ville stille sig til rådighed for at komme med en dækhistorie.

Da dette svarer til 9/11 for Tyskland, og det er den slags udviklinger, der afgør, hvilken vej et land går, er dette ikke en let sag. Det berører Tysklands grundlæggende interesse som

nation i spørgsmålet om suverænitet, i spørgsmålet om eksistens som industristat, så jeg kan kun sige, at vi virkelig bør kræve en upartisk, objektiv undersøgelse af alle, der har nogen grund til det; og det er praktisk talt alle.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Dennis i Rusland, som jeg tror er delvist relateret til hele presset for forhandlinger. Han skriver, at ideen om et kompromis ville omfatte indrømmelser fra Rusland, men Rusland vil ikke give Krim eller Donbass tilbage, og de er bekymrede over, at der ikke har været nogen international anerkendelse af, hvorfor den særlige militære operation blev iværksat. Så han sagde: "I stedet for at lade Vesten redde ansigt, hvad får dig så til at tro, at et sådant kompromis kan ske?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, den eneste grund til, at jeg siger det, er, at der ikke er nogen tredje mulighed: Enten optrapper man krigen, og det er det, vi er midt i, eller også forhandler man. Det ligger i diplomatiets og forhandlingernes natur, at man er nødt til at finde et kompromis. Den såkaldte forhistorie til den særlige militære operation – ideen om, at historien startede den 24. februar, er det kun en komplet idiot, der holder fast i, og der er nogle i mainstream-medierne, der arbejder som journalister, det er helt sikkert.

Men det er en etableret kendsgerning, at hele historien efter Sovjetunionens sammenbrud skal tages i betragtning! Det faktum, at Rusland gav Ukraine suverænitet i 1991, var baseret på det faktum, at Ukraine ville forblive et neutralt land: Det er en kendsgerning, som er fuldstændig negligeret. Det er ikke kun løfterne til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville flytte sig "en tomme øst" for den tyske grænse. Det er blevet afvist. Men der er også samtidige vidner, som siger det modsatte. Men jeg tror, at Ruslands beslutning i 1991 om at tillade Ukraine at blive en suveræn stat var forbundet med ideen om neutralitet! Og det er også blandt de kontrollerbare kendsgerninger.

Så jeg mener, at der skal være en gennemgang af hele

historien, og den skal være objektiv. Derefter mener jeg, at Minsk 2-formlen i det mindste er et referencepunkt, som man bør gå tilbage til, for i sidste ende skal løsningen være en, der tager sig af alles interesser, og det inkluderer eftertrykkeligt befolkningen i Rusland, befolkningen i Ukraine, befolkningen i Donbass, befolkningen på Krim; og jeg mener, at folkeafstemninger hen ad vejen helt sikkert skal være en del af det.

Men jeg tror, at det vigtigste er, at hvis man indser, at vi virkelig er på randen – at dette er ved at komme ud af kontrol, hvilket truer med at blive enden på menneskeheden: en våbenhvile, betingelsesløse forhandlinger, og så erkendelsen på begge sider af, at alternativet er, at der ikke vil være nogen tilbage til at dømme, hvem der var skyldige, og hvem der ikke var skyldige, burde være en motivation til at gå ind i diplomatiet.

Nogle mennesker mener måske, at en militær løsning er den eneste vej. Jeg tror, at sådanne mennesker findes på begge sider. Men det har den bagside, at det ikke virker! Denne gang ville resultatet ikke være noget for nogen, fordi ingen ville være i live.

Så den eneste måde, jeg tror, vi kan komme derhen, er, at der skal være et offentligt krav. Tyskland går desværre i søvne ind i deres egen ødelæggelse. Folk i USA er alt for ligeglade: De forstår ikke, hvad der foregår, ikke i tilstrækkelig grad, og derfor tror jeg, at den eneste mulige stemme, der kan blive hørt, er landene i det Globale Syd, for hvis det kommer til en atomkrig, vil de være lige så døde som alle andre. Og de er den store, nye faktor: De repræsenterer det absolut store flertal af den menneskelige art, og jeg tror, vi er nødt til at få en debat og et pres, der ikke kommer fra USA til det Globale Syd, men den anden vej rundt.

SCHLANGER: Apropos historiesyn, den anden store historie – jeg har modtaget mange e-mails fra canadiske støtter om den

begivenhed, der fandt sted i det canadiske parlament, hvor der foran præsident Zelenskyy og premierminister Trudeau blev givet en stående ovation, faktisk to stående ovationer, til en person, der beskrives som en canadisk og ukrainsk krigshelt; som viste sig at være en veteran fra Ukraines 14. division af det galiciske Waffen SS: Det vil sige en nazistisk enhed af ukrainske frivillige, der deltog i folkedrab mod især folk fra Polen.

Nogle skrev, at de var forlegne over, at dette kunne ske i Canada. Andre sagde, at det viste en grad af uvidenhed, at man ikke ved, at en person, der præsenteres som en "ukrainer, der kæmpede mod Rusland i Anden Verdenskrig" – ja, hvem kæmpede mod Rusland i Anden Verdenskrig? Det var nazisterne! Og så kom Trudeau i dag ud og gav en slags undskyldning, ikke rigtig, men han advarede canadierne om at være på udkig efter (citat) "russisk desinformation."

Helga, hvad er dine tanker om denne affære?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er meget afslørende, og på en måde er det godt, for det viser meget tydeligt, at dæmoniseringen af Rusland og russofobien, som er blevet til et utroligt had mod alt russisk, blænder mange mennesker i en sådan grad, at bare fordi nogen er anti-russisk, bliver han betragtet som en helt! Nu viser det sig i dette tilfælde, at det var et verificerbart SS-medlem, som den polske regering beskylder for at have været involveret i massive drab på polakker. Det faktum, at disse ting kunne gå igennem – der var også spørgsmål til den tyske regering fra en parlamentariker fra Venstre om lignende ting i Ukraine, og den tyske regerings holdning var: "Vi har intet kendskab til ... vi tager ikke disse argumenter om, at der er antisemitisme eller racisme ..." så de benægter det fuldstændigt!

Hvis Canada ser igennem fingre med det, hvis den tyske regering ser igennem fingre med det, og hvis den amerikanske regering ser igennem fingre med det, og hvis den britiske gør

det, så opstår spørgsmålet: Hvad er det i disse vestlige regeringers struktur og opbygning, der gør det så nemt og bekvemt for dem at ignorere disse fakta? Svaret er ikke så behageligt for disse vestlige regeringer, for måske er der en sammenhæng mellem deres mål og det, som disse nazistiske elementer repræsenterer.

Jeg tror, vi ser på faren for fascisme i Vesten, og jeg tror, at enhver, der ikke falder for propagandaen, vil se det meget tydeligt: At hvis vi ikke ændrer os hurtigt, er vi i absolut fare for ikke bare at gentage fejlen fra Første Verdenskrig ved at gå i søvne ind i en katastrofe, men også rædslerne fra Anden Verdenskrig og en ny fascisme. Det vil ikke være den fascisme, som var i Tyskland for 80 år siden, men hvis man ser på, hvad Vesten gør under påskud af "demokrati" og "menneskerettigheder", hvis man laver en ærlig redegørelse for, hvad det er for en politik, så vil spørgsmålet om den canadiske hændelse måske starte en revision af Vestens politik – og det ville være det bedst mulige resultat.

SCHLANGER: Helga, her er et spørgsmål fra en, der beskriver sig selv som en "bekymret patriot". Hun spørger: "Hvordan kan det at synge klassiske stykker i et kor forhindre vanvittige krigshøge i at føre krig?"

ZEPP-LAROUICHE: Det tror jeg ikke, det vil, for disse krigshøge er krigshøge, og de har truffet deres beslutning om at være, hvad de er. Men formålet med klassisk musik er at opløfte den generelle befolkning. Når vi lige nu befinder os i en situation, hvor Vesten som en enhed, det vil sige USA og Europa i særdeleshed, har den største kulturelle krise, jeg kan komme i tanke om. Det er et dyk ned i dekadence, som får slutningen på Romerriget til at blegne ved sammenligning. Hvis man ser på, hvad der er tilladt under demokratiets og frihedens flag og hvad ved jeg, volden – jeg tror, der har været 500 masseskyderier i USA indtil videre i år, et utroligt højt antal dødsfald som følge af disse skyderier. Hvis man ser på selvmordsraten, stofmisbruget, narkobandenes vold i byerne,

infrastrukturens forfald, det barbari, der kommer til udtryk i den måde, migranter bliver behandlet på, både i USA og i Europa omkring Middelhavet: Dette er Vestens undergang! Lad være med at narre dig selv.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, plejede altid at sige, at et samfund, som ikke længere er i stand til at tænke klassisk, ikke vil overleve. For med klassisk musik appellerer man til det i menneskets indre sjæl, som er menneskeligt, som er smukt, som er kreativt, som er opløftende, som er ophøjet, som har alle menneskehedens ideer. Og derfor tror jeg, at den eneste måde, hvorpå vi kan gøre os håb om at komme tilbage på et spor af fred og anstændighed i verdensordenen, er, at vi genopliver de klassiske traditioner i den vestlige kultur: Klassisk musik er den absolutte nøgle, fordi det er det internationale sprog, som forstås af alle. Jeg mener, at denne opløftelse af den menneskelige ånd er den absolut uundgåelige forudsætning for, at vi kan komme ud af dette.

Så det er ikke krigshøgene, det er resten af befolkningen, der skal opløftes.

SCHLANGER: Med det har jeg et sidste spørgsmål til dig, som du kan bruge som en opsummering. Det er fra A.J.: "Kan du se enden på denne globale konflikt? Hvad kan almindelige mennesker gøre for at skabe fred? Jeg har delt sandheden, men det er svært at sige, om jeg får venner eller mister venner."

ZEPP-LAROUCHE: Dem, du mister under disse omstændigheder, er det bedre ikke at have. Og du vil få nye.

På trods af den ekstreme fare, som vi ikke et sekund må glemme eller bagatellisere, mener jeg, at der er håb! For eksempel har den kinesiske regering netop i går offentliggjort en hvidbog om deres opfattelse af et ["A Global Community of Shared Future: China's Proposals and Actions." (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202309/t20230926_11150122.html)] Dette er et begreb, som er blevet

brugt af Xi Jinping, jeg tror tilbage til 2013, og det er blevet uddybet i forskellige taler og så videre, og nu har de produceret et næsten 40-siders papir, som jeg endnu ikke har læst helt, men fra det, jeg har læst, kan jeg sige, at det virkelig er meget, meget håbefuldt. For det fastslår med al tydelighed, at ideen om det nye system, der består af organisationer som Shanghai Cooperation Organization, Belt and Road Initiative, det nye økonomiske system, er åbent for alle – eftertrykkeligt. Det er ikke meningen, at det skal erstatte Vesten eller konkurrere med Vesten, men det er en invitation til alle lande om at arbejde sammen for en fælles fremtid for menneskeheden.

Jeg tror, at det er meget vigtigt, at det kommer så stærkt fra kineserne på dette tidspunkt med alvorlig fare, fordi det gør geopolitik til en åbenlys løgn. For geopolitik er baseret på idéen om, at man altid er nødt til at forsvare sine interesser mod andres interesser, og det er en bestialske tilstand! Allerede for flere år siden gjorde jeg det til mit nytårsforsæt at opfordre til den absolutte overvindelse af geopolitik som et stort onde.

Nej, det, vi er nødt til at gøre, er at gå over til et nyt paradigme, hvor internationale relationer vil være mellem ligeværdige, suveræne stater, hvor hver stat respekterer den andens suverænitet, ikke blander sig i det andet lands indre anliggender; respekterer deres forskellige veje – forskellige kulturer har forskellige ideer om, hvordan de vil organisere deres stat, og det skal de have lov til.

Ideen om at indføre demokrati med kanoner og hangarskibe har tydeligvis ikke virket! Se på Irak, Afghanistan, Syrien, Libyen. Tragedien i Libyen, som nu lider under denne såkaldte "naturkatastrofe", som ikke var en naturkatastrofe, for hvis NATO ikke havde bombet de dæmninger, som blev bragt i god stand af Gaddafi, og som skulle genoprettes og repareres, hvilket arbejde helt var stoppet siden drabet på Gaddafi i 2011, naturligtvis. Jeg kunne blive ved i meget lang tid. Ideen

om interventionskrige virkede ikke!

Vi er nødt til at gå over til et system, hvor vi respekterer alles suverænitet. Og ideen om ét lands dominans, den er forbi! Det har været det store emne på FN's generalforsamling, hvor mange ledere fra lande, der ikke er så stærke, alligevel sagde, at ideen om, at et land kan skubbe andre rundt, er forbi, og vi kræver et nyt system med ligeværdige relationer, med internationale relationer baseret på FN's charter, baseret på de fem principper for fredelig sameksistens. Og jeg har mine egne ideer: Jeg har skrevet [Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), som jeg virkelig opfordrer alle til at læse og distribuere og tale om, fordi vi befinder os ved et forgreningspunkt i menneskets historie, hvor vi enten kan tage springet, eller også vil vi ikke gøre det. Så jeg vil gøre det: Vær glade og arbejd sammen med os.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at jeg taler på vegne af mange af vores seere, når jeg takker dig for at være med os igen. Faktisk er der en e-mail fra en af dem, som siger til Helga: "Tak for din optimisme. At høre dig hver uge løfter mig op fra gulvet og inspirerer mig til igen at prøve at tale med mine tosse gode venner." Så med det, Helga, ses vi igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Indtil næste uge – og vær aktiv sammen med os i mellemtiden!

Et år efter Nord Stream-

bombningen: Hvem, eller hvad, er krigens mål?

26. september 2023 (EIRNS) – For et år siden ødelagde en række eksplosioner Nord Stream-rørledningen, der leverede russisk gas til Tyskland, og en af de to linjer i Nord Stream 2. Denne terrorhandling uden sidestykke mod civil energiinfrastruktur var med til at indlede en enormt bekostelig vinter for Tyskland og Europa mere generelt; energipriserne steg med enorme beløb i adskillige måneder. Energiintensive industrier er flygtet fra Tyskland og har primært flyttet produktionen til Kina og USA. Med samlede omkostninger på over 100 milliarder euro kunne man forvente, at Tyskland ville handle hurtigt for at finde de skyldige, men sandheden er det stik modsatte.

I en ny artikel, der blev offentliggjort på årsdagen for bombningerne, siger journalisten Seymour Hersh, at det endelige mål for ødelæggelsen af Nord Stream ikke var Rusland, men i virkeligheden Tyskland og Europa. “Biden-administrationen sprængte rørledningerne i luften, men handlingen havde ikke meget at gøre med at vinde eller stoppe krigen i Ukraine,” konkluderer Hersh. “Det skyldtes frygten i Det Hvide Hus for, at Tyskland ville vakle og tænde for strømmen af russisk gas... Og dermed fulgte den ultimative frygt: at USA ville miste sin mangeårige forrang i Vesteuropa.”

Her er Seymour Hershs oprindelige artikel: <https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>

Her er Schiller Institutets dækning af et interview med Hersh, den 14. februar 2023: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/02/seymour-hersh-interviewet-af-berliner-zeitung/>

Da USA's præsident Joe Biden den 7. februar 2022 truede Rusland med, at "hvis Rusland invaderer ... vil der ikke længere være en Nord Stream 2. Vi vil sætte en stopper for det," udtalte han på en pressekonference med Olaf Scholz, Tysklands forbundskansler, som forklarede, at han var på linje med USA: "Vi handler sammen. Vi er absolut forenede." Senere samme måned lancerede iværksatte Putin en militær operation i Ukraine. Men rørledningerne blev ikke ødelagt før flere måneder senere. Hvorfor ikke? Var der en frygt for, at der ville ske en tilnærmelse, at verden ville rejse sig og kræve fred og en anerkendelse af de russiske sikkerhedsproblemer? Ved at ødelægge rørledningen blev en vej til et omfattende potentielt samarbejde mellem Tyskland og Rusland afskåret.

Denne årsdag kommer, mens FN er ved at afslutte sin generaldebat for 2023, hvor et voksende kor af nationer insisterer på, at et nyt paradigme bliver nødt til at vinde indpas i verden. "De dage, hvor nogle få nationer satte dagsordenen og forventede, at andre rettede ind, er forbi," sagde repræsentanten for verdens mest folkerige nation, Indien. "I vores drøftelser går vi ofte ind for at fremme en regelbaseret orden. Fra tid til anden påberåber vi os også respekt for FN's charter. Men trods al den snak er det stadig nogle få nationer, der former dagsordenen og forsøger at definere normerne. Det kan ikke fortsætte i det uendelige. Og det vil heller ikke stå uimodsagt... Når virkeligheden afviger fra retorikken, må vi have modet til at sige det." Premierministeren fra nabolandet Pakistan advarede om, at på trods af verdens behov for udvikling, "er spændingerne mellem de globale magter fortsat med at blive optrappet. Vi ser fremkomsten af nye og gamle militære og politiske blokke. Geopolitik er ved at genopstå, når geoøkonomi burde have forrang i verden."

I mellemtiden [i Canada blev en SS-frivillig hyldet i Underhuset] har dette bragt ny opmærksomhed til vicepremierminister Chrystia Freeland, som holdt et OUN-B-

symbol ved et møde, og hvis bedstefar, som introducerede hende til den ukrainske spejderorganisation Plast, skrev for en nazistisk avis. Polen, som led voldsomt under folk som den gæst, der på så grotesk vis blev hædret af dette Commonwealth-rige, fordømte parodien: "Dette er en person, som deltog i en organisation, der havde polakker som mål, og som begik masse mord på polakker, ikke kun militært personale, men også civile," sagde Polens ambassadør i Canada. Mens soldaten "ikke burde have vist sig på noget offentligt sted" til at begynde med, bør han helt sikkert "retsforfølges for det, hans enhed gjorde" under Anden Verdenskrig...

I FN sagde Hviderusland, at det ukrainske folk "er blevet en brik i Vestens store spil om at bevare sit eget globale overherredømme." Men efterhånden som disse brikker bliver taget til fange – mens de påfører russerne minimale tab – truer en større trussel: optrapning af angreb på russisk territorium med våben, der er leveret, vedligeholdt og måske endda opereret af NATO-lande. Målet er at presse Rusland til det yderste, at øge presset, indtil man bliver tvunget til en modreaktion, som vil true verden i et spil termonuklear "kylling". Den forværrede sikkerhedssituation omkring Nagorno-Karabakh er en anden flanke mod regional stabilitet og en af seks muligheder for at "udvide Rusland", som blev beskrevet i en RAND-rapport fra 2019 med samme navn.

I denne sammenhæng bliver opfordringen fra kloge vestlige militærekspertter om at "afslutte krigen med en forhandlet fred" endnu mere presserende. <https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/26/schiller-institute-press-release-nato-escalates-for-world-war-military-and-foreign-affairs-experts-release-proposal-ending-the-war-with-a-negotiated-peace/>

Verden har ikke bare brug for at finde en modus vivendi med styret sameksistens, men et system, hvor begge parter er dedikeret til optaget af næstens, den andens, fordel. Den

indiske udenrigsminister S. Jaishankar udtrykte en sådan ændring i Indiens tiltænkte rolle på den internationale scene: "Fra at være alliancefri har vi nu udviklet os til at være Vishwa Mitra [en ven af verden]."

Nyt tysk fredsforslag

NATO optrapper til verdenskrig; militær- og udenrigseksperter udgiver forslag: 'At afslutte krigen med en forhandlet fred'

25. september 2023 (EIRNS) – Alle rapporter indikerer, at præsident Biden har til hensigt at sende U.S. Army Tactical Missile Systems (ATACMS) langtrækkende missiler til Ukraine, hvorefter Tyskland vil følge trop og sende Taurus langtrækkende krydsermissiler til Kiev, som kan ramme 500 km dybt ind på russisk territorium. Denne optrapning fra NATO's side kan meget vel bringe NATO i direkte krig med Rusland og – med vilje eller ved fejlberregning – i en atomar verdenskrig.

Schiller Instituttet udsender i dag til hele verdensglobalt et dybtgående og gennemtænkt fredsforslag, der først blev offentliggjort i Europa af fire anerkendte tyske eksperter, med titlen ["Ending the War with a Negotiated Peace"] (https://zeitgeschehen-im-fokus.ch/en/newspaper-ausgabe-en/article-translated-in-english.html#article_1565). Forslaget, der blev offentliggjort første gang den 28. august 2023, er underskrevet af Prof. Dr. Peter Brandt, Prof. Dr. Hajo Funke, General Harald Kujat (pensioneret) og Prof. Dr. H.c. Horst Teltschik.

Peter Brandt er historiker og søn af tidligere forbundskansler Willy Brandt; Hajo Funke er en førende professor i statskundskab ved Berlins Frie Universitet; Harald Kujat er tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og tidligere

formand for NATO's militærkomité (2002-2005); og Horst Teltschik er en tidligere topdiplomat, som arbejdede i kansler Helmut Kohls kanslerkontor, da jerntæppet faldt, og som efterfølgende blev formand for München-sikkerhedskonferencen.

Her er et link til fredsforlaget på tysk: "Ending the War with a Negotiated Peace" Vi opfordrer kraftigt til, at du læser det og sender det videre til de nationale regeringschefer i både Nord og Syd, til alle medier og til lokale og regionale regeringer som et skridt i retning af den slags forslag, der er så hårdt brug for.

Faren for atomkrig vokser time for time. Handl sammen med [Schiller Instituttet] (<https://schillerinstitute.com/>) for at stoppe den.

Her er et link til en dansk oversættelse af hele fredsplanen på Nejtiloprustning.dk.

Ny tysk fredsplan

24. september 2023 (EIRNS) – Fire tyske eksperter har udgivet et omfattende forslag til at afslutte krigen i Ukraine, før den kommer ud af kontrol. Det blev offentliggjort den 28. august og underskrevet af professor Dr. Peter Brandt, professor Dr. Hajo Funke, general Harald Kujat (pensioneret) og professor Dr. H.C. Horst Teltschik. Forslaget blev offentliggjort i sidste måned, men har fået fornyet opmærksomhed i de seneste dage. Forslaget henviser til det kinesiske fredsforslag fra den 24. februar i år, men bygger væsentligt videre på det, i det hvad, der sandsynligvis er den hidtil mest grundige plan.

Brevet starter med at indrømme, at selvom Ukraine har ret til selvforsvar af sin nation, må landet og dets allierede forsøge: "at udvise fornuft, ikke at hengive sig til øget vold og ødelæggelse, og politisk at fremme opnåelsen af en retfærdig og varig fred.". "Hverken Rusland eller Ukraine kan

vinde denne krig”, insisterer de, og derfor er der brug for hasteforhandlinger om fred nu, før konflikten kommer ud af kontrol. “Der er en stigende risiko for eskalering optrapning til det ‘ekstreme’, en militær konflikt mellem NATO og Rusland, med den reelle fare for en atomkrig begrænset til det europæiske kontinent,” skriver de.

” Imperialistisk rivalisering, national arrogance og uvidenhed udløste Første Verdenskrig, som er blevet kaldt det 20. århundredes urkatastrofe. Ukraine-krigen må ikke blive det 21. århundredes urkatastrofe! Den stigende europæisering af konflikten truer med at glide over i en storkrig mellem Rusland og NATO, som ingen af parterne ønsker og, i lyset af den akutte trussel om atomkatastrofe i et sådant tilfælde, ikke engang kan ønske. Det er derfor tvingende nødvendigt at stoppe optrapningen, før den udvikler sit eget momentum, som ikke længere kan kontrolleres politisk.

“Det er nu nødvendigt for de europæiske stater og Den Europæiske Union, hvis globale politiske vægt konstant reduceres i og af krigen, at rette alle deres bestræbelser mod at genoprette en stabil fred på kontinentet og dermed afværge en større europæisk krig.”

Forfatterne fremsætter et meget detaljeret forslag, der omfatter tre faser: 1) Våbenhvile, 2) Fredsforhandlinger, 3) En europæisk sikkerheds- og fredsorden. Den første fase omfatter indstillingen af fjendtlighederne og oprettelsen af en FN-styret kommission, som skal overvåge processen. Forhandlingsfasen er mere detaljeret og omfatter tilbagetrækning af tropper fra begge sider og etablering af sikkerhedsaftaler for Ukraine, såvel som tiltag til at løse status for de nye Donbass-republikker og Krim – men kun “løst ved at give afkald på militær magt.”

Den sidste fase kræver så en ny sikkerhedsorden for Europa, som “kan sikre Ukraines sikkerhed og frihed, hvor Ukraine og

Rusland har deres plads.” Det kræver også, at “Ukraines geostrategiske position ikke længere spiller en nøglerolle i den geopolitiske rivalisering mellem USA og Rusland.”

Peter Brandt er historiker og søn af tidligere forbundskansler Willy Brandt; Hajo Funke er en førende professor i statskundskab ved Berlins Frie Universitet; Harald Kujat er tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og tidligere formand for NATO's militærkomité (2002-2005); Horst Teltschik er tidligere topdiplomat, som arbejdede i kansler Helmut Kohls kanslerkontor, da Jjerntæppet faldt, og som efterfølgende blev formand for München-sikkerhedskonferencen.

Berliner Zeitung rapporterer om 'Banebrydende tysk forslag til at afværge Ukraine-krig'

24. september 2023 (EIRNS) – Berliner Zeitung rapporterede den 19. september om fredsplanen fra den 28. august, foreslået af professor Dr. Peter Brandt, professor Dr. Hajo Funke, general Harald Kujat (pensioneret) og professor Dr. H. c. Horst Teltschik (se ovenstående rapport).

Forslaget blev offentliggjort i den schweiziske avis Zeitgeschehen im Fokus den 28. august og beskriver i detaljer, hvordan en FN-organiseret procedure kan bringe krigen mellem Ukraine og Rusland til en afslutning. Forfatteren til Berliner Zeitungs artikel er Michael von der Schulenburg, en tidligere tysk diplomat i FN og OSCE, som også talte på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april.

Von der Schulenburg skriver, at forslaget fra de fire “uden tvivl er det mest omfattende og banebrydende fredsforslag fra nogen regering, international organisation eller, som her, private parter, siden krigen begyndte for 18 måneder siden.” Desuden kommer det på et ekstremt vigtigt tidspunkt i betragtning af den mislykkede ukrainske modoffensiv og den generelle svækkelse af de ukrainske væbnede styrker. På dette tidspunkt “kan NATO blive stillet over for en beslutning inden for de næste par måneder, og måske inden for de næste par

uger, om enten atter at optrappe krigen mod Rusland eller at gå forhandlingsvejen," skriver han.

En fortsættelse af krigen ville indebære enorme risici, fortsætter han, da det kunne øge konfrontationen mellem NATO og Rusland og kunne "bringe verden et skridt nærmere en atomkrig. Så vi kan kun håbe, at den sunde fornuft sejrer, og at NATO og Ukraine beslutter sig for en våbenhvile med øjeblikkelige fredsforhandlinger." Von der Schulenburg understreger, at det er derfor, deres forslag hurtigst muligt skal cirkuleres nu.

Han argumenterer for, at "Den Europæiske Union ser ud til at være blevet politisk lammet. Den har hverken sin egen indlysende strategi for krigen i Ukraine og har heller ikke udviklet nogen ideer om, hvordan et fredeligt Europa kunne se ud efter denne krig." Det er i europæernes interesse at sikre en fred, "for det vil være EU, der taber i denne krig. Det vil stå tilbage med omkostningerne ved krigen og de langsigtede omkostninger ved et ødelagt, forarmet og affolket Ukraine. Længe efter at USA har trukket sig tilbage over Atlanten igen, vil EU fortsat blive konfronteret med mange af verdens kriseregioner i sin umiddelbare nærhed."

Ideen om, at Rusland er isoleret, er en ren illusion, konkluderer von der Schulenburg: "Og man behøver kun at læse tegnene fra BRIKS-Plus-topmødet, Shanghai Cooperation Organization og nu også G20-topmødet for at forstå, at det ikke er Rusland, der er isoleret, men at det er EU's indflydelse, der bliver mindre og mindre internationalt."

Det nye tyske fredsforslag opfordrer udtrykkeligt FN til at spille hovedrollen i mæglingen, noget som mange vil grine af i betragtning af FN's manglende rolle på det seneste. Han fortsætter: "Og alligevel kunne netop dette forslag være af vidtrækkende, endda global betydning. Det ville føre til en genrejsning af denne verdensorganisation, som er så essentiel og central for opretholdelsen af verdensfreden... En sådan

styrkelse af FN og den tilhørende bekræftelse af FN-pagtens universalitet vil helt sikkert blive hilst velkommen af langt de fleste medlemslande. Dette tyske fredsforslag kan yde et afgørende bidrag til dette.”

24. september 2023 (EIRNS) – Her er Schiller Instituttets oversættelse af uddrag fra det tyske fredsforslag:

Men legitimiteten af væbnet selvforsvar på grundlag af artikel 51 i FN-pagten fritager ikke regeringen i Kiev og de stater, der støtter den, fra forpligtelsen – ikke mindst over for deres eget folk – til at udvise fornuft, ikke at hengive sig til forøgelse af vold og ødelæggelse og politisk at fremme opnåelsen af en retfærdig og varig fred. Selv under krigen – og især under midt i den – må der ikke slækkes på de konstante bestræbelser på at finde en diplomatisk løsning.

Men beslutningen om, hvilke udgifter der skal afholdes afsættes, for at krigen kan fortsætte mod al fornuft og på trods af de politiske måls uopnåelighed, kan ikke overlades til den ukrainske regering alene i det lange løb.

Hverken Rusland eller Ukraine kan vinde denne krig..

Der er en stigende risiko for eskalering optrapning til det “ekstreme”, en militær konflikt mellem NATO og Rusland, med den reelle fare for en atomkrig begrænset til det europæiske kontinent,

Denne udvikling bør man ikke lade vente på sig. Når alt kommer til alt, ville det først og fremmest være i Ukraines interesse at søge en våbenhvile så hurtigt som muligt, hvilket ville åbne døren for fredsforhandlinger. Det er også i de europæiske staters interesse, som støtter Ukraine betingelsesløst, men uden en synlig strategi. Den stigende nedslidning af Ukraines væbnede styrker øger trods alt risikoen for, at krigen i Ukraine vil eskalere til en europæisk krig om Ukraine. Ukraine forøger denne risiko ved i stigende grad at lancere rette angreb mod Ruslands strategiske infrastruktur med vestlig

støtte, såsom mod den strategiske Engels-base nær Saratov eller Kertj-broen den 26. december 2022. Desuden kan Vesten føle sig tvunget til at forhindre et knusende ukrainsk militært nederlag gennem sin aktive intervention. Der er en voksende erkendelse af, at dette er en reel fare.⁷

Der er ingen beviser for, at det politiske mål med den "særlige militære operation" er erobring og besættelse af hele Ukraine, og at Rusland har planer om at angribe NATO-landene bagefter.

Putin var villig til at forhandle med Ukraine og er det helt sikkert stadig – altid på betingelse af, at den anden side, dvs. den amerikanske, ukrainske og vestlige side, også ønsker at forhandle.

Krigen kunne have været forhindret, hvis Vesten havde accepteret en neutral status for Ukraine – hvilket Zelenkskyij oprindeligt var ganske villig til – havde opsagt frasagt sig NATO-medlemskabet og håndhævet Minsk II-aftalen om mindretalsrettigheder for den russisktalende befolkning. Krigen kunne have været afsluttet i begyndelsen af april 2022, hvis Vesten havde ladet Istanbul-forhandlingerne blive afsluttet. Det er nu igen, og muligvis for sidste gang, det "kollektive Vestens" og især USA's ansvar at sætte kursen mod våbenhvile og fredsforhandlinger.

Imperiael rivalisering, national arrogance og uvidenhed udløste Første Verdenskrig, som er blevet kaldt det 20. århundredes urkatastrofe. Ukraine-krigen må ikke blive det 21. århundredes urkatastrofe! Den stigende europæisering af konflikten truer med at glide over i en storkrig mellem Rusland og NATO, som ingen af parterne ønsker, og i lyset af den akutte trussel om atomkatastrofe i et sådant tilfælde, ikke kan ønske. Det er derfor tvingende nødvendigt at stoppe optrapningen, før den udvikler et eget momentum, som ikke længere kan kontrolleres politisk.

Det er nu nødvendigt for de europæiske stater og Den Europæiske Union, hvis globale politiske vægt konstant reduceres i og af krigen, at rette alle deres bestræbelser mod at genoprette en stabil fred på kontinentet og dermed afværge en større europæisk krig. At afværge dette kræver et engagement fra ledende europæiske politikere, nemlig den franske præsident og den tyske kansler i en fælles indsats og i koordination med den amerikanske og tyrkiske præsident, mens der stadig er tid, og "point of no return", som Jürgen Habermas på imponerende vis har henvist til, endnu ikke er passeret.

Begge stridende parter stillede betingelser for at indlede forhandlinger, efter at Ukraine trak sig ud af Istanbul-aftalerne, og den ukrainske præsident forbød endogda forhandlinger ved et dekret. Begge sider har også krævet resultater af forhandlingerne, som ikke er mulige på denne måde. Derfor skal alle betingelser for at starte forhandlinger først droppes. Det kinesiske positionspapir tilbyder en fornuftig tilgang til dette. Det opfordrer til at genoptage Istanbul-forhandlingerne på det niveau, man nåede frem til dengang ("genoptage fredsdrøftelserne [...] genoptage forhandlingerne").

USA har en vigtig rolle at spille i genoptagelsen af forhandlingerne. USA bliver nødt til at presse den ukrainske præsident til at forhandle. Derudover skal de (og NATO) være klar til våbenkontrolforhandlinger, herunder tillidsskabende militære foranstaltninger.

[Forfatterne kommer med et meget detaljeret forslag, der består af tre faser: 1) Våbenhvile; 2) Fredsforhandlinger; 3) En europæisk sikkerheds- og fredsorden. Den første fase omfatter indstillingen af fjendtlighederne og oprettelsen af en FN-ledet kommission, som skal overvåge processen. Forhandlingsfasen er mere detaljeret og omfatter tilbagetrækning af tropper fra begge sider og etablering af sikkerhedsaftaler for Ukraine, såvel som tilgange til at løse

status for de nye Donbass-republikker og Krim og "løst ved at give afkald på militær magt."

Den sidste fase kræver så en ny sikkerhedsorden for Europa, som "kan sikre Ukraines sikkerhed og frihed, hvor Ukraine og Rusland har deres plads." Det kræver også, at "Ukraines geostrategiske position ikke længere spiller en nøglerolle i den geopolitiske rivalisering mellem USA og Rusland."

‘Særlig musikalsk operation’ ved FN: Anbring fornuftens stemme i ‘den andens’ sind

22. september 2023 (EIRNS) – "(Musik) er den del af os, der er forbundet med det guddommelige. Jeg kan huske, at Dr. Thurman engang sagde, at Gud skabte mennesket i sit eget billede i det døde centrum, så i det døde centrum af Guds hjerne er der dette billede af, hvad mennesket er; og på et tidspunkt, hvor mennesket når den fulde udvikling af dette billede, så vil det være på niveau med englenerne... Og det glemte jeg aldrig: "Ah! Så det er det, evolutionen handler om! Mennesket kommer endelig ind i det billede, der er i centrum af Guds hjerne, af hvad mennesket skal være!" ... Og vi er alle udstyret med denne grundlæggende ting, og musik er det." – Bariton William Warfield, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet, interview, 26. november 1994.

Torsdag den 21. september, i New Yorks forfaldne gader omkring FN, genintroducerede Schiller Instituttet et ældgammelt princip for kulturel krigsførelse, som alle store civilisationer, der har forsøgt at bringe menneskeheden videre fra de periodiske "mørke tidsaldre", kender. Midt i det der

blev kaldt "International Fredsdag", men som uden for FN var en række højlydte og på et tidspunkt endog voldelige protestkonfrontationer, placerede et "Humanity For Peace"-kor, forankret i Schiller Instituttets kor i New York (grundlagt for 9 år siden af den uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare), sin velafstemte stemme i centrum af kampen for ikke bare menneskehedens overlevelse, men også dens værdighed. Den "særlige musikalske operation", som dybt påvirkede selv dem, der var indædte modstandere af både Schiller Instituttets og endog Humanity For Peace's specifikke forslag og synspunkter, videreførte med succes det sande formål, som Franklin Roosevelt havde udtænkt FN til ved slutningen af Anden Verdenskrig.

Som Helga Zepp-LaRouche har observeret, bl.a. i sin grundlæggelse af Schiller Instituttet for næsten 40 år siden, er det den bevidste uddannelse af følelserne, den æstetiske uddannelse af menneskeheden, der enten skal ledsage eller helst gå forud for den succesfulde gennemførelse af positive "revolutionære" forandringer i et samfund. Denne forandring skal være revolutionær i den forstand, som Mahatma Gandhi og Dr. Martin Luther King, Jr. foreslog i deres sociale praksis, kaldet "eksperimenter med sandhed". Disse eksperimenter involverer altid en samtidig, viljemæssig forandring i selvet såvel som i samfundet. Det er det, der menes med kreativ, ikke-voldelig direkte aktion – at finde en frivillig måde, uden tvang, at overskride voldelig uretfærdighed såvel som voldelig gengældelse – den "naturlige" reaktion på uretfærdighed – ved hjælp af et højere princip, der tiltrækker modstanderen ved at hverve sig selv til "en mere fremragende måde." For eksempel må den aksiomatiske afhængighed af krig som en levedygtig metode til at løse alle de grundlæggende problemer, som menneskeheden står over for, afvises fuldt ud, hvis menneskeheden ikke kun skal overleve på kort sigt, men også udvikle sig på lang sigt. For at gøre dette, kræver en fælles indsats for at nå et "umuligt" mål (som den fælles månemission, JFK foreslog premierminister Nikita Khrusjtjov

ved FN's Generalforsamling den 20. september 1963), at der frembringes nye evner og derfor nye personlighedskvaliteter hos hver modstander. "Elevation", ophøjelse, og rummet er uløseligt forbundet.

Zepp-LaRouche komponerede sine Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, som nu har været i omløb blandt nationer i næsten et år, med sådanne overvejelser i tankerne. "Det nye paradigme, der vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes imod, må derfor eliminere begrebet oligarki for altid og fortsætte med at organisere den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres. Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal diskuteres, og hvis der opnås enighed, skal de realiseres..." Princip ti siger: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes."

Hvad det konkret betyder at gøre dette, ligger inden for rammerne af offentlige, gadebaserede "eksperimenter med sandhed". De omkring 70 mennesker, der var samlet på vegne af Humanity For Peace, inklusive det "centrale" kor på 30, dannede et udvidet kor, ikke kun for sang, men for politik, der med succes skar igennem den kakofoni, der ellers prægede omgivelserne. Atmosfæren var så kaotisk, at en sanger, som faktisk blev hele aftenen, senere på aftenen skrev: "Har vi lige sunget i en krigszone?"

Der var grund til at spørge. På den ene side af Humanity For Peace-delegationen opstod der et skænderi mellem modsatrettede fraktioner i en afrikansk nation, som måtte opløses af

politiet. Og lige ved siden af Schiller Instituttets samlingssted var der placeret den skingre ukrainske opposition til Putin og Rusland, som blev stillet over for vores bannere, der proklamerede "Kolonialismen er forbi!" og vores litteratur. Efter at flere logistiske forhindringer var overvundet, samledes koret. Med en baggrund af to bannere, hver med et stort billede af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche med teksten: "Avanceret overførsel af energiteknologi – den eneste sande betaling for kolonialisme" og illustreret med Verdenslandbroen, en fusionsreaktor og rumfærgen, begyndte de med "Dona Nobis Pacem" og fremførte senere sangen "Shalom Chaverim". Ind imellem spillede instruktør Jonathan Heffelfinger "Auld Lang Syne" på trompet og talte om behovet for fred. Det var en måde gradvist at få mental kontrol over det udendørs område, hvor flere grupper sang, spillede musik og råbte. Tenoren Everett Suttle og sopranen Indira Mahajan indtog derefter scenen – som blot var gaden – og fik til opgave at finde en måde at forhindre ukrainerne ved siden af, tre meter væk, i at råbe og overdøve musikken. Da Suttle, uden mikrofon, begyndte at synge hymnen "There's A Meeting In This Building" få sekunder efter, blev demonstranterne gradvist mindre højlydte, indtil de stoppede op – stoppede op for at lytte.

Suttle sagde, at det mentale billede, han brugte, var Roland Hayes, der gik på scenen i Berlin, Tyskland, i 1927 foran et fjendtligt publikum. I det velkendte tilfælde nægtede Hayes at bevæge sig eller starte, indtil publikum blev tavse. Suttle sagde, at han vidste, at han ikke havde evnen til at få ukrainerne til at gøre det, "så jeg lukkede bare mine øjne og blev stille indeni mig selv." Derefter fremførte han "No More Auction Block for Me", og Indira Mahajan sluttede af med "He's Got the Whole World in His Hands". Umiddelbart efter disse optrædener læste Anastasia Battle Helga Zepp-LaRouches bemærkninger op, som var forberedt til uddeling og diskussion i FN – for nu var folk forberedt og kvalificerede til at høre dem. Musikken havde banet vejen.

Optrædenerne blev udført uden akkompagnement. Der var endda klapsalver fra ukrainerne, hvoraf en af dem tilfældigvis mødte Suttle senere på en restaurant. "Jeg kan huske, at han havde hestehale; han var en af dem, der sang mest derude. Og jeg kiggede på ham og blev meget stille, og han sagde 'Åh, du er sangeren, ikke sandt? Og jeg sagde: "Ja. Han sagde: "Godt arbejde, godt arbejde; det var et godt arbejde. Jeg nød det virkelig."

For at forstå, hvad der faktisk skete torsdag, bedes man nærlæse og overveje følgende passage fra den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, taget fra en samtale i november 2015: "Vi er nu i færd med at flytte vores organisation som helhed ind i området Manhattan: hvor den altid skulle have været, i henhold til Alexander Hamiltons hensigt. Hvad der sker nu er, at vi bevæger os hurtigt. Først og fremmest rydder vi op i spørgsmålet om musik. Vi accepterer ikke længere blot musik; det er en fiasko, det er en fejltagelse, fordi det ikke har nogen placering af stemmen; og grundlaget for alt afhænger af placeringen af stemmen. Ellers har man virkelig ikke noget grundlag for enhed. ...

"Og det vi ser nu, som jeg begyndte at gennemføre i oktober 2014; fra det tidspunkt har det været min hensigt at eliminere den slags system blandt staterne; hvilket er en ændring, der må ske, hvis USA's kompetence skal blive til virkelighed. Nu sker det, vi har taget stemmens placering, den sande placering af den menneskelige stemme, som ikke er en snerren eller en knurren eller et opkast af ting; men det er en måde, som ikke er matematisk. Matematik er menneskesindets fjende; det har det altid været. (Se Lyndon LaRouches artikel: Poetry Must Begin to Supersede Mathematics in Physics, 1982). Og pointen er, at menneskeheden, de kreative kræfter, placeringen af stemmen, som sådan, er princippet for organisering af et kompetent samfund. Og det er der, vi er nu; det går hurtigt. Vi får ikke alle de resultater, vi gerne ville have omgående, men de kommer hurtigt."

Nu hvor du har læst ovenstående, så læs det venligst igen. Tænk på, at i LaRouches udformning af "klassisk kultur" i den periode var ideen at danne et kor i New York City på 5.000 mennesker! Hvorfor det? Hvis man forstår New Yorks "FN"-karakter, byen, hvor der tales flere sprog end i nogen anden by på Jorden, er musikens universelle sprog den forenende og naturlige metode til at skabe solidaritet med musik som medium. En ophøjet sindstilstand er den naturlige konsekvens af dette.

Når dette først forstås, bliver den særlige musikalske operations natur indlysende. Musik udspringer af en umistelig, indre kraft, ikke en udefra påtvunget kraft. Klassisk musik udtrykker en velplaceret intention. Den skal gribe og bevæge lytteren og den udøvende med en opløftende kraft. Korrekt forstået indeholder den en uimodståelig kraft, der er større end et termonukleart våben – når den er korrekt placeret.

Gennem et sådant kor ville verdens stemme, som et bevis på princippet, være korrekt placeret, og i stedet for Josep Borrells malthusianske "haven med europæiske (transatlantiske) jordiske glæder" versus "junglen" – Asien, Sydamerika eller Afrika – ville der være et kor af en samlet menneskehed. Der ville være en harmoni af interesser, en realisering af det, der blev udformet af revolutionen af Franklin, Hamilton, Washington og andre – uperfekte mennesker, der forstod, at begrebet "en mere perfekt union" krævede en kontinuerlig, uendelig, fredelig, bevidst revolution i vores aksiomer for viden og adfærd. Det er meningen med ideen "Kolonialismen er forbi!"

Kolonialismen er forbi, hvis du vil være fri. Ikke mere frivilligt slaveri! I FN bliver Zepp-LaRouches ti principper nu, og i den næste uge, præsenteret for menneskehedens overvejelser, med den rette stemmepacering, så de kan blive hørt. Vil du slutte din stemme til dette kor?

Africanske ledere taler dunder i FN mod neokolonialisme

21. september 2023 (EIRNS) – En række afrikanske statsoverhoveder gav på denne uges generalforsamling i FN udtryk for en særlig skarp holdning til den igangværende neokolonialistiske politik. I Burundis, Den Centralafrikanske Republik og Zimbabwes tilfælde var alle tre præsidenter deltagere i det nylige topmøde mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg. Deres kommentarer indikerer den ændrede dynamik i verden, og især de nationer i det såkaldte Globale Syd, som ikke længere tolererer den imperiale politik, der dikteres dem.

Den klareste udtalelse om dette kom fra Burundis præsident, Evariste Ndayishimiye, som diskuterede kolonialismens rædsler og derefter sagde, at dette er fortsat med "neokolonialisme" i dag, i form af indblanding i nationers indre anliggender, uretfærdig betaling for råmaterialer og uretfærdige betingelser fra Bretton Woods' finansielle institutioner (IMF og Verdensbanken). De forskellige former for "udviklingsbistand", sagde han, "synes alle at være gennemsyret af ond tro" og "spredes kun for at sløre dette hykleri, mens de ressourcer, der sættes ind for at håbe på et økonomisk afkast, der kan sikre genopretning, er i tilbagegang."

Ndayishimiye slog sig derefter løs: "Lad os vove at sige det: Den politiske og sikkerhedsmæssige ustabilitet i landene i Syd, især i Afrika, skyldes viljen hos de magter, der ønsker at styre udviklingslandenes interne politik. Især Afrika, som

er blevet skueplads for geopolitiske sammenstød mellem stormagter, er stadig mange år bagud med hensyn til økonomisk udvikling. Og det er dette økonomiske underskud, der bliver årsagen til de interne konflikter, som stadig skubber vores lande ud i ekstrem fattigdom.”

Zimbabwes præsident, Emmerson Dambudzo Mnangagwa, påpegede dette på sin egen måde. Han sagde: “Vi fordømmer på det kraftigste tendenserne i nogle magtfulde lande, som prædiker fred, menneskerettigheder og demokrati, men alligevel hemmeligt finansierer konflikter og forfatningsstridige regeringsskift af hensyn til deres egne snævre interesser.”

Han fortsatte med at fordømme de vestlige landes brug af sanktioner, som Zimbabwe selv er offer for. “Vi fordømmer desuden brugen af ensidige og ulovlige sanktioner som et udenrigspolitisk værktøj, som nogle magtfulde nationer har til rådighed,” sagde han. På trods af sanktionerne fortsatte Mnangagwa med at konstatere, at “Zimbabwes befolkning er blevet herre over deres egen skæbne,” og han fortalte, at hans land er blevet nettoeksportør af hvede i år.

Den Centralafrikanske Republiks præsident, Faustin Archange Touadera, fordømte også visse magtfulde nationers geopolitiske spil. Den forværrede migrationskrise ud af de afrikanske lande “er en af de forfærdelige konsekvenser af udplyndringen af naturressourcerne i lande, der er gjort fattige af slaveri, kolonisering, vestlig imperialisme, terrorisme og interne væbnede konflikter, ofte udløst på baggrund af dominerende hensigter, geopolitiske og geostrategiske spændinger mellem de største verdensmagter... I dag, i Afrika som andre steder, er konflikter, symptomer på geopolitiske og geostrategiske spændinger, som splitter stormagterne, åbne,” sagde han.

Touadera nævnte også FN's 2030-mål for udryddelse af sult, fattigdom og ulighed og spurgte: Hvordan kan dette realiseres, “når visse stater fra højden af deres politiske, økonomiske og militære magt konstant agiterer for tvangsdiplomati eller

udnytter internationale finansielle institutioner med det formål at indføre økonomiske, finansielle og kommercielle blokader mod lande, der er gjort fattige af slaveri, kolonisering og imperialismen?”

Er det disse nationer Bidens partnerskab for globale infrastrukturinvesteringer vil hjælpe? De vil sikkert ikke holde vejret.

Burundis præsident fremlægger stor vision i FN

21. september 2023 (EIRNS) – På trods af hans brutale angreb på uretfærdighederne i nutidens neoliberale verdensorden (se separat rapport), fokuserede Burundis præsident, Evariste Ndayishimiye, på hvilken retning, der faktisk skal tages for at forene nationer i en sand ånd af “solidaritet”. Hans kommentarer står også i kontrast til de mange opfordringer fra afrikanske ledere om blot at “lade vores stemme blive hørt”. “Tiden er inde til at genopbygge en fredelig verden, der er gunstig for fremskridt,” sagde han og kom derefter med en indforstået udmelding om afslutningen på en æra. Værdierne tillid og solidaritet, som burde “karakterisere relationerne mellem vores stater”, er blevet svækket, “først knust med kolonisering og ekspansionen af andre egoistiske ideologier... Vi må befri dem,” så disse værdier “genvinder deres oprindelige betydning.”

I stedet for bittert at fordømme kolonialismens dårligdomme sagde Ndayishimiye, at den faktisk var en forspildt mulighed, “fordi den kunne have skabt solidaritet gennem mødet mellem kulturer og knowhow og gennem et gensidigt fordelagtigt partnerskab i stedet for et partnerskab af afhængighed.”

Dette førte til hans næste pointe, at verden i dag må “overskride staternes behov og interesser, som ofte er indbyrdes afvigende og endda svære at forene. International solidaritet skal sikre, at alle lande kan samarbejde på lige fod med hinanden. Den internationale solidaritet, som vi ønsker, søger ikke at ensrette, men snarere at være en bro

mellem forskelle og endda uoverensstemmelser, der forbinder hinanden gennem gensidigt respektfulde og fordelagtige relationer.”

Ndayishimiye fortsatte med at sige: “International solidaritet bør naturligvis tilskynde de udviklede lande til at bidrage konkret til den samfundsøkonomiske udviklingsindsats i de mindst udviklede lande.” Derefter citerede han et kirundi-ordsprog, “ntawutungira mu boro”, som betyder, at “velstand er kun varig, hvis den deles.” Han sagde, at dette “minder os om, at investering i din nabos velstand virkelig garanterer sikkerheden og bæredygtigheden af din egen fremgang.”

Burundi er et af verdens fattigste lande, hvor kun 11 % af befolkningen har adgang til elektricitet. Ndayishimiye udtrykte en lignende vision, som langt overgår deres nuværende tilstand, da han sagde på Rusland-Afrika-topmødet i juli: “Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt illusion. Tværtimod er det et meget rigt kontinent.” Afrikanske stater bør derfor “bidrage til hele menneskehedens udvikling,” tilføjede han.

Foto. Martin Heigan CC0

**POLITISK ORIENTERING med
formand Tom Gillesberg den
22. september 2023:**

FN's generalforsamling viser, at vestens neo- kolonialistiske verdensorden ikke længere accepteres

ÆNDRING: Vores kommende møde er IKKE i Grøndal Multicentret!

Vi må skabe fred mellem nationer og en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Lørdag den 7. oktober 2023, Kl. 13 – 17.30

Vi live-streamer mødet på Schiller Instituttets YouTube-kanal og <https://schillerinstitut.dk/si/?p=35110>

Tilmelding til de begrænsede pladser i mødeværelset et andet sted i København: Michelle: 53 57 00 51; Feride: 25 12 50 33

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling: <https://www.youtube.com/watch?v=hJPD7...>

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

ÅBENT BREV TIL STATSLEDERNE

VED FN'S GENERALFORSAMLING – I MÅ HANDLE FOR AT BEVARE VERDENSFREDEN!

Følgende åbne skrivelse blev udarbejdet af Helga Zepp-LaRouche til øjeblikkelig cirkulation i New York City ved FN og til resten af verden. Den vil blive distribueret som løbeseddel af Schiller Instituttet med Helgas Ti Principper på bagsiden af løbesedlen.

ÅBENT BREV TIL STATSLEDERNE VED FN'S GENERALFORSAMLING – I MÅ
HANDLE FOR AT BEVARE VERDENSFREDEN!

af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet

Hvem kan benægte, at beskyttelsen af verdensfreden er den vigtigste forpligtelse for regeringer? To verdenskrige i det 20. århundrede, og nedkastningen af to atombomber over Hiroshima og Nagasaki, bragte død og lidelse til de berørte lande, som mange ledere og politikere i dag tydeligvis ikke kan forestille sig.

Men aldrig har hele menneskeheden eksistens været i større fare end i dag. Den strategiske krig mellem hele Vesten og Rusland om Ukraine er tæt på et militært dødvande, og det efterlader kun to muligheder: enten en optrapning, der truer med brug af atomvåben, eller en øjeblikkelig afslutning af krigen gennem diplomatiske forhandlinger!

Hvis nye niveauer af dødbringende våben, såsom Taurus-krydsermissiler og F-35 stealth-bombefly med atomvåben, bliver indsat, som det nu er planlagt, truer det med at føre til en europæisering af krigen og mere til. Hvis det kommer til en global atomkrig, vil menneskeheden uddø i de efterfølgende 10 års atomvinter, og stort set alt liv på planeten vil uddø sammen med den.

Hvor andre steder end i FN's Generalforsamling bør dette tages op? De statsoverhoveder, der deltager i denne session i denne unikke institution, repræsenterer alle nationer i verden og må forholde sig til denne eksistentielle fare. Når den nuværende organisering af verden har ført til faren for civilisationens udslettelse, så må denne organisering ændres! Verden har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsbehovene i hvert eneste land på jorden. En sådan ny arkitektur skal skabe betingelser, der beskytter og fremmer alle menneskers liv, og som beskytter ethvert menneskes potentiale som et kreativt individ. Det betyder ikke kun mennesker, der lever i dag, men også fremtidige generationers liv!

Verden oplever i øjeblikket en epokegørende forandring. Den ca. 600 år lange periode med kolonialisme nærmer sig sin afslutning og bliver erstattet af et nyt økonomisk verdenssystem, der vil give alle mulighed for et værdigt liv. Realiseringen af Bælte & Vej Initiativet (BVI), det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie, har skabt betingelserne for, at flere og flere lande kan overvinde fattigdom og underudvikling. Den nylige udvidelse af BRIKS i Johannesburg, Sydafrika, hvor yderligere 40 lande nu er ved at ansøge om medlemskab, og de efterfølgende konferencer i Skt. Petersborg, Jakarta, New Delhi og Vladivostok har demonstreret den betagende hastighed, hvormed et nyt system er ved at opstå. Desuden er bestræbelserne på at skabe nye kreditmekanismer for udvikling, såsom BRIKS' nye udviklingsbank (NDB), der nu er ved at blive "det Globale Syds store bank", velkomne og nødvendige.

Men faren for, at verden splittes op i to blokke, er endnu ikke overvundet, og med en sådan opsplittning ville faren for den samme form for geopolitisk splittelse fortsætte, som var årsagen til verdenskrigene i det 20. århundrede. Derfor lyder der en indtrængende appel til landene i det Globale Nord om, at de skal støtte den Globale Majoritets stræben efter at

etablere en retfærdig ny økonomisk verdensorden for alle!

Dette øjeblik i historien repræsenterer en større udfordring og chance end afslutningen på Den kolde Krig for at skabe en bedre verden. Lad os ikke gå glip af denne enestående chance!

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Deltag i vores kor på den internationale fredsdag!

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 20. september 2023

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 20. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem i chatrummet.

Helga, efter en række internationale konferencer i løbet af de sidste uger, begyndende med BRIKS-topmødet, G20, G77, Eastern Economic Forum blandt andre, er fokus nu flyttet til debatten i FN's Generalforsamling, der åbner i New York, og der er opstået skarpe forskelle mellem nationerne i det Globale Syd og dem i det såkaldte Globale Nord, hvor lederne i det Globale Syd insisterer på, at deres stemmer bliver hørt, især i spørgsmål, der vedrører afslutningen på den koloniale orden,

og dem i det Globale Nord, der stadig er stædigt engageret i en såkaldt "regelbaseret orden". " Blandt talerne i går hørte vi præsidenterne Lula da Silva fra Brasilien, Cyril Ramaphosa fra Sydafrika og Alberto Fernández fra Argentina. Men i går var der også en tale fra præsident Joe Biden og præsident Volodymyr Zelenskyj, som begge insisterede på at opretholde strømmen af våben til Ukraine og krigen mod Rusland. Jeg vil gerne begynde med dine kommentarer til gårsdagens møder, og hvor du ser tingene bevæge sig hen i løbet af de næste dage og uger, inklusive den internationale fredsdag i FN i morgen.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at den internationale fredsdag er meget presserende og kommer meget belejligt, fordi krigsfaren tydeligvis er stigende. Hele diskussionen om Taurus-krydsermissilerne, der skulle leveres af Tyskland, og så F-35, som er stealth-bombefly med atomvåbenkapacitet, der kommer fra USA, og piloter fra østeuropæiske lande, der skal trænes på disse fly, hvilket vil tage et stykke tid, men ikke desto mindre. Det argument er helt klart blevet fremført af flere militæksperter, at det øger faren for en "europæisering" af krigen, at når man først er i gang med at udvide krigen, så er jeg ret sikker på, at der ikke er nogen grænse, i det mindste ikke for faren for en global atomkrig.

Så det er så at sige Damokles' sværd, der hænger over denne FN's Generalforsamling, og jeg mener, at FN's Generalforsamling er det eneste organ, der bør tage spørgsmålet om krig og fred op. Det er blevet gjort indirekte eller til en vis grad af nogle af talerne fra landene i det Globale Syd, men jeg synes, det skal gøres endnu mere dramatisk og mere presserende, for hvor ellers end i FN's Generalforsamlings debat bør dette spørgsmål rejses, som handler om hele menneskehedens eksistens?

Som du sagde, var kontrasten mellem talerne meget markant: Der er forsøget på at bevare den regelbaserede orden, som ikke er så "regelbaseret"; den er ikke så demokratisk, og den er heller ikke så gennemsigtig, fordi ingen ved, hvad disse

regler er, fordi de har en tendens til at ændre sig alt efter omstændighederne, som det passer landene i det Globale Nord. Hvor skal disse ting behandles, hvis ikke i FN's Generalforsamling? Og landelederne fra Brasilien, Sydafrika, Argentina og også mange andre – jeg havde ikke tid til at lytte til dem alle – men der var flere andre talere fra Centralasien, Usbekistan, Iran, og de var mere eller mindre alle – ikke dem alle – men flere af dem var virkelig, ekstremt åbenmundede om uretfærdighederne i det nuværende verdenssystem og behovet for at ændre det.

Og så har du ideen om at reformere FN, som kommer fra USA og nogle andre EU-lande, og det, de ønsker at gøre, er, at de ikke ønsker det retmæssige krav fra landene i det Globale Syd om at have en større stemme, fordi de er Afrika, Latinamerika og Asien, de er langt størstedelen af den menneskelige befolkning, og de er ikke repræsenteret på en proportional måde. Så det ønsker de at få ændret, men lederne af det Globale Nord ønsker grundlæggende at ændre FN's Sikkerhedsråd for at fjerne vetoretten for de nuværende fem permanente medlemmer, og det bør naturligvis være rettet mod Kinas og Ruslands ret til at nedlægge veto mod enhver beslutning.

Det er en omfattende kamp. Og hvis man nu går efter flertalsstyre i FN's Sikkerhedsråd, så er der så at sige ikke længere noget sted, hvor "aben stopper".

Så jeg tror, at den udvikling, vi har set, som du nævnte, BRIKS-topmødet i Johannesburg, Rusland-Afrika-mødet i Sankt Petersborg, ASEAN-møderne i Jakarta, G77 og endelig mødet i Vladivostok i Det Østlige Økonomiske Forum – det var en meget hurtig række af store konferencer, hvor den nye økonomiske verdensorden blev diskuteret. Og jeg kan kun sige, at når man ser på disse konferencer i detaljer, er det helt betagende! Og jeg vil bare fremhæve Vladivostok-konferencen, hvor præsident Putin talte, og mange andre også, men det er en enorm udvikling! Putin sagde, at udviklingen af det fjernøstlige Rusland vil være Ruslands prioritet i hele det 21. århundrede,

at alle de råstoffer, verden har brug for i meget lang tid fremover, findes i Rusland; kun 35% af disse er blevet udforsket. Der sker enorme investeringer. Der er allerede 2.800 projekter, som er blevet navngivet, og næsten 700 af dem er allerede startet.

Så det er et enormt udviklingspotentiale, og Vesten er fuldstændig tåbelig, hvis de ikke indtager en positiv holdning til samarbejde. Det er klart, at bag de mennesker, der førte krig mod Rusland, ligger ideen om at skære Rusland i 10 eller 12 forskellige stykker med den tanke, at disse råstoffer så ville være tilgængelige for kartellerne. Og hvis man ikke længere havde en patriotisk russisk regering, som ville forsvare Ruslands suveræne ret til at udforske alle disse råstoffer til egen fordel, så ville man naturligvis også underlægge sig den del af verden under det nuværende neoliberale systems styre, hvilket vi har set, hvad det gjorde.

Det faktum, at BRIKS-landene nu vokser så utroligt hurtigt, skyldes ikke de russiske troldes onde gerninger eller Kinas imperiale ønsker, uanset hvad de vestlige medier siger. Men det er det faktum, at den nuværende neoliberale verdensorden ikke fungerer og ikke fungerer, fordi den øgede kløften mellem rig og fattig i verden overalt, til skade for langt størstedelen af verdens befolkning. Så det er helt naturligt, at der udvikler sig en modbevægelse.

Så jeg er lidt blandet: På den ene side er det fremragende, at ideen om en ny økonomisk verdensorden kommer tættere og tættere på, og man kan se, at der kommer en utrolig optimisme fra lederne i det Globale Syd: For eksempel udtrykte præsident Lula i sin præsentation en uforanderlig tro på menneskehedens skønhed – han udtrykte det en smule anderledes, men den grundlæggende idé var en enorm optimisme, og han fordømte pessimisme og ligegyldighed. Han sagde, at folk skulle være indignerede over fattigdommen i verden og være motiverede til at bekæmpe den: Og det er præcis, hvad jeg også føler. At hvis

folk ser på de enorme problemer i mange dele af verden, bør de have en lidenskab for at ville hjælpe med at overvinde det.

Men på den anden side er jeg selvfølgelig halvvejs ekstremt glad, men på den anden side er faren for en optrapning af krigen også meget nærværende. Så det er lidt som et varmt og koldt bad på samme tid. Og jeg tror kun, det kan løses, hvis vi organiserer nok mennesker til virkelig at sige, at vi har brug for en reorganisering af dette totalt bankerotte transatlantiske system, og at vi bør samarbejde med landene i det Globale Syd: Først da vil denne konflikt blive løst.

SCHLANGER: Vi har flere spørgsmål i forbindelse med FN-mødet. Jeg vil prøve at komme hurtigt igennem dem, for vi har også et par filosofiske spørgsmål til dig.

Men fra Canada skrev nogen: "FN's generalsekretær Guterres sagde i sin tale, at den nuværende finansielle arkitektur er dysfunktionel, forældet og uretfærdig og har brug for reform." Så personen skrev: "Er dette et svar til BRIKS og det Globale Syd? Vil det føre nogen steder hen? Eller er det bare mere retorik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke så privilegeret at have talt med hr. Guterres, så jeg vil ikke udtale mig om det. Jeg tror, at det, han helt sikkert reagerer på, er det klare ønske fra alle disse lande, BRICS 11, der består af 11 lande; der er omkring 40 lande, der har ansøgt eller er i færd med at ansøge om medlemskab. G77, jeg tror, der nu er 130 medlemmer, de har lige mødtes. De har udtrykt et sådant ønske. Og jeg tror, at det ligger i luften.

Hvad er nu den korrekte form? Der er naturligvis Den Nye Udviklingsbank, som er blevet opgraderet af præsident Lula. Den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff er den nye præsident; hun er en erfaren og fremragende person, og Lula har sagt, at Den Nye Udviklingsbank har potentiale til at blive den vigtigste bank i det Globale Syd.

Vi cirkulerer lige nu min afdøde mands skrift "How the International Development Bank Will Work", fordi han foreslog det allerede i 1975. Og det var i høj grad genstand for diskussion på topmødet i den Alliancefrie Bevægelse, og de vedtog det endda grundlæggende i deres endelige resolution fra topmødet i Colombo i 1976, et år senere. Så det har været diskuteret, og hvis du sammenligner dette IDB-forslag med alle de eksisterende skrifter, er det det bedste, klareste konceptuelle dokument om, hvordan man gør sådan noget, hvordan man skaber en ny kreditmekanisme for udvikling. Så jeg kan kun råde dig til at få en kopi, studere den og sende den rundt. Og så foreslog min afdøde mand også fire love for, hvordan man kan reorganisere det bankerotte finansielle system: Lyndon LaRouches fire love. Og jeg har indarbejdet disse fire love i de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi jeg mener, det er nødvendigt at tage hensyn til globale problemer, og det har jeg forsøgt at udtrykke i disse ti principper.

Så få alle disse papirer, læs dem og studer dem, for det er det, der vil definere fremtiden. Og i morgen har vi en demonstration foran FN, på FN-pladsen. Vi vil afholde en smuk koncert. Vi uddeler en masse litteratur. Vi forsøger at påvirke miljøet i FN, så man kan kun håbe, at disse ideer vil påvirke diskussionen. Jeg er sikker på, at der også er nogle forslag om at udvande det, ligesom Biden nu har foreslået nogle modtræk til Bælte & Vej Initiativet. Det er meget sent, ligesom EU's Global Gateway-forslag, som igen er et modtræk til Bælte & Vej Initiativet.

Jeg er ikke bekymret for disse ting, for enten bliver disse mennesker seriøse, og så studerer de principperne for fysisk økonomi, som Lyndon LaRouche har opstillet, eller som kineserne i meget høj grad er ved at realisere, så kan de udrette noget. Hvis de fortsætter med deres nuværende metoder, er der ikke noget at bekymre sig om. Se på, hvad der sker med infrastrukturen i USA? Ingenting! Se på, hvad der sker med

infrastrukturen i Tyskland: De skal bruge 10 år på at reparere en tåbelig bro, du ved, mellem to byer over Rhinen – 10 år! Og den er stadig ikke færdig.

Så jeg er ikke bekymret over disse grandiose modkoncepter om at inddæmme Bælte & Vej Initiativet, for den neolibérale økonomiske teori, den har de bare mistet. De har mistet viden om, hvordan man gør tingene, så lad dem bare holde de her taler. Jeg synes, de skal tage sig sammen og virkelig blive seriøse! Det har jeg endnu ikke set tegn på.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche: Hun nævnte sine ti principper for en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Du kan finde dem på Schiller Instituttets hjemmeside. Det er blevet cirkuleret vidt og bredt, og jeg tror, det er et vigtigt dokument for vores seere at studere.

Nu, Helga, har jeg et spørgsmål fra Maria fra Buffalo, New York, som tydeligvis er bekymret over FN's nuværende tilstand. Hun spørger: "Hvad synes du om verdensføderalisme som en mekanisme til at gennemføre din plan? Udskift FN's Sikkerhedsråd, så alle nationer får noget at skulle have sagt, udarbejd fælles love, opgiv retten til krig, skab en fælles global sikkerhed" – nogle af de ideer, du nævnte. Men har du nogen kommentarer til det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et vanskeligt spørgsmål, fordi der i historien er gjort adskillige forsøg på at skabe sådanne former for føderalisme. I stedet for at diskutere de specifikke forudsætninger for det, mener jeg, at det er vigtigere virkelig at tage de økonomiske principper alvorligt, en ny økonomisk verdensorden, det absolutte behov for at overvinde fattigdom og få et nyt sundhedssystem, et nyt uddannelsessystem, et nyt kreditsystem, infrastruktur for alle kontinenter; få en klar fornemmelse af de fysiske krav til en ny økonomisk verdensorden.

Og så, lige så vigtigt, skal man være klar over de filosofiske principper, for hvis det kun er det formelle arrangement, fungerer det ikke. Derfor er det nuværende FN, selvom det er vigtigt, og det er det eneste eksisterende organ, og FN-pagten er ekstremt værdifuld og skal forblive, ikke desto mindre mangler FN det, jeg vil kalde epistemologisk understøttelse, og det er det, jeg har forsøgt at udtrykke i de sidste tre principper i de ti principper: Hvordan man har en filosofisk idé, hvor konflikter kan løses, og hvordan man har en korrespondance mellem det, folk gør, og den dybere lovmæssighed i det fysiske univers, og naturligvis en opfattelse af mennesket.

Så jeg mener, at det er nødvendigt at diskutere det, og jeg vil opfordre folk til at skrive tilbage til os, skrive til denne webcast, skrive til vores publikationer og engagere sig i en dialog. For jeg vil gerne opfordre til konferencer, Zoom-konferencer, fysiske konferencer. For eksempel kunne man afholde en Zoom-konference om hvert af de ti punkter og have en dybdegående diskussion. Man kunne have konferencer blandt tænketanke, blandt universiteter, blandt grupper af lande. Men vi er nødt til at have en meget mere seriøs diskussion, når menneskehedens eksistens tydeligvis er på spil, må vi sætte os ned og finde de kloge mennesker i alle lande og indlede en dialog: Hvordan skal vi skabe betingelser for, at vi selv kan styre tingene på planeten uden at risikere at sprænge os selv i luften i en atomkrig? Og den debat er efter min mening ekstremt presserende: Så lad os bare tænke på, hvordan vi kan opmuntre disse institutioner til at gøre det.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål til dig om netop den filosofiske natur. Bruno fra Rom skriver, at LaRouche i sin læsning siger, at det at opnå viden af en højere orden afhænger af adgangen til coincidentia oppositorum. Dette er uundværligt for at løse problemer, der ellers forbliver uløste ved at være i konflikt med hinanden. Han fortsætter med at sige, at LaRouche siger, at man skal have en procentdel af

mennesker med denne evne for at skabe et vindende samfund eller nation. Han siger: "Tanken om, at sindet kan trænes til at åbne op for dette højere niveau, er helt revolutionerende for mig." Og så spørger han: "Hvis du har flere forslag til, hvordan man uddanner sindet i denne retning, og hvordan man inviterer samfundets ledere til at deltage i dette initiativ for at realisere deres personlige dømmekraft?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er et meget godt spørgsmål. For problemet er, at det nuværende intellektuelle niveau, som det forsøges påvirket af massemedierne, underholdningsindustrien, den bevidste indsats for at ødelægge teater og opera med noget, der på tysk kaldes "Regietheater". Harley, hvis du kender den engelske oversættelse af det, må du meget gerne hjælpe mig: Det er ideen om, at man ødelægger alt med modernisme, med vilkårlige fremmedgørelseseffekter, bare for at bryde publikums koncentration, for ikke at være i stand til at absorbere budskaberne i stor kunst, hvad enten det er i musik, poesi eller drama.

Så du har en befolkning, der virkelig er fordummet. Hvis man sammenligner det intellektuelle niveau hos folk i dag, gennemsnitsmennesket, med det, der var for 30, 40 eller 50 år siden, er det helt klart på vej ned, ned, ned! Og det har alt at gøre med det faktum, at for eksempel i Europa med de uddannelsesreformer, der blev lavet af OECD i 1970, hvor de bevidst smed det, de kaldte "Bildungsverlast", den 2.500 år gamle uddannelsesbyrde, ud og sagde: "Platon, hvem har brug for det? Beethoven, hvem har brug for det? Lad os smide det hele ud." Så som en konsekvens heraf blev læseplanerne på de fleste universiteter og skoler reduceret: Det er meget mere sociologi, meget mere sammenlignelige studier, men man går ikke længere tilbage til kilderne, tilbage til de oprindelige opdagelser. Det var for eksempel det humanistiske princip i Humboldts system.

Så resultatet er, at folk generelt er dummere.

Hvis du ser på den gennemsnitlige politiker, hvad enten det er i USA eller i Europa, hvad ved de så om den store klassiske kultur i Europa? Har du nogensinde hørt dem tale om det? Jeg har virkelig ikke mødt nogen i det nuværende politiske lederskab i Europa, Tyskland eller USA, som kender til de græske klassikere, den italienske renaissance, den franske polyteknik, den tyske klassiske periode, den kinesiske Sung-periode, den indiske Gupta-periode, den abbasidiske renaissance i den arabiske verden: Det var ting, som tidligere var almen viden for folk. Hvis man for eksempel ser på Friedrich Schillers digte, som er smukke, så skabte han noget meget specifikt, som kaldes "tankepoesi", en slags blanding mellem poesi og filosofi. Og der, i disse digte, som er vidunderlige, har han normalt referencer, metaforer, til specifikke kulturelle baggrunde, som folk i dag ikke længere har nogen anelse om, hvad betyder, så de forstår det ikke længere.

Efter min mening er det nødvendigt, at folk først og fremmest erkender det, og at de bedste politiske ledere ikke skammer sig over at sige: "Okay, vi er nødt til at genstudere, læse Platons dialoger, læse Nicolaus af Cusas skrifter, studere Leibniz, studere de store videnskabsfolk og filosoffer fra 2.500 års europæisk historie og så tage nogle af de andre fra andre kulturer, som Konfucius, eller Tagore fra Indien, eller andre store tænkere, tage dem ind i dit repertoire og studere det, så du har en universel dømmekraft.

Og naturligvis er klassisk musik uundværlig, for forskellen mellem klassisk musik og f.eks. popmusik er, at den henvender sig til de kreative evner, fordi den tvinger sindet og ørerne og sanseopfattelsen af musikken til at begrebsliggøre det, Furtwängler kaldte "mellem tonerne".

Eller i poesi eller drama, hvis det er skrevet, lyrisk poesi eller drama, som har en klassisk opfattelse, tvinger det sindet til at tænke over prosaen, til at konceptualisere budskabet, som er over de enkle ord. Og den slags træning af sindet er helt afgørende. Og det er tilfældigvis den samme

slags tænkning som modsætningernes sammenfald, der gør, at sindet altid kan konceptualisere det højere. Og uden det bliver man fanget i kontroverser, "min mening er lige så god som din mening", og så skændes folk i det uendelige, og intet fungerer.

Så jeg synes, at denne klassiske træning er virkelig vigtig. Der er en mester i det: Det er min afdøde mand, Lyndon LaRouche. Han har heldigvis skrevet en enorm mængde værker. Så du kan gå ind på LaRouche-biblioteket, som er online. Du kan også gå ind på Schiller Instituttets eller EIR's hjemmeside, hvor du kan finde mange af hans artikler arkiveret: Læs det her! Dette er, hvad du har mere brug for end din morgenmad, aftensmad og frokost.

SCHLANGER: Vi har også en appel, som musikere, kunstnere og andre kan underskrive som en del af bevægelsen for konferencen på den internationale fredsdag.

Helga, jeg vil gerne blive på dette filosofiske niveau. Der er mange andre spørgsmål, og for dem, der har sendt dem ind, er jeg ked af, at vi ikke kommer ind på mange af dem, og spørgsmål som "vil kongressen stemme flere penge til Kiev?" og ting af den slags.

Men jeg tror, at dette er et spørgsmål, der følger direkte af det, du lige talte om, fra Thomas. Han spørger: Vil det kræve mange års erfaring inden for klassisk komposition af musik, poesi og kunst for at forstå disse højere principper?" Og han siger: "Fordi det ikke er særlig almindeligt i vores samfund, bortset fra nogle få her og der, som er uddannet inden for dette felt." Og han siger videre: "Det gode er, at Kina er begyndt at gøre den klassiske tradition i kinesisk historie og kultur mere tilgængelig, og den russiske præsident talte en del om det i sin tale i Vladivostok."

Så hvad tror du? Kræver det mange år at transformere uddannelsessystemet for at opnå dette niveau af klassisk

kultur?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, i en vis forstand gør det. For det er ideer, som har en vis dybde, og der er mange af dem, og der er en struktur i dem, og det er ikke noget, man kan forfalske.

Men på den anden side er den gode nyhed, at det menneskelige sind er i stand til at ordne principper. Så man ikke går til det som en aristoteliker, der ville sige: "Jeg er nødt til at have hele Encyclopedia Britannica, og jeg er nødt til at lære det hele," som at forberede sig til et quizshow, hvor man skal være parat til at svare på det mest idiotiske spørgsmål for at blive millionær.

Faktisk har den kinesiske regering afskaffet quizshows, fordi det giver folk en forkert opfattelse af, hvad viden er, og det synes jeg er meget klogt. For sand viden kommer fra kærlighed. Noget, du ikke elsker, vil du ikke vide, for hvis du elsker noget, så vil du absolut lidenskabeligt forsøge at finde ud af, hvad det er, du ikke ved. Nogle mennesker elsker fysik, og så vil de studere en enorm mængde, indtil de virkelig har styr på det. Andre kan lide biologi; så laver de alle mulige eksperimenter med planter, de prøver at krydse frø; de har en lille have, hvor de prøver at eksperimentere. De lægger deres hjerte i det! Og når du først har lagt dit hjerte i det, vil du se, at der åbner sig vidundere, og det går meget hurtigt.

Og så er det ligesom Herbart og Riemann, de talte om Geistesmassen: Geistesmassen er dybest set tankeobjekter eller ideer. Så du erobrer en idé, lad os sige inden for matematik, fysik, filosofi eller poesi, og så tilføjer du disse Geistesmassen: Og de følger en bestemt rækkefølge i dit sind, og hver gang du tilføjer en ny sådan Geistesmasse tanke-objekt eller idé, resonerer de med alle de andre. Og jo mere du lægger ind i dit sind, jo mere vil du opdage, at sindet genkender ligheder i et felt fra et andet felt; og det hele bliver pludselig mere ordnet og mere tilgængeligt.

Så når du først kaster dig ud i det og siger: Se, menneskeheden er i en forfærdelig krise: Jeg er nødt til at vide alt om fysisk økonomi, for jeg er nødt til at være en af dem, der ved, hvordan man afhjælper økonomien. Og så begynder man at læse. Måske starter du med LaRouche, og så går du til Leibniz, fordi LaRouche var påvirket af Leibniz. Så går man til Friedrich List. Så ser man på Henry C. Carey, grev Witte – pludselig har man allerede hele området med fysisk økonomi som et grundlæggende fundament. Så går man videre til det næste emne.

Med andre ord er man nødt til at starte, og man er nødt til at gøre, som folk som Schiller gjorde. Du skal have en livsplan, hvad du vil erobre, tage et stykke papir, eller din laptop, eller hvad som helst; skriv ned, hvilke områder du absolut vil erobre, og start så med dem. Og så reviderer du planen efter en måned eller et halvt år, fordi du nu har en meget bedre idé om, hvad du skal lede efter, for som Nicholas af Cusa sagde, så har du brug for en forudviden om, hvad du skal lede efter.

Ellers er det problemet med mange mennesker, der bliver oversvømmet med information fra internettet og mange andre steder, men de ved ikke, hvad de skal gøre med den information, for information er ikke nøglen til viden. Det er forudseenheden, at man ved, hvad man leder efter, og det har meget med hjertet at gøre.

SCHLANGER: Tak for det, Helga. Jeg vil gerne slutte af med at spørge dig, hvad du mener, folk kan gøre for at deltage sammen med os i morgen på den internationale fredsdag?

ZEPP-LAROUCHE: Der er mange fredsdemonstrationer mange steder i verden, fordi det er FN's internationale fredsdag. Tjek aviserne eller på internettet: Hvis der er en demonstration i nærheden af, hvor du er, skal du absolut tage derhen. Gå hen og mød de mennesker, der demonstrerer for fred, for verdensfreden er lige nu det vigtigste. For hvis du ikke har fred, er der ingenting, og det er vi meget tæt på. Hvis du

ikke kan finde nogen tæt på, hvor du er, til at demonstrere – og det bør du gøre under alle omstændigheder – så kontakt Schiller Instituttet, tag kontakt til os, og vi finder en måde: Du kan gøre mange ting. Du kan besøge din lokale politiker, du kan skrive breve til redaktører; der er mange, mange ting. Og jeg tror, det vigtigste er, at man tager det skridt og bliver indigneret, at man bliver oprørt over verdens tilstand, og at man ikke lader det ligge, for man kan være med til at gøre den bedre.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du var med os i dag, og forhåbentlig vil mange af vores seere deltage i Fredsdagen sammen med os i morgen. Vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge!

Menneskeheden for fred: International fredsdag + FN's generalforsamling: Stemmer fra det Globale Syd

Torsdag den 21. september kl. 13:00 (EDT) til 15:00 (EDT)
Humanity for Peace – Music for Peace Assembly United Nations,
Dag Hammarskjold Plaza, 47th Street og First Avenue, NYC

(Humanity for Peace er en koalition af fredsorganisationer, herunder Schiller Instituttet og International Peace Coalition).

Den 21. september hvert år markeres den Internationale Fredsdag (IDP) over hele verden. FN's Generalforsamling har

erklæret, at det er en dag, der skal bruges til at styrke fredsidealerne ved at overholde 24 timers ikke-vold og våbenhvile. Burde der ikke også være 24 timers musik for fred, organiseret af FN? Og hvem er parat til at synge for fred i FN? Med den stigende trussel om atomkrig har vores verden aldrig haft mere brug for fred eller musik.

Præsident John F. Kennedy udtrykte det på denne måde i sin tale til FN's Generalforsamling den 20. september 1963: "Aldrig før har mennesket haft en sådan kapacitet til at kontrollere sit eget miljø, til at gøre en ende på tørst og sult, til at overvinde fattigdom og sygdom, til at udrydde analfabetisme og omfattende menneskelig elendighed. Vi har magten til at gøre denne generation af menneskeheden til den bedste i verdenshistorien – eller til den sidste." Dette er mere sandt i dag, end det var for 60 år siden.

FN's 77. generalforsamling starter den 18. september. 193 statsoverhoveder og udenrigsministre fra hele verden vil være samlet i New York City. Det er en enestående mulighed for at hæve vores stemmer over for verdens nationer og blive hørt.

Derfor slutter vi os til Humanity for Peace i en særdeles kreativ, ikke-voldelig direkte aktion, en Musik for Fred-forsamling, ved De Forenede Nationer, Dag Hammarskjold Plaza, 47th Street og First Avenue, torsdag den 21. september fra kl. 13.00 til 15.00. Fredsforsamlingen vil omfatte Humanity for Peace Chorus, der synger flere sange, herunder: Dona Nobis Pacem, Walk Together Chillun, Shalom Chaverim, Lift Every Voice and Sing, Mozarts Halleluja-kanon, samt kommentarer fra ledende aktivister fra Den Internationale Fredskoalition (IPC). Sangere er velkomne.

Slut dig til Humanity for Peace den 21. september – Music for Peace Assembly for at melde dig frivilligt til at synge eller for mere information ring: 917-917-475-8828

Humanityforpeace.net

@4PeaceHumanity

youtube.com/@HumanityforPeace

FN's generalforsamling: Stemmer fra det Globale Syd

19. september 2023 (EIRNS) – FN's 78. Generalforsamling har indledt sin årlige debat. Hver national repræsentant (normalt statsoverhovedet) får tildelt 15 minutters præsentation for at give udtryk for deres syn på FN's nødvendige resultater for næste år. Her er uddrag fra tre af talerne fra lande fra det Globale Syd.

Brasiliens præsident Lula da Silva talte om væksten i BRIKS som et delvist resultat af Bretton Woods-institutionernes fiasko – Verdensbanken og Den Internationale Valutafond – hvis "ulige og forvrængede" repræsentation blandt lederne er "uacceptabel". BRIKS er en "strategisk platform" til fremme af samarbejde mellem stater. Regeringerne er nødt til at bryde med "uoverensstemmelsen" mellem "markedernes stemme og gadernes stemme," sagde han. Lula fordømte de ensidige sanktioner, som f.eks. mod Cuba, og talte for pressefrihed: "En reporter som Julian Assange kan ikke straffes for at informere samfundet på en gennemsigtig og legitim måde."

Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa påpegede, at tiden er ved at rinde ud for at nå FN's udviklingsmål for 2030, og at krig fortsat distraherer verden fra den nødvendige indsats for at sikre alle mennesker et værdigt liv. "På det tidspunkt, hvor alle menneskelige kræfter burde være rettet mod realiseringen af Agenda 2030, er vores opmærksomhed og energi endnu en gang blevet afledt af krigens svøbe." Han talte om det afrikanske fredsinitiativ og om bestræbelserne på at skabe fred i Ukraine gennem f.eks. fangeudvekslinger. Der er håb, insisterede han og pegede på sit eget lands rejse fra apartheids uretfærdighed til dets demokratiske form. "Som internationalt samfund må vi gøre alt, hvad der står i vores magt, for at muliggøre en meningsfuld dialog, ligesom vi bør afholde os fra handlinger, der giver næring til konflikten."

“For at løse de udviklingsmæssige udfordringer, som mange mennesker i verden står over for, har vi brug for målrettede investeringer, teknologioverførsel og støtte til kapacitetsopbygning, især inden for nøgleområder som industrialisering, infrastruktur, landbrug, vand, energi, uddannelse og sundhed,” sagde han. Afrikas rigdom skal komme afrikanerne til gode, insisterede han. Afrikas mineralrigdomme skal komme Afrika til gode.

I sin sidste tale som præsident advarede den afgangende argentinske præsident, Alberto Fernandez, FN's Generalforsamling om, at det vil være umuligt at opbygge en fremtid med lighed under den nuværende “voldelige” internationale finansielle arkitektur, som har skabt “den ulighed, vi lever i.” Han nævnte effekterne af covid-19-pandemien og klimakrisen på udviklingslandene og anklagede den nuværende finansielle arkitektur for at være “voldelig og uforandret”. Hvordan kan vi opnå bæredygtig udvikling uden finansiering, der hjælper os med at opnå det?”

Fernandez fordømte gentagne gange det eksisterende finansielle system, og især IMF, som pålægger lande, der kæmper for at betale deres gæld, brutale gebyrer, men han gav ingen konkrete bud på, hvad der skal erstatte det. Han opfordrede dog FN til at etablere en ny ramme for håndtering af problemet med statsgæld, “som har udvikling som sit fokus.” Der er ikke mere tid til ord, fastslog han. “Det er tid til at fremme social retfærdighed i verden.” Den samme gamle “finansielle manipulation” baseret på spekulation kan ikke fortsætte, tilføjede han. IMF “kan ikke hæve sine renter, hver gang Federal Reserve hæver sine renter for at begrænse inflationen,” sagde han og kaldte IMF's politik med at pålægge lande, der “bærer den utålelige byrde af udlandsgæld”, for “skammelig”. Der må skabes en ny ramme, baseret på “udvikling med social retfærdighed”. Man kan ikke forlange mere af os, når “vi går på en klippeafsats.”

Han nævnte aldrig BRIKS i sin tale og begrænsede sig til at

diskutere, hvordan krigen i Ukraine har ødelagt den globale fødevare- og energisikkerhed for udviklingslandene og forårsaget de enorme stigninger i inflationen. Argentina kan levere mad og energi til verden, sagde han, men der skal være et retfærdigt og gennemsigtigt internationalt handelssystem til at transportere det, ikke som det nuværende, der er baseret på spekulation. Der må være en langsigtet løsning på verdens fødevareproblem, sagde han.

Foto: Creative Commons

Underskriftsindsamling for kunstnere: Frihedens digter Friedrich Schillers "Kunstnerne" skal være standarden for at vende det kulturelle sammenbrud, der forhindrer fred og driver menneskeheden til global

atomkrig.

Please sign below

Humanity has arrived again at the crossroads anticipated during the period of the American Revolution by Friedrich Schiller, the *Poet of Freedom*, who in 1785 published the work known in virtually all languages, the "Ode to Joy," where it is declared: "All Mankind will become Brothers" ("Alle Menschen werden Brueder"). The poem had such a great impact in that era, that composer Ludwig van Beethoven spent decades of his life pinpointing the "seed crystal" embedded within the poem which would finally blossom into his final four-movement symphony, itself a monument to the principles of classical composition.

This reference point must be awakened in the hearts and minds of all those who view themselves as "Artists," if our civilization is now to succeed in mankind taking the crossroads announced by the leaders of the BRICS, on Aug. 22-24, and other associations coming together to create a New Just World Economic reorganization of the collapsing dollar-based financial system, and end the spread of global war, which if allowed to continue will definitely become nuclear war.

Among the Artists of the last century, the internationally renowned violin soloist Yehudi Menuhin, a devoted advocate for the foundation of the United Nations, exemplified Schiller's portrayal of that true Artist whose determination to eliminate the causes of war left a legacy to be followed.

Ever optimistic about the potential for advancing mankind's condition, Schiller had estimated in his time that the anti-colonial American Revolution could be replicated in a transformation of governments in parts of Europe, ending the vestiges of Medieval practices which squatted upon all aspects

of progress in the human condition. With Benjamin Franklin posted to France, the true leaders of the American Revolution had a strong impact upon a European “intelligentsia” from France to German centers such as Goettingen University, to Italy, and Ireland and other parts of the British Isles, who participated in multiple ways to support the breakthrough in America, the origins of which traced back to the influence of such prominent Europeans as Gottfried Leibniz and his work on scientific economics.

Schiller’s optimism was justified, but premature. The forces of progress in the European countries did not have the strength or means to squash the furious attack launched by the London/Swiss European oligarchy, who crushed this potential by ripping up France’s political system and imposing the dictator Napoleon upon the continent, whose wars raged across the continent for nearly two decades. Thus, was launched the countdown embedded in the western world for a sequence of British Imperial wars that began with the 1757 “Seven Years War/French and Indian Wars,” and persisted through World Wars I and II.

Schiller’s optimism that such a global tragedy affecting all mankind can be reversed is reflected in the content and method he used in his dramas on the histories of many nations in the world. It is up to us to seize this optimism today and deploy Schiller’s ideas on the true nature of the human family of mankind to now accomplish what was impossible two centuries ago: namely, a process of global peaceful development of the planet as a whole.

Schiller’s Poem *The Artists* (download a PDF)

In 1789, Schiller published *The Artists*, (*Die Künstler*), a “Thought-Poem” which he called an “allegory” because it reconstructs the process by which the advancement of humanity, since earliest creation, required—and then generated—creative genius in *artistic or aesthetic modes* to nurture the creative

capacity of mankind. It has been hard-won creative discoveries, the "allegory" portrays, which has enabled mankind to arise to implement solutions to the crises that threaten human physical survival; and equally important, to then found principles by which all of the cultures that comprise civilization can cooperate, *peacefully*, from new knowledge gained, to foster the benefit of all.

Schiller offered, in his allegory poem, this tribute to those who become the leading Artists:

How beautifully, O man, with your branch of palm,

you stand on the century's slope, in proud and noble manliness,

With open mind, with spirits high, stern yet gentle, in active stillness,

The ripest son of time –

Free through reason, strong through laws,

Through meekness great, and rich with treasures long lain dormant within your breast;

Lord of nature who loves your chains,

Who tests your strength in countless battles,

Who under you emerged resplendent from the wilderness!

. . .

The bee can outstrip you in diligence,

The worm can be your teacher in skillfulness,

You share your knowledge with all superior spirits,

But you alone, O man, have art.

. . .

Only through beauty's morning-gate

Did you penetrate the land of knowledge. (emphasis added)

The time has come for Schiller's poem to be adopted as the standard for a revival of classical principles of culture, to secure this moment of great historic opportunity, so that humanity is uplifted to a more advanced cultural plateau from which it can shape policy on behalf of the Good, rather than the repetitive assumptions constantly leading mankind to wars; and to establish economic justice as the recognized foundation for trustful dialogue between nations. The Schiller Institute calls upon all Artists –painters, musicians, actors, as well as scientists, who introduce new ideas into society—to embrace and uphold Schiller's view of the role of The Artist in society, so that at this historic juncture, the cause of peaceful cooperation between nations, will be defended.

Without the dedicated presence of those advocates of classical principles in art in society, to open "beauty's morning-gate" to expand our knowledge and our moral strength, there always exists the danger of nations degenerating into a sludge of pessimism because of the mortal nature of our individual existence. What in fact is the ultimate purpose of life? As humans, we do *not* live, as argued by the British 18th century philosophers, simply to "seek Pleasure and avoid Pain." There truly is an immortal purpose to our mortal existences.

As Schiller wisely warns those inspired by universal phenomena to become Artists:

The dignity of mankind has been placed in your hands;

Never abandon it!

It sinks with you! With you it will ascend!

Poetry's sacred magic

Serves a widely-laid universal plan;

Steer it calmly toward the ocean

Of the great harmony!

The UN General Assembly and Musician Yehudi Menuhin's Legacy

In search of the process by which mankind could replace war with reconciliation of conflicts by other means, Yehudi Menuhin became fascinated by the natural harmony of art with the creative discoveries that advance science. He advocated applying Einstein's discoveries on the atom to the development of nuclear power. In 1959 he wrote:

"The creative act is as much a part of science as it is of art, and as it must be of every living gesture... Undoubtedly art and science were and will always be one... I conceive of art as the organization of a living moment and science as the crystallization of an eternal truth."

The practical significance of this view of Art is the following:

On September 21, world leaders will assemble at the United Nations for International Peace Day. The Schiller Institute conducted a conference on Sept. 9 based on an **Appeal to the Citizens of the Global North: We Must Support the Construction of a New Just World Economic Order!** The **proceedings** of that conference can be sent to all organizations dedicated to war avoidance. The conference reflected the work of the International Peace Coalition (IPC), inspired by Helga Zepp-LaRouche, which assembled a broad-based alliance of international leaders on Aug. 6 at the Dag Hammarskjold Plaza of the UN, in solemn memory of the nuclear attacks on Hiroshima and Nagasaki.

The Schiller Institute had been created by Helga Zepp-LaRouche

in 1984 to foster a new dynamic in world diplomacy and relations between nations, grounded in the economic policy discoveries of Physical Economist and 8-time United States Presidential candidate Lyndon LaRouche. The concept behind the decades of work of the Schiller Institute was to act, preemptively, to seize the great moment of crises that, as Schiller identified in his work on Aesthetic education and classical principles, prepare humanity for an upward development of civilization when the crushing force of global poverty, the breakdown of the dollar system as LaRouche forecast in 1971, and the danger of nuclear annihilation finally shock people to build alliances around truthful solutions to these problems.

We stand today, in fact, on the "slope of a millennium," from which the changes already under deliberation, such as the Aug. 22-24 BRICS conference in Johannesburg, South Africa, portend a long-awaited shifting point in world history. We have a chance to improve the conditions of mankind and overcome both poverty and war as has never before transpired in human experience.

That moment of potential dramatic change, which would end a near millennium of imposed backwardness in human history, is now upon us. As noted by the great English poet Percy Shelley, great thinkers and poets look with anticipation for those rare moments, when quite suddenly, large numbers of people, including those who attempt to lead the institutions of government, become susceptible of "receiving and imparting profound ideas concerning man and nature," allowing an elevation of human thought and culture to uplift the condition of entire nations.

The true Artist plays an indispensable role in empowering nations and individuals to succeed in this process. After World War II, United Nations advocate Menuhin lived a beautiful life, proving that Artistic genius is a natural companion of political morality. Contrary to the modernistic

culture being spread today, he did not bend to the popular view that artists are motivated primarily by personal gratification and oblivious of what is viewed as "politics."

Deceased in 1999, Menuhin has been increasingly "air-brushed" out of public mention as leading media have become the outlet for war-mongering racism typified by the "Russophobia," coordinated by NATO and related military-industrial financial circles, to impose a "thought dictatorship" in support of their proxy war against Russia.

Menuhin was determined after World War II to turn his musical work into an aesthetic force that would prevent the atrocities of war from recurring. For an unprecedented six years, Menuhin was President of the UN's International Music Council. After playing 500 concerts for Allied troops during World War II, he insisted that governments allow him in 1945 to perform in Russia and then Germany, to immediately begin restoring human relations between the people living in the adversarial nations. By 1952, Menuhin became a close personal friend of India's first post-colonial Prime Minister Jawaharlal Nehru, and worked closely with India's leading teacher of ancient music Ravi Shankar. Named UNESCO's Ambassador of Goodwill in 1992, he told media, "We have to inculcate a respect for every other human being... We have to develop a new form of thought which is not based on the reflexes of the caveman." Music, he stated, is "the greatest therapeutic agent in the world." It can change people "if they're willing to listen. But if they're already caught up in the madness, in the desire for revenge, for coercive power over others, then it's too late." He upheld the classical notion that the nature of all members of the human species is "naturally creative."

We, as Artists, call for a revival of the Schillerian standard for the role of Artistic discovery and education as a basic human right; and that Beethoven's worldwide call, "Alle Menschen werden Brüder" become the basis for a Renaissance needed to secure the success of a New Just World Economic

Order. If the UN is to perform any useful role in the coming period, the legacy of Yehudi Menuhin should be revived, for his role as a world citizen of remarkable talent is in harmony with Schiller's conviction that *all* humans are endowed with the potential for genius.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/petition_for_artists

---

FN åbner midt i en polariseret verden – men løsninger skal findes på et højere niveau

18. september 2023 (EIRNS) -I dag begynder FN's generalforsamling, og det bliver sandsynligvis en af de mest omtumlede forsamlinger i organisationens historie. Verden er polariseret på en historisk skala, og ikke på grund af en såkaldt splittelse mellem "demokratier" og "autokratier", som tågehoveder som Tony Blinken vil have os til at tro.

Biden-administrationen gør sig klar til at presse på for en udvidelse af FN's Sikkerhedsråd i denne uge, ikke for at fremme øget repræsentation eller inklusivitet, men snarere for at udvande indflydelsen fra Rusland og Kina, som stadig har to ud af de fem pladser med vetoret. Derudover opfører vestlige lande et show for at prioritere det Globale Syds interesser i FN for at foregribe de øgede opfordringer til at tage fat på problemer med global ulighed. Sådanne planer organiseres af angloamerikanerne for at "plukke" de nationer, der anses for svagere og lettere at trække ind i den vestlige "regelbaserede

ordens" lejr. Geopolitik, når det er værst.

For yderligere at illustrere de såkaldte angloamerikanske demokratiers lovløse natur blev der udgivet en rapport af The Intercept, som beskriver, hvordan USA sikrede IMF-lettelser til Pakistan til gengæld for, at landet "indvilligede" i at sende 900 millioner dollars i våben til Ukraine. Dette skete efter afsættelsen af den tidligere premierminister Imran Khan, som havde nægtet at tage parti i Ukraine-konflikten. Ukraine-konflikten – en manøvre, der senere blev afsløret som værende foretaget under pres fra USA!

Ikke alene er disse bestræbelser modbydelige og uegnede for moderne nationer – det vil aldrig fungere! Hvis man kan sige én ting efter den seneste tids diplomatiske aktivitet – fra topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg, til BRIKS-topmødet i Johannesburg, til ASEAN i Jakarta, til G20 i New Delhi, til Eastern Economic Forum i Vladivostok og til G77+Kina i Havana – så er der en voksende følelse blandt ikke-vestlige nationer af, at verden ikke længere kan kontrolleres af globale magtinteresser, mens resten overlades til at kæmpe om stumperne. I stedet er tiden inde til en "omfattende reform af den internationale finansielle arkitektur". som det blev krævet på sidste uges G77-topmøde. Nationer i det Globale Syd har uden tvivl diskuteret disse spørgsmål i de foregående uger, og de vil bringe en helt anden kvalitet af diskussion ind i et henslumrende USA og FN's Generalforsamling.

En artikel af [Pepe Escobar] (<https://new.thecradle.co/articles/in-vladivostok-the-russian-far-east-rises>) understreger yderligere det massive skift, der finder sted i verden. om Ruslands overgang til Fjernøsten som dets "strategiske prioritet for det 21. århundrede". Rusland positionerer sig nu i Fjernøsten som det "naturlige knudepunkt for at omstille hele den russiske økonomi til asiatisk geoøkonomi", skriver Escobar. I modsætning hertil vender de vestlige nationer sig væk fra Østen og væk fra en orientering mod vækst og vedtager i stigende grad "grøn" politik for

nedskæring af væksten i stedet. Som følge heraf ser Vesten fortsat stigende omkostninger og faldende levestandarder, fyldt med nye strejker og protester. Den "grønne" omstilling, der længe har været udråbt som redningen for de kriseramte vestlige økonomier, fortsætter med at implodere og efterlader stigende energipriser i sit kølvand.

I stedet for at blive sure, da vestlige sanktioner og finansiel krigsførelse lukkede Rusland ude af de vestlige markeder, noterede Rusland sig blot den virkelighed, der finder sted i verden. Escobar citerer Ruslands kommissær for erhvervsrettigheder og skriver: "Selvom de vestlige økonomier er veludviklede, er de allerede 'for massivt belånte og træge'... I Østen, derimod, blomstrer alting, det går hurtigt fremad, det udvikler sig hurtigt. Og det gælder ikke kun for Kina, Indien og Indonesien, men også for mange andre lande. De er centrum for udviklingen i dag, ikke Europa, vores største forbrugere af energi er der, endelig." I dag, rapporterer Escobar,

er der 2.800 projekter i gang i hele regionen.

Situationen er ekstremt farlig, men også ekstremt modtagelig for forandring. De, der er døde over for dette massive skift, der finder sted i verden, lever på lånt tid, da denne virkelighed kun vil blive mere og mere tydelig, efterhånden som den udfolder sig. Denne uge vil helt sikkert være endnu et wake-up call, når nationer fra hele det Globale Syd kommer til FN.

Hvad vil reaktionen være? Vil Vesten fortsætte med at true med verdenskrig for at forsvare deres "regelbaserede orden" – og bruge Ukraine i processen? Eller vil en flig af menneskelighed dukke op og genoplive den tidligere identitet hos nationer som USA?

Kun historien vil give det fulde svar på disse spørgsmål – men det betyder ikke, at vi passivt bør afvente dens resultater. Som de største poeter og kunstnere gennem tiderne har vidst:

Kreativitetens gnist er iboende i ethvert menneske og venter på at blive vækket. I øjeblikke med ægte krise bliver et betydeligt antal mennesker modtagelige for at "modtage og videregive dybe ideer vedrørende

menneske og natur" – selv ledere af nationer og institutioner. Det er denne nødvendigvis fremtidsorienterede opgave, som nutidens organisatorer og verdensborgere opfordres til at påtage sig.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i en diskussion med samarbejdspartnere mandag, må denne dramatiske situation løftes til et højere niveau, end det i øjeblikket findes noget andet sted i verden. Krisen vil ikke blive løst ved at søge gengældelse for uretfærdigheder. Den kan kun løses ved en ny organisation blandt nationer, som den der er foreslået i fru LaRouches ["Ti principper for en ny

international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur"] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), hvor alle nationers interesser forsvares, og en westfalsk forpligtelse

til "det gode for den anden (næsten)" opretholdes.

Krig og geopolitik er en sygdom, og kun indførelsen af en videnskabeligt pålidelig behandlingsmetode vil virke.

Foto: Creative Commons

**Forvent 'udviklingsdynamik'
ved denne uges årlige**

Lederdebat i FN's Generalforsamling

16. september 2023 (EIRNS) – Den 19. september begynder den årlige uge med FN's Generalforsamlings "Generaldebat", som varer til og med den 26. september, hvor ledere fra næsten alle 180 medlemslande taler. Alt andet end rutine kan forventes i år. Den Globale Majoritets styrkede hævde af lederskab vil helt sikkert komme til udtryk gennem mange talere, der repræsenterer de seneste måneders overvejelsesproces, som ses i rækken af konferencer fra Rusland-Afrika-topmødet i Sankt Petersborg (27.-28. juli), til BRIKS-topmødet og BRIKS-Plus i Johannesburg (22.-24. august), til topmødet for Gruppen af 77+Kina (15.-16. september), hvis to-dages arrangement sluttede i Havana i dag.

I dag udsendte G77+Kina-topmødet sin [fælles erklæring] (<https://en.granma.cu/cuba/2023-09-16/havana-declaration-on-current-development-challenges-the-role-of-science-technology-and-innovation>) med titlen "Havana Declaration on `Current Development Challenges: The Role of Science, Technology and Innovation", som opfordrer til en "omfattende reform af den internationale finansielle arkitektur" og en "mere inkluderende og koordineret tilgang til global finansiel styring med større vægt på samarbejde mellem lande."

En forsmag på, hvad der kan komme op i talerne i FN i New York, blev hørt i går og i dag i Cuba. Angolas præsident João Lourenço advarede om, at udviklingslandene "ikke vil stå med armene over kors og vente på mirakuløse løsninger på de problemer, vi står over for.... Vi vil vide, hvordan vi finder de løsninger og strategier, der vil føre os til at konkretisere vores udviklingsdagsorden."

I FN den 19. september vil præsident Lula da Silva fra BRIKS-nationen Brasilien være blandt de første, eller den allerførste, nationale taler ved åbningen af generaldebatten.

Hans bemærkninger i Cuba var stærke. Han tilbød Havana en række økonomiske aftaler, som Cuba i høj grad har brug for, især fødevarer. Lula fordømte USA for dets "ulovlige" økonomiske embargo mod Cuba, der har været i kraft siden 1962, i lighed med næsten alle andre talere fra de 60 lande, der talte i dag.

Hvad er budskabet fra USA? Den 13. september forlængede Biden-administrationen sin brutale embargo mod Cuba med endnu et år. Bemærk, at den er godkendt i henhold til den mangeårige "Trading with the Enemy Act".

Præsident Biden er planlagt til at tale på Generaldebattens første dag, og det samme er Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj. Hvad er deres program i praksis? Flere våben, mere død og større risiko for en atomkonflikt. Deres næste store programkonference finder sted den 19. september i forbindelse med det periodiske møde i Ukraine Defense Contact Group i Ramstein, Tyskland. USA's forsvarsminister Lloyd J. Austin III og formanden for generalstabscheferne, general Mark A. Milley, vil lede gruppens 15. møde. På dagsordenen er kravet om, at hver nation skal øge produktionen af artillerigranater. Pentagons indkøbsdirektør, Bill LaPlante, fremlagde den 15. september prognoserne for Pentagons mål om en amerikansk produktion af 100.000 artillerigranater om måneden i budgetåret 2028.

I fuldstændig modsætning til dette lyder overskriften i Schiller Instituttets nye internationale rapport – som er klar til masse-cirkulation i og omkring FN i New York i denne uge: ["Kolonialismen er forbi! En appel til USA og Europa: Støt en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, ikke krig!"] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/22/colonialism-is-over-appeal-to-the-usa-and-europe-support-a-new-just-world-economic-order-not-war/>) Gennem gadeuddelinger, en demonstration den 21. september på den internationale fredsdag og gennem internationale diplomatiske missioner vil budskabet i det 56 sider lange dokument komme ud. Schiller Instituttets frivillige planlægger at nå ud til de 10.000 besøgende i FN i

løbet af de næste 10 dage, som vil være til stede ud over de 15.000 faste FN-medarbejdere.

Nu er det tid til at cirkulere pjecen og støtte interventionen overalt i verden. I en tale på Cuba i dag sagde den sydafrikanske minister for internationale relationer [Naledi Pandor]

(<https://www.dirco.gov.za/statement-by-dr-naledi-pandor-the-minister-of-international-relations-and-cooperation-of-the-republic-of-south-africa-on-the-occasion-of-the-general-debate-of-summit-of-heads-of-state-and-government/>): “Kampen om Sydens sjæl og om ensidig global dominans har aldrig været mere intens, og som Syd må vi gribe dette historiske øjeblik for at sikre, at vi udvikler evnen til at være frie aktører i en udviklingsdagsorden, der vil fremme vores kamp mod fattigdom, ulighed og arbejdsløshed.”

baggrund: G77-topmøde opfordrer til reform af den globale finansielle arkitektur, adgang til videnskab og teknologi

Sept. 16, 2023 (EIRNS) – ... Den to dage lange samling omfattede 1.300 deltagere fra 116 lande, 31 stats- og regeringschefer og 100 lantedelegationer. Som den cubanske præsident Miguel Díaz-Canel passende opfordrede medlemslandene til, da han åbnede topmødet i går, er den prioriterede opgave “at kæmpe for retten til udvikling, som også er retten til at eksistere som at.” Det er på tide, sagde han, at nationerne i det Globale Syd “ændrer spillets regler.”

Som Havana-erklæringen gentagne gange fastslår, betyder ændring af spillereglerne, at udviklingslandene skal handle sammen for global udvikling og “win-win”-samarbejde om videnskabelig og teknologisk udvikling.” De skal have adgang til videnskab, teknologi og innovation med alle de fordele, det medfører: økonomisk vækst, industriel udvikling, løsning af problemer med at garantere rent vand, sanitet, energi, sygdomsbekæmpelse og udryddelse af fattigdom. Sluterklæringen understreger dette hele vejen igennem, samtidig med at den

angriber det kriminelle i at indføre ensidige sanktioner "med ekstraterritorial virkning og alle andre former for økonomiske tvangsforanstaltninger" mod udviklingslande, som har ødelæggende resultater.

G77-topmødet fandt sted kort efter BRICS-topmødet i Johannesburg den 22.-24. august og som optakt til næste uges debat i FN's Generalforsamling og fokuserede på de "tektoniske" og "epokegørende" forandringer, der finder sted, som mange talere udtrykte det. Angolas præsident João Lourenço advarede om, at udviklingslandene "ikke vil stå med armene over kors og vente på nogle mirakuløse løsninger på de problemer, vi står over for... Vi vil vide, hvordan vi finder de løsninger og strategier, der vil føre os til at konkretisere vores udviklingsdagsorden."

Den sydafrikanske minister for internationale relationer, Naledi Pandor, tilføjede, at "kampen om Sydens sjæl og om ensidig global dominans aldrig har været mere intens, og som Syd må vi gribe dette historiske øjeblik for at sikre, at vi udvikler evnen til at være frie aktører i en udviklingsdagsorden, der vil fremme vores kamp mod fattigdom, ulighed og arbejdsløshed."

Brasiliens præsident Lula da Silva kritiserede USA for dets "ulovlige" årtier lange økonomiske embargo mod Cuba, ligesom næsten alle andre talere gjorde, og bemærkede, at Cuba altid har været en af de vigtigste forsvarere af en "mere retfærdig global styring." Det er vigtigt, sagde han, at udviklingslandene forbliver forenede, da "FN, Bretton Woods-systemet og Verdenshandelsorganisationen har mistet troværdighed. Vi kan ikke tillade os at blive splittet." Lula vil rejse direkte fra Havana til New York City for at deltage i FN's generalforsamling, hvor han vil fortsætte med at fremhæve disse temaer.

Lyndon LaRouches Internationale Udviklingsbank skal realiseres nu

17. september 2023 (EIRNS) – Den 18. september markerer, hvad der ville have været 95-års fødselsdagen for den geniale statsmand Frederick R. "Fred" Wills, som var Guyanas udenrigsminister fra 1975-78; som holdt en betydningsfuld tale om en ny økonomisk verdensorden den 27. september 1976 – en måned efter de Alliancefrie Nationers konference, der omfavnede Lyndon LaRouches forslag om en International Udviklingsbank – til FN's Generalforsamling, der åbner sin 2023-debat i morgen, den 19. september; og som forblev en konstant samarbejdspartner for LaRouche i mange bestræbelser indtil Fred Wills' død i 1992.

Det, han sagde til Generalforsamlingens særlige session et år tidligere i september 1975, er aktuelt nu, som det fremgår af disse uddrag:

"Tidspunktet er kritisk. Forventningerne er, at vi bliver enige om konkrete skridt, der vil repræsentere et reelt fremskridt mod den nye orden, som størstedelen af menneskeheden insisterer på.

"Kravene til forandring er klare. [Bretton-Woods-systemet, forstærket af Marshall-planen, introducerede en ny æra i efterkrigstidens verden, som lovede at rette op på den økonomiske ubalance i den udviklede verden. Det var forudsigeligt, at dette system ikke kunne tilfredsstille udviklingslandenes forhåbninger, og det er især denne fiasko, der gør vores debat så presserende. Det er bydende nødvendigt, at vi skaber nye strukturer og nye institutioner for at stoppe den voksende kløft mellem de udviklede markedsøkonomier og producenterne af råmaterialer og halvfabrikater.

"Men der er også andre nødvendigheder. Folkets sejr i Indokina og afkoloniseringens ubarmhjertige march i det sydlige Afrika peger begge på, at de traditionelle magtstrukturer nedbrydes. Der er nogle, der finder trøst i teorien om, at kolonimagts globale orden er forsvundet. Men tilbagetrækning fra politisk dominans er ikke {ipso facto} en tilbagetrækning fra

kolonialisme. Den økonomiske magtstruktur, der er bygget på fundamentet af den gamle koloniale orden, fortsætter med bemærkelsesværdig ihærdighed og udholdenhed...

“På [de Alliancefrie Landes udenrigsministermøde i Peru] Lima, lige før vi samledes her i New York, tog de Alliancefrie Lande yderligere vigtige ... beslutninger, hr. præsident, om etablering af støtteinstitutioner for programmer for kollektiv selvafhængighed, beslutninger om etablering af en solidaritetsfond for økonomisk og social udvikling af alliancefrie lande, en særlig fond til finansiering af sikkerhedslagre for råmaterialer og primærprodukter, der eksporteres af udviklingslande, og et råd af sammenslutninger af udviklingslande, der både er producenter og eksportører af råmaterialer.

“Kollektiv selvafhængighed er ikke ensbetydende med konfrontation. De udviklingsprocesser, som den vil skabe i den sydlige del af verden, kan og vil give gevinster for det internationale samfund som helhed.

“Den nye økonomiske orden må derfor udformes, så den fremmer alle bestræbelser på selvafhængighed fra udviklingslandenes side – bestræbelser, der både er nationale og kollektive. Ægte udvikling kan ikke påtvinges {ab extra}, men skal være en del af den interne vækstdynamik. De internationale rammer skal derfor skabe de betingelser og yde den støtte, som gør, at selvstændighed kan blomstre.”

Præsident John F. Kennedy havde forklaret en tidligere generalforsamling, i 1963 den 20. september, at verden havde brug for en fælles amerikansk-sovjetisk bemanded mission til Månen for at opnå fred. JFK præsenterede dette fuldstændigt seriøse forslag midt under Den kolde Krig. Schiller Instituttet vil markere 60-året for denne tale og afholde et FN-stævne og et korarrangement dagen efter, den 21. september, som er den internationale fredsdag.

Den 9. september afholdt Schiller Instituttet en vigtig [international konference] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/08/conference-let-us-join-hands-with-the-global-majority-to-create-a-new-chapter-in-world-history-2/>), der repræsenterede de to forudsætninger for fred og en ny international arkitektur med hurtig økonomisk udvikling. Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche reflekterede over denne begivenhed i sit webcast den 14. september:

“Det, vi gjorde på vores konference, var et forsøg på at sætte det Globale Syds perspektiv på dagsordenen, så folk i Nord rent faktisk kan høre fra første hånd fra meget vigtige talsmænd for det Globale Syd, hvad disse lande stræber efter, og hvorfor det ville være i de europæiske landes og USA's allerbedste interesse at samarbejde med denne nye, fremvoksende orden...

**Se videoerne: Schiller
Instituttets møde i Danmark:
Vi må skabe fred mellem
nationer og
en ny retfærdig økonomisk
verdensorden!
Lørdag den 7. oktober 2023,**

Kl. 13 – 17.30

2. del:

Invitation til deling:

Kom til Schiller Instituttets møde:

Vi må skabe fred mellem nationer og

en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Dato: Lørdag den 7. oktober 2023

Tid: Kl. 13 – 17.30

Gratis adgang til live streaming tilgængeligt på denne side.

Tilmelding til begrænsede pladser i mødeværelset: Michelle: 53 57 00 51; Feride: 25 12 50 33

Hjemmeside: www.schillerinstitut.dk

Schiller Instituttet afholdt den 8.-9. juli 2023 en international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen "På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!" Der var tre talere fra Danmark. De tre talere, samt Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen, fhv. formand og næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, vil nu holde taler og diskutere i København.

Program:

På vej mod en retfærdigt ny økonomisk verdens orden efter BRIKS topmødet i Sydafrika og G20 topmødet i Indien.

Tom Gillesberg: formand, Schiller Instituttet i Danmark.

De dybere rødder til krigen i Ukraine og hvad der skal til for

at skabe fred mellem Ukraine og Rusland.

Jens Jørgen Nielsen: historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine, Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. En leder af Russisk-Dansk Dialog, fhv. lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Forandringer i Indien, og Indiens rolle som en leder af det Globale Syd

Mrutyuanjai Mishra: fra Indien, skriver artikler og debatindlæg om Asien og Indien i bl.a. Politiken og Times of India, antropolog, konsulent og underviser.

Afrika på vej væk fra kolonitiden og et perspektiv for økonomisk udvikling

Andrews Nkansah, Ph.d.: fra Ghana, undergeneralsekretær for den internationale African Diaspora Congress (ADC), ekspert i bl.a. vandressourcer og landbrug.

Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches 50 år kampagne for en retfærdig ny økonomisk verdensorden

Michelle Rasmussen: næstformand, Schiller Institutttet i Danmark.

Verden bevæger sig med hastige skridt i to modsatrettede retninger. På den ene side er der farlige optrapninger i krigen mellem Ukraine/NATO og Rusland, som f.eks. Danmarks beslutning om at sende F-16-fly til Ukraine. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutttets stifter og internationale leder, udtalte ved Schiller Institutttets internationale videokonference den 9. september 2023, at "Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin

territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig”.

(Lige efter starten af krigen, udstedte hun en appel for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at gøre det muligt at standse krigen og tilgodese alle nationer interesse, senere uddybet i ti principper.)

På den anden side vil vi gerne gøre borgerne opmærksomme på de tektoniske forandringer mod en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der foregår i dette historiske øjeblik. “For kun hvis vi anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af menneskehedens nuværende eksistentielle krise”, sagde Helga Zepp-LaRouche.

85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredegamle kolonisystem, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med.

Samtidigt vil vi gerne rekruttere de borgere i det kollektive Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør, en begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år.

Det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden imod et finansoligarki centreret i City of London og Wall Street. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af lande i det Globale Syd, men også idéen om at bruge “det amerikanske systems” metoder af videnskabelig og teknologisk fremskridt fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og

Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA's og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til "historiens afslutning"?

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne fredelige revolution? Vi er optimistiske, men det kræver en international bevægelse, som arbejder for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, til fordele for alle nationer.

Kom til vores møde og få en bedre forståelse af, hvordan vi er nåede frem til den nuværende skillevej, og hvad vi skal gøre for at sikre, at vi vælger en vej, som fører til en lys fremtid for alle.

Baggrund:

* Læs talerne af Jens Jørgen Nielsen, Mrutyuanjai Mishra og Andrews Nkansah på Schiller Instituttets konference i Strasbourg her: Nyhedsorientering august 2023: Nyhedsorientering august 2023: Samarbejde med det Globale Syd for fred og udvikling

* Se Schiller Instituttets videokonference den 9. september 2023 her

* Læs Helga Zepp-LaRouches hovedtale

* Læs og skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

* Læs: Ti principper for en ny international sikkerheds- og

Live webcast dialog med Helga Zepp-LaRouche den 14. september 2023: Fremad efter BRIKS- og G20-topmøderne!

Ikke korrekturlæst: HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche: Hun er grundlægger af og formand for Schiller Institutet. Det er torsdag den 14. september 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du vil stille spørgsmål eller komme med kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, da vi talte sammen i sidste uge, talte du om begivenhedernes hæsblæsende tempo. Jeg vil sige, at tempoet er blevet højere, siden vi talte sammen sidst: Der var G20-topmødet, som var et flop for dem i den unipolære orden, der forsøger at tvinge resten af verden til at underkaste sig deres "regelbaserede orden"; der er Eastern Economic Forum i Vladivostok, hvor Putin holdt en meget interessant tale. Og så Schiller Institutets konference den 9. september, som bød på præsentationer af folk fra mange lande, der står i spidsen for at forme begivenhederne. Lad os begynde med din vurdering af

disse begivenheder: Hvad er din fornemmelse af, hvad der er sket i løbet af den sidste uge?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi oplever lige nu den meget hurtige dannelse af en helt ny økonomisk verdensorden, hvor størstedelen af verdens nationer i det Globale Syd bevæger sig for at slippe af med resterne af kolonialismen og faktisk har meget spændende planer for fremtiden. Og lederne i det Globale Nord har på en eller anden måde bare ikke fattet det: De prøver på en måde at fortsætte med deres gamle planer. Se på Tysklands udenrigsminister Baerbock, hun farer rundt i verden, men hun har ingen anelse! Det er det, der er problemet.

Det, vi gjorde på vores konference, var et forsøg på at sætte perspektivet fra det Globale Syd på dagsordenen, så folk i Nord faktisk kan høre førstehånds fra meget vigtige talsmænd for det Globale Syd, hvad disse lande stræber efter, og hvorfor det ville være i Europas og USA's allerbedste interesse at samarbejde med denne nye, fremvoksende orden.

Jeg vil opfordre folk til at se det selv, (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/08/conference-let-us-join-hands-with-the-global-majority-to-create-a-new-chapter-in-world-history-2/>) men jeg synes, at det, der var meget vigtigt i det første panel (<https://youtu.be/A7sx7BUvdK4>), var, at vi ikke kun havde en meget højtstående diplomat fra BRICS-landene selv, vi havde flere amerikanere; jeg synes, det er meget vigtigt, at der er amerikanere, som er fornuftige – naturligvis Diane Sare, som kører en meget succesfuld kampagne for det amerikanske senat i New York; vi havde Scott Ritter, Ray McGovern og flere meget vigtige repræsentanter for kirker i USA, både katolske og også nogle andre kirkesamfund. Så jeg synes, at det første panel var meget vigtigt af den grund.

Og naturligvis var det andet panel (https://youtu.be/V3N9_8B44Xc) meget, meget interessant, fordi der var talsmænd fra Latinamerika, Sydafrika, Indien, som helt

klart udtrykte, hvordan størstedelen af verden ser på de nuværende begivenheder. Så tag dig tid til at se det.

G20 har allerede slået fast, at det globale Nords forsøg på at bruge den sædvanlige taktik med at få landene i Afrika, Latinamerika og Asien til at fordømme den "russiske uprovokerede aggression" naturligvis absolut ikke fungerede. Og der kunne ikke være noget mere anderledes end det billede og den opfattelse, som de vestlige medier forsøger at skabe af, hvad der foregår med Rusland, Kina og selv Nordkorea, og hvordan det i virkeligheden er: Se på, hvad der skete på denne konference i Vladivostok, som er en enorm forretningsbegivenhed. Og ideen om, at Putin er isoleret, er fuldstændig latterlig. Der var mange delegationer, store forretningsdelegationer, og det perspektiv, som Putin præsenterede, hvis folk ikke var så ideologisk forudindtagede, ville de anerkende, hvilket enormt potentiale det er – jeg mener, nogle mennesker gør det, men af geopolitiske, ikke så pæne grunde. Men det, præsident Putin sagde, var, at han pegede på det enorme potentiale i det fjernøstlige Rusland. Han sagde dybest set, at kun ca. 30 % af det russiske territorium er udviklet i forhold til overhovedet at erkende, hvor ressourcerne er. Og i betragtning af, at Rusland inden for sit enorme territorium har alle de råstoffer, der findes eller hidtil er blevet opdaget på planeten, er Ruslands råstofrigdom gigantisk, især hvis man tænker på den næste periode med industriel og teknologisk-videnskabelig udvikling.

Så Putin sagde, at dette vil være Ruslands prioritet i det 21. århundrede. Han sagde, at denne plan ikke er en reaktion på det, der skete i 2014 i Ukraine, altså Maidan-kuppet. Han sagde, at dette var en plan, der startede for 10 år siden, hvor den russiske regering begyndte at se på perspektivet i at opbygge infrastruktur i Fjernøsten for at skabe adgang til de enorme råstoffer. Han sagde, at vi begik en lille fejl ved ikke rigtig at forudse potentialet, fordi vi ikke troede, at der ville blive handlet så utroligt meget gods i denne region,

hvilket nu ser ud til at blive tilfældet. Så der vil ske en enorm udvikling, han henviste til den transsibiriske jernbane, grev Wittes plan, som i sin tid blev afbrudt af den russisk-japanske krig i 1905; men det er en plan, som absolut er tilbage på dagsordenen, og mange lande planlægger at investere stort, herunder Kina, for hvem åbningen af så enorme ressourcer er af vital betydning.

Alt dette beviser, at hele forsøget på at splitte BRIKS, at sige, at der er alle disse spændinger, bare ikke er sandt i virkeligheden, for jeg tror, at disse lande er helt fast besluttede på at opbygge et nyt system baseret på lighed og baseret på fælles projekter med win-win-fordele for alle. Og jeg tror, at i stedet for at være fuldstændig fjendtligt indstillet over for denne udvikling, ville det være på høje tid, at de vestlige eliter simpelthen skulle sige, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning, og lad os tage det positive skridt at samarbejde.

Desværre ser vi intet af det lige nu. Det ses bestemt ikke fra Biden-administrationen, og det ses heller ikke fra Den Europæiske Union. Ursula von der Leyen har lige holdt en tale foran Europa-Parlamentet i Strasbourg, hvor hun lavede et af sine teaternumre, som hun må have studeret i meget lang tid, hvordan man ser godt ud. Men det, hun sagde, var ikke så godt, nemlig at hun nu foreslår at indføre straf told på kinesiske elbiler, der sælges i Europa. Kineserne har allerede svaret, at hvis det sker, vil det åbne op for modforanstaltninger. Så vi har udsigt til en handelskrig, hvilket virkelig er det værste at gøre under de nuværende omstændigheder.

Så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at uddanne befolkningen om potentialet i at opbygge en verden, hvor alle lande arbejder sammen. Europa er i en forfærdelig tilstand. Den tyske økonomi er i frit fald, og vi bør ikke tolerere disse politikker, som fremmedgør Rusland og Kina, og det Globale Syd og BRIKS-landene, men vi bør tage skridt til at samarbejde.

Så der er nogle fornuftige stemmer i Tyskland og i USA, men de er i mindretal lige nu, og vi skal have dem til at blive hørt bedre.

SCHLANGER: I den sammenhæng har vi et spørgsmål fra C.S., som henviser til indernes Chandrayaan-3-landing på Månen; de lignende programmer fra Japan og andre steder, sammen med Putins diskussion om "nye fysiske principper", at dette er begivenheder og diskussioner, der ændrer den strategiske situation. Han spørger, idet han tænker tilbage på Lyndon LaRouches oprindelige SDI-politik: "Kan vi ikke finde folk med god vilje og fornuft i USA og Europa, som vil forpligte sig til at afslutte krigspolitikken og skabe et nyt paradigme baseret på denne slags udviklinger?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det vil gå ubemærket hen, at Indien var i stand til at få dette landingsfartøj til at lande blødt på Månens sydpol og nu er den fjerde nation, der har været i stand til at foretage en månelanding. Og det, Modi sagde om at opbygge et konsortium for rumforskning blandt BRIKS-landene, betyder, at ikke kun BRIKS-landene, men også mange andre lande er helt indstillet på at drage fordel af de videnskabelige gennembrud, der automatisk genereres, hvis man er seriøs med hensyn til forskning og rumfart.

Så når det er sagt, tror jeg, at det, præsident Putin sagde, at de er ved at opdage "nye fysiske principper" eller er i færd med at opdage dem, som grundlæggende vil skabe sikkerhed. [<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>] Nu er det for tidligt for mig at kommentere på indholdet af det, for det er sandsynligvis laservåben, det er sandsynligvis våben med rettet energi, det kan være nogle andre nye fysiske principper, som vi så på sidste gang på en seriøs måde i tiden med SDI, men det var min afdøde mands vision, da han foreslog dette, og præsident Reagan tog det op, du ved, hvor Reagan gjorde det til officiel politik at tilbyde Sovjetunionen på det tidspunkt, at de to supermagter ville samarbejde om at udvikle sådanne nye teknologier baseret på nye fysiske

principper for at gøre atomvåben forældede; og så gennemføre dem sammen og til sidst overvinde den geopolitiske bloktænkning. Det var et utroligt stærkt og frugtbart øjeblik i verdenshistorien, og russerne har naturligvis arbejdet på det hele tiden. Biproduktet af det var, at Putin annoncerede de nye missiler, som ikke er ballistiske missiler, men dybest set er bevægelige med meget høj hastighed, hvilket fuldstændig forstyrrede den strategiske balance i forhold til USA's bestræbelser på at opbygge et globalt missilforsvarssystem.

Så det er meget tydeligt, at man ikke kan stoppe teknologiske fremskridt, men man kan bruge dem til at skabe en sikker verden. Så jeg er meget interesseret i at finde ud af mere om dette, for den svøbe, eller det Damoklessværd, som potentiel atomar udslettelse er, hvis det kan overvindes med videnskabelige og teknologiske midler, vil det sandsynligvis være et af de absolutte gennembrud for menneskeheden.

I perioden før præsident Reagan annoncerede SDI i marts 1983, havde vi haft konferencer i Paris, Rom, Bonn og Washington, og vi havde diskussioner med en masse militærfolk på topniveau, generaler og admiraler og andre på det tidspunkt. Og der var en meget seriøs diskussion om det. Så hvis vi kan genoplive det, tror jeg faktisk, at det kan åbne op for en vej ud af den nuværende fastlåste situation. Så jeg synes, det er en meget optimistisk ting, og jeg håber at kunne give dig flere detaljer i fremtiden.

SCHLANGER: Helga, jeg har tre spørgsmål mere, som er direkte relateret til eftervirkningerne af BRIKS-topmødet. Det første er, at der var flere, der skrev om Indien. En sagde, at der tydeligvis er en samordnet indsats for at trække Indien væk fra en alliance med Rusland og Kina, som en måde at underminere BRIKS på. De skriver: "Det ser ikke ud til at virke," men de spørger: "Tror du, at der vil komme mere pres på Indien, og kan det lykkes?"

ZEPP-LAROUICHE: Ja, der vil komme mere pres på Indien, men jeg

tror ikke, det vil lykkes. Jeg tror, at folk undervurderer, at den indiske regering under premierminister Narendra Modi – jeg vil ikke kommentere på kritikken af den interne indiske situation, som nogle mennesker er kritiske over for; jeg synes, at det er et spørgsmål, som inderne skal diskutere – men mit indtryk er, at Indiens politik faktisk er alliancefri. Jeg tror ikke, at Indien på nogen måde har planer om at opgive deres historiske positive relationer til Rusland. Jeg tror, at de vestlige politikere og medier overdriver spændingerne mellem Indien og Kina. Jeg tror, at forsøget på at skabe en slags IMEC, den økonomiske korridor mellem Indien og Mellemøsten og Europa, en korridor, der går fra Indien hele vejen gennem Mellemøsten og til sidst ind i Europa, blev udråbt til at være en modoffensiv mod Bælte & Vej Initiativet og mod alle de kinesisk-relaterede korridorer i regionen.

Jeg sagde med det samme, at det skulle du ikke bekymre dig om, for min idé om, hvordan menneskeheden skal udvikle sig, er langs de linjer, som vi præsenterede i 2014, efter at Xi Jinping havde annonceret, at Kina havde en Ny Silkevejspolitik. På det tidspunkt udgav vi den opdaterede version af alle vores studier i en stor rapport med titlen "Den Nye Silkevej bliver verdens landbro". Det var en omfattende plan for, hvordan alle kontinenter vil blive udviklet gennem infrastruktur, og hvordan alle kontinenter derefter vil blive forbundet gennem tunneler og broer, så man snart kan rejse med maglevtog fra sydspidsen af Argentina eller Chile, hele vejen op gennem Amerika, krydse Beringstrædet ind i den eurasiske landbro og derefter tage hele vejen til Gibraltar og derefter videre til Kap det Gode Håb på spidsen af Sydafrika. Så du kan så at sige rejse over land hele vejen (undtagen Australien, naturligvis) gennem fire kontinenter på denne måde. Og den integration af infrastruktur er det, der kommer til at ske – hvis verden ikke bliver sprængt i luften, og menneskeheden ender – det er den naturlige vej at gå.

Og jeg blev meget glad og tilfreds, da jeg læste, hvad præsident Putin havde sagt, da han i Vladivostok blev spurgt, hvad han mente om denne IMEC-korridor. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) Han havde stort set det samme svar og sagde, lad dem bygge den. Det hjælper bare med at opbygge logistikken, og det hele vil fungere sammen, for hvis du har godstransport, har du brug for et meget tæt integreret infrastrukturensystem, hvor du f.eks. flytter containere fra skib til tog til lastbil, og alle disse ting fungerer sammen. Så jeg tror, at det er sådan, man skal se på det: Enhver form for opbygning af infrastruktur har en positiv effekt på både de mennesker, der bygger den, og også på de mennesker, der har fordel af at have denne nye infrastruktur i deres omgivelser, fordi det udvider deres syn, det bringer dem op på et højere niveau, og jeg tror, at Verdenslandbroen i sidste ende vil vokse sammen – jeg tror, at der er en forgæves indsats for at forsøge at dele og erobre, men den nye ånd er stærkere, og jeg er ret sikker på, at den vil sejre.

SCHLANGER: Du kan se Helgas hovedtale til konferencen den 9. september på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/12/helga-zepp-larouche-a-transformation-bigger-than-the-end-of-the-cold-war/>), samt flere andre præsentationer på Schiller Instituttets YouTube-kanal (<https://www.youtube.com/@SchillerInstitute>), og vi håber at få dem alle lagt ud individuelt i løbet af de næste par dage. Så gå ind på <https://www.schillerinstitute.com> eller <https://www.youtube.com/@SchillerInstitute> for at downloade, læse, se og dele den diskussion, der fandt sted på Schiller Instituttets konference.

Her er et spørgsmål fra David fra Nigeria. Han spørger: "Vil BRIKS hjælpe lande, der er fanget i neokoloniale relationer, og vil de gribe ind i kampe, der opstår i Afrika?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Tendensen er, at de projekter, som har været kendt i lang tid, kan komme på dagsordenen nu, og det

vil ændre miljøet. Selvfølgelig er der lige nu stadig fare for, at der vil komme en militær intervention mod de lande, især i Vestafrika, som for nylig skiftede regering gennem kup. Der er tydelige tegn på, at nogle vestlige magter ikke ønsker at opgive deres tilbøjelighed, men jeg tror, at fremdriften på den anden side kommer fra Kinas, Ruslands, Indiens og endda Japans interesse i at bidrage – og forhåbentlig arbejder vi hårdt på at overbevise europæerne om, at de også bør have en holdning til at investere i Afrika. Der er visse projekter, som virkelig ville være en game-changer.

For eksempel – det er så tragisk – det, der sker nu på Afrikas nordkyst: Først var der jordskælvet i Marokko, som dræbte flere tusinde mennesker, og man har endnu ikke fundet alle de omkomne. Så var der denne forfærdelige oversvømmelse i Libyen, som måske allerede har dræbt mere end 20.000 mennesker i én by! Tyve procent af hele befolkningen blev bare oversvømmet i havet, og hvorfor skete det? OK, det var skænderiet mellem den østlige og den vestlige regering; eller den vestlige regering, som faktisk er den valgte regering; og så den østlige regering, som af en eller anden mærkelig grund er udråbt af EU som den officielle regering, på trods af at det var dem, der lavede kuppet, fordi de sidder på det mest interessante sted set fra EU's synspunkt, i forhold til at være i vejen for flygtningesituationen, og EU ønsker at lave aftaler med dem. Det er fuldstændig vanvittigt. Det har betydet, at lige siden NATO's absolut kriminelle opførsel i 2011, som førte til kuppet og derefter drabet på Gaddafi, havde Gaddafi faktisk arbejdet på at udvikle infrastrukturen, ikke kun i Libyen, men i hele Afrika. Han havde skabt adgang til to reservoirer med rent vand, som bl.a. gav vandforsyning til de byer, der nu er ramt. Efter at Gaddafi blev dræbt, var der tilsyneladende absolut ingen vedligeholdelse eller reparation, heller ikke af de dæmninger, der brød sammen, så man kan faktisk sige, at tragedien i det, der sker lige nu, er den sene frugt af folk som Obama, som Hillary Clinton.

Vi glemmer aldrig hendes modbydelige bemærkninger: "Vi kom, vi så, at han døde," (<https://www.youtube.com/watch?v=6DXDU48RHLU>) da hun talte om Gaddafi. Du ved, det var billedet af et meget grimt sind, som viste sig der. Så man kan faktisk sige, at den forfærdelige forsømmelse af reparationen af infrastrukturen, som er en af de vigtigste årsager til, at denne tragedie, eller begge tragedier, faktisk blev så ødelæggende, skyldes de mennesker, der lavede denne militære operation i 2011, som blandt andet også begyndte at sætte FN's Sikkerhedsråd ud af spillet, fordi de løj over for det og sagde, at de bare ville lave en neutral intervention, som så viste sig at være en militær intervention. Det var i øvrigt det øjeblik, hvor min afdøde mand sagde, at dette drab på Gaddafi og omstændighederne beviser, at NATO ønsker at gå i Tredje Verdenskrig mod Kina og Rusland: Og se, hvad der er sket siden.

Så hvad er svaret på det? Svaret er at sætte nogle af de store infrastrukturprojekter i Afrika på dagsordenen og samles om dem. Et af dem er, hvad Sydafrikas præsident Ramaphosa sagde ved topmødet om den nye globale finansieringspagt i Paris i juni, [https://youtu.be/xhHBIPvyQ_A] hvor præsident Ramaphosa sagde, efter at Macron havde holdt en stor tale: Jeg ønsker ikke at høre dette, vi ønsker ikke at høre dette. Finansier Inga-dæmningen i Congo, som kun koster omkring 80 milliarder dollars, men som vil give elektricitet til omkring et dusin lande i Afrika, og medmindre du gør det, vil vi ikke høre mere. [https://youtu.be/xhHBIPvyQ_A?t=654] Og det er det sprog, der kræves.

Og gør det samme med Transaqua-projektet, som blev vedtaget af seks lande i Lake Chad Basin Commission allerede i 2018 på en stor konference i Abuja, Nigeria [https://larouchepub.com/eiw/public/2018/eirv45n10-20180309/06-13_4510.pdf]. Dette Transaqua-projekt, som kun vil tage omkring 3% af det overskydende vand i Congo-floden, som nu går ubrugt ud i havet, og vil gennem et system af floder og

kanaler bringe vandet til Tchad-søen. Det ville give masser af muligheder for kunstvanding i Sahel-zonen, det ville have gjort industriel udvikling mulig langs dette vandsystem, og det vil fylde Tchad-søen op igen.

Det er disse ting, afrikanerne skal samles om, og ikke tillade flere forstyrrelser mod dem. For fredens navn {er} udvikling, og det gælder også for stabiliseringen af hvert eneste land på det afrikanske kontinent.

Vi bør diskutere disse projekter mere. Vi har skrevet lange udviklingsprojekter for hele det afrikanske kontinent. Du kan gå ind på vores hjemmeside: Du kan se, at vi skrev – den første rapport skrev vi i 1976, og vi havde en stor konference i Paris om den. Vi udgav den i 1978. Min afdøde mand havde skrevet en {Kritiske kommentarer til Lagos-handlingsplanen: The Economics of Nation-Building} i 1981. Så vi har været involveret i udviklingen af infrastrukturen i Afrika i meget lang tid, og nu er tiden inde til at realisere disse planer. En af vores World Land-Bridge-rapporter handler om "Forlængelse af den nye silkevej til Vestasien og Afrika: En vision om en økonomisk renæssance." Du bør se på disse planer og sørge for, at vi får det på dagsordenen. Og jeg tror, at med BRIKS-udviklingen og med Den Afrikanske Union, der nu er udnævnt som en del af G20, går alt dette i den rigtige retning og skal fremskyndes.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at du har meget travlt og snart skal af sted, men jeg har to spørgsmål mere om BRIKS, som jeg vil samle sammen. Et, der kom ind på chatroom-siden: Det ene er fra Corey, som spørger: "Er løsningen for os i Vesten at blive venner med BRIKS?" Og så spørger Ken: "Kommer BRIKS' nye udviklingsbank til at erstatte eller arbejde sammen med revisionen af Verdensbanken?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det første spørgsmål er indlysende. Se, geopolitik er en sygdom! Hvorfor skal verden opdeles i geopolitiske blokke, hvor en gruppe nationer siger, at denne

anden gruppe nationer er min fjende, og derfor skal jeg have en militær opbygning? Du ved, det er kun i det militærindustrielle kompleks' interesse og for de mennesker, der spekulerer i endeløse krige, for endeløse krige betyder endeløse våben, betyder endeløs profit. Det er nødt til at stoppe! Al den militære produktion er i bund og grund, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, rent spild!

Vi er nået til et punkt, hvor hvis vi fortsætter med militære konflikter, med krige som konfliktløsning, vil vi sprænge os selv i luften, og det vil ikke være så smart. Hvis vi er den intelligente, kreative art på planeten, den eneste, der er kendt i universet indtil videre, burde vi så ikke være i stand til at styre os selv på en måde, så et broderligt eller søsterligt samarbejde mellem nationer er muligt? Jeg mener, at det er tilfældet, og det er den vision, der bør lede os.

Se på Beethovens {Niende Symfoni}, som er baseret på den smukke {Ode til glæden} af Friedrich Schiller, og lyt til denne musik, hvor der i korstemmen er et vers, "Alle mennesker bliver brødre": "{Alle menschen werden brüder}." Og det er det normale for menneskeheden at bevæge sig ind i fremtiden. [<https://www.youtube.com/watch?v=gm06Q4itv04>]

Og jeg tror, vi er nødt til at organisere os meget, meget hårdt og skarpt i de europæiske lande og i USA, så folk siger: "Vi bør ikke betragte Rusland og Kina som fjender, for det er de ikke!" Jeg mener, OK, du kan gøre hvem som helst til en fjende, hvis du bliver ved med at råbe ad dem og fortælle dem, hvor grimme de er, til sidst vil du få dem til at blive vrede, og du vil få Tredje Verdenskrig. Men jeg tror, vi er nødt til at tage dette skridt og virkelig arbejde sammen, bruge Europas og USA's industrielle kapacitet til at gå sammen med Rusland, Kina, Japan og Indien om at udvikle de dele af verden, der endnu ikke er udviklet. Så jeg tror, det er det perspektiv, vi skal gå ind i.

Og hvad angår det andet spørgsmål, så tror jeg, at det kan

lade sig gøre, men det vil kræve, at Verdensbanken ændres. Du ved, indtil videre har både IMF og Verdensbanken, som burde gøre noget andet, men ikke har gjort det – det burde de, fordi de er institutioner under FN, og derfor bør de repræsentere viljen hos flertallet af FN's medlemslande, og ikke kun hos den stærkeste af dem. Men indtil videre har IMF's betingelser og Verdensbankens lån dybest set ikke fremmet langsigtede investeringer. Verdensbankens lån var normalt altid for korte, de skulle betales tilbage for hurtigt, så det land, der havde modtaget lånet, sad på en stor gæld, men projektet havde endnu ikke resulteret i egentlig profit eller velstand. Så det var sådan, gældsfælden udviklede sig. Det var ikke Kina. Vi havde disse statistikker: Gælden er primært til bankerne i Paris-klubben.

Vi har brug for en reform: Jeg tror, at Verdensbanken kan spille en positiv rolle, men det kræver, at de ændrer deres politik. Hvis de ikke ønsker at gøre det, så tror jeg, at behovet vil være at opbygge den nye udviklingsbank, som alligevel allerede er på vej, fordi de nu vil begynde at udstede kredit baseret på lokale valutaer, på rupees, på rubler, på renminbi, andre valutaer. Og for eksempel har en af de russiske embedsmænd lige sagt, at de vil bruge de utrolige rupee-aktiver, som Rusland har fra handel med Indien, til at udstede kredit gennem den nye udviklingsbank til udviklingsprojekter. Så det er allerede ved at ske.

Man kan kun håbe, at der er folk i Vesten, i Norden, som er villige til at ændre sig, for det er, tror jeg, det store spørgsmål. Er vi i stand til at ændre os, når vi erkender, at vi var på det forkerte spor? Og det er det, vi er nødt til at organisere os hen imod.

SCHLANGER: For at følge med i disse hurtige udviklinger kan du altid gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com>), og også {EIR}'s hjemmeside på <https://www.larouchepub.com>, og det er her, du kan finde mange af de skrifter af Lyndon LaRouche, som Helga nævnte tidligere.

Helga, tak fordi du er med os igen i denne uge. Og jeg har en note fra en fast seer, som siger: "Tak Helga for at give mig min ugentlige dosis optimisme." Med det ser jeg dig i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og glem ikke at forberede dig på at deltage i den næste store demonstration foran FN den 21. september. Det er den internationale fredsdag. Og hvis du har andre demonstrationer og møder, så deltag i dem, for det er meget vigtigt, at vi øger bevægelsen for fred.

Ny hæfte: Kolonialismen er forbi! En appel til USA og Europa: Støt en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, ikke krig

Følgende er et følgebrev til Schiller Instituttets nye hæfte:

En tektonisk ændring for hele menneskeheden blev foretaget i Sydafrika for tre uger siden. På BRIKS-topmødet – hvor 6 store nationer er blevet inviteret til at slutte sig til BRIKS: Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Etiopien, Iran og De forenede arabiske Emirater – blev en ny finansiel arkitektur iværksat af den Globale Majoritet, uden for IMF's og Verdensbankens betingelser, politiske diktater og falske nedskæringsdogmer.

Vi inviterer dig til at læse Schiller Instituttets netop udgivne pamflet, Kolonialismen er forbi! En appel til USA og Europa: Støt en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, ikke krig!, som diskuterer de videnskabelige principper udviklet af den afdøde fysiske økonom og statsmand Lyndon LaRouche om, hvordan man udvikler en sådan ny økonomisk orden, u til at forene det Globale Nord og det Globale Syd i at skabe 1,5 milliarder nye produktive jobs i nye produktions- og infrastrukturplatforme. Hæftet findes nedenunder.

Ikke alene er BRIKS' politiske og finansielle magt blevet massivt styrket, og BRIKS-nationernes enhed er blevet bekræftet, men BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) er ved at blive omdannet til "skabelsen af en valuta for handels- og investeringstransaktioner," som Brasiliens præsident Luis Inácio Lula da Silva beskrev det i sine bemærkninger til plenarmødet på BRIKS-topmødet den 23. august.

Den fremtrædende tidligere brasilianske præsident, Dilma Rousseff, den nye præsident for NDB, forklarede, at i modsætning til IMF og Verdensbanken, "afviser vi enhver form for lånebetingelser. Ofte gives et lån på betingelse af, at visse politikker gennemføres. Det gør vi ikke. Vi respekterer det enkelte lands politik.... Vi vil forvandle os til en vigtig bank for udviklingslande og nye markeder. Vores fokus skal være dette: en bank lavet af udviklingslande for dem selv."

Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, har været med til at lægge fundamentet for denne udvikling med nye ideer og med uophørlig organisering gennem de sidste årtier. Hun er i dag i centrum for internationale diskussioner om formen på et nyt valutasystem, hvis værdier er knyttet til en kurv af valutaer og råvarer, og som er fastsat ved traktat mellem nationer. Fru Zepp-LaRouche var hovedtaler på vores seneste konference lørdag den 9. september 2023, og eksperter fra hele verden deltog i diskussionen.

Det er afgørende og ekstraordinært, at ledere fra Sydamerika,

Afrika og Sydøstasien organiserer sig intenst, offentligt og privat, for en diplomatisk løsning på krigen i Europa – en krig, der når som helst kan udvikles til en atomkrig og gøre en ende på hele menneskeheden! Herskerne over den døende neokoloniale orden må afvæbnes; de må erstattes af en ny flerstrengt økonomisk arkitektur!

Vi vil gerne henlede jeres opmærksomhed på en opfordring fra Schiller Instituttet, "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden", som står på side 3 i pjecen, og som er tilgængelig online på Schiller Instituttets hjemmeside på nedenstående adresse, så folk over hele verden kan skrive under. Hjælp venligst med at cirkulere denne appel til ledere og eksperter i din nation! Skriv under! Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Vi inviterer dig også til at se Schiller Instituttets nylige onlinekonference den 9. september 2023, "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!", hvor fremtrædende eksperter fra både det Globale Syd og det Globale Nord diskuterede disse spørgsmål.

Download (PDF, Unknown)

Bybyggerne snakker i det Fjerne Østen

12. september 2023 (EIRNS) – "Ved du, hvad vi har tænkt os at

gøre? Vi vil bygge et nuplex (et atomkompleks.) Fortæl dem det. Hvordan bygger man et nuplex? Tja, man går ud og graver et stort krater... Byg et krater på størrelse med en by, en by med en halv million mennesker, eller 100.000 mennesker, men byg et krater til en industriby af en ny type, fra seks, syv eller otte etager under overfladen. På denne plads placerer vi to atomkraftværker på hver en halv til to gigawatt. Vi kommer ikke til at eksportere for nogle få, ti eller tyve milliarder dollars ekstra – vi kommer til at eksportere hundredvis af byer!!!

I Lyndon LaRouches præsidentkampagne i 1978 var og forbliver hans design af en ny type bank, kaldet Den Internationale Udviklingsbank, udformet til at gøre teknologioverførsel fra den "avancerede" til den "udviklende" sektor til den grundlæggende, karakteristiske låneaktivitet for denne bank, revolutionerende. LaRouches unikke koncept om Verdenslandbroen, der består af det, han kaldte "udviklingskorridorer", er også unikt. Det frigør menneskeheden fra behovet for at bygge de fleste byer langs kyster eller allerede eksisterende indre vandmasser, og i stedet importere selve processen med systemisk, "komplet" industriel udvikling ind i kontinenternes indre gennem et system af vand- og kraftprojekter. Disse to ideer ændrer ikke kun karakteristikken af, hvordan civilisationen, men også selve biosfæren udvikler sig. Disse og andre af LaRouches ideer er de mest avancerede økonomiske forestillinger, der nogensinde er blevet præsenteret i en valgkampagne af en kandidat til et offentligt embede i historien. De bør gøres til genstand for diskussion, overvejelse og debat i de "ikke-valg", der er planlagt i USA i 2024. Disse ideer fremstår som fuldstændig revolutionerende, selv 45 år efter at de blev foreslået første gang. Det er kun ved at præsentere ideer af denne type i gaderne i USA og Europa i særdeleshed, herunder i en valgsammenhæng, at grundlaget for forhandlinger mellem Rusland og den transatlantiske verden, eller Kina og den transatlantiske verden, kan genetableres på et højere

begrebsmæssigt grundlag end det, der eksisterer på nuværende tidspunkt.

Kun hvis den metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske forslag, i stigende grad diskuteres offentligt, er det sandsynligt, at Anglosfæren stadig kan blive afskrækket fra sin katastrofale, "overraskende" korte vej til atomkrig. LaRouches publikationer er det kortsigtede middel til dette formål, suppleret af energiske kampagner på de sociale medier, der distribuerer videomateriale som Helga Zepp-LaRouches hovedtale på Schiller Instituttets konference den 9. september, "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" Der, og i hendes [Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>) fra november sidste år, kan læseren møde den bedste kortsigtede introduktion til den metode, hvormed en højere orden af strategisk international politik skabes.

Mens der sker mange ting i den aktuelle historie, er det vigtigt for alle, der rent faktisk bekymrer sig om civilisationen, at læse [præsident Putins](<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) tale den 12. september til det årlige plenarmøde i det Østlige Økonomiske Forum direkte, snarere end de forskellige medieforvrængninger. Den bør læses ud fra LaRouches "City-Builder"-opfattelse af den nye økonomiske platform, som er identificeret ovenfor. Men hvorfor? Lad os undersøge denne udtalelse, som Putin kom med i sin hovedtale til plenarmødet i det 8. Østlige Økonomiske Forum i dag: "I bund og grund er vi vidner til en ny model for relationer og integration – og ikke efter vestlige mønstre, for eliten, for den udvalgte 'gyldne milliard', men for hele menneskeheden og hele den eksisterende og udviklende multipolære verden. Denne model tilbyder kreativ energi, åbenhed og fokus på et specifikt resultat som en stærk

konkurrencemæssig fordel for Asien-Stillehavsområdet, en nøglefaktor, der bestemmer, og jeg er sikker på, at det i lang tid vil bestemme dets globale lederskab inden for økonomisk vækst.”

I talen koncentrerede præsident Putin sin opmærksomhed om det enorme potentiale i det russiske Fjernøsten, et område, der er mere end 80% i forhold til det kontinentale USA. Putin påpegede: “Jeg bør her bemærke, at den gennemsnitlige procentdel af udforskede undergrundsressourcer i Fjernøsten nu er 35%. Ser I, kun 35% af undergrunden er blevet udforsket. Hvad betyder det? Det viser, at der er alle muligheder for, at mineindustrien kan vokse med stormskridt, herunder de strategiske råstoffer, som der er mangel på, og som vil blive efterspurgt i fremtidens økonomi. ... For at øge omfanget af den geologiske efterforskning har vi lanceret en frontstrategi, hedder det så smukt: Geologi. Genoplivning af en legende. Jeg beder regeringen om at inkludere et separat afsnit i den, tilegnet studiet af undergrunden i Fjernøsten og at begynde at forberede et lignende afsnit for Sibirien...”

De, der kender noget til USA's videnskabelige historie, kan høre antydningen af, hvad Putin faktisk diskuterer her. Hvilken betydning i amerikansk historie har for eksempel United States Geological Survey, United States Coast Survey eller U.S. Geodetic Survey og deres roller i etableringen af et videnskabeligt uafhængigt og stadig mere selvforsynende USA? Som svar på vedtagelsen af den John Quincy Adams-inspirerede General Survey Act fra 1825, “der bemyndiger præsidenten til at ansætte officerer fra hærens ingeniørkorps til at foretage undersøgelser af veje og kanaler af national betydning”, udtalte John Randolph, senator i Virginia: “Hvis Kongressen har magt til at gøre det, han foreslår med dette lovforslag ... kan de frigøre alle slaver i USA.”

BRIKS-processen, som så længe er blevet fordømt og afvist af dem, der vil have verden kastet ud i evig krig, er i stigende grad kommet til at fremstå som ” kim-krystallen”, men ikke

desto mindre den centrale fysiske realitet i en fremtidig "ny planetarisk sammensætning af kræfter." Selvom Reuters og andre medier rapporterede om underordnede forhold i Putins tale, kunne de ikke få fat i ret meget, men mange besluttede at fokusere på den russiske præsidents udtalelse i diskussioner med [forummets [ordstyrere] (<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>) om, at "hvis man ser på sikkerhedsområdet, vil nye fysiske principper for våben sikre ethvert lands sikkerhed i det nære historiske perspektiv. Vi forstår dette meget godt og arbejder på det." Det skræmte dem nok til at rapportere det, sammen med Nordkoreas Kim Jong Uns besøg i Rusland og "hvad det muligvis kunne betyde."

Hvad det hele dybest set betyder – hvad BRIKS-Plus-processen, der er baseret på Lyndon LaRouches revolutionære ideer, kan betyde – er, at solen er ved at gå ned over de mange imperialismer, der har domineret alt for meget af menneskelivet i alt for lang tid. Briterne er ikke begejstrede, men de er heller ikke i stand til at stoppe processen, med mindre de anstifter en atomkrig. Hvad angår byernes rolle i opnåelsen af større menneskelig rigdom, intelligens og frihed, så overvej dette.

I år 1800 boede omkring 3% af verdens befolkning i byer. I 1900 boede omkring 14% af verden i byer. Nu bor 55% af verden i byer. Det forventes, at mindst 68% af verden vil bo i byer i år 2050. "Indien, Kina og Nigeria vil tilsammen stå for 35 % af den forventede vækst i verdens bybefolkning mellem 2018 og 2050. I 2050 forventes det, at Indien vil have tilføjet 416 millioner byboere, Kina 255 millioner og Nigeria 189 millioner."

Hvem skal bygge disse byer i fremtiden? Hvor vil disse bybyggere blive født? Da LaRouche for årtier siden foreslog en revolution med indfasede, efterhånden kernefusionsbaserede økonomier, der producerede byer til eksport, bygget til at ændre sig, når de blev ældre, med modulære industrielle

muligheder, forestillede han sig også arbejdsstyrker, der var så fortrolige med "maskinværktøjsprincippet", at de var dygtige til at ændre deres færdigheder, så de kunne tilpasse sig og blive inkorporeret i endnu ukendte industrier. Det er disse arbejdsstyrker, der skal bygge fremtidens afrikanske byer, og ikke dø på Libyens kyster eller i Middelhavets dødelige vande. Hvad enten det er i form af rumteknologi, fusionsteknologi, højhastighedstog/magnetisk svævende togteknologi, vand- og energiteknologi osv. Det er på tide, at bybyggere og byboere verden over, i modsætning til Mike "Mouse-o-lini" Bloombergs projekt "Venetianske verdensbystater", bygger hundredvis af byer, der er fulde af den optimisme, som kun kolonialismens endelige afslutning kan bringe menneskeheden.

Foto: CCO

Schiller   Instituttets konference: Lad os gå sammen med den Globale Majoritet

9. september 2023 (EIRNS) – Den 9. september, dagen efter den 101. fødselsdag for den afdøde prominente amerikanske statsmand, filosof og økonom Lyndon H. LaRouche, Jr., indkaldte Schiller Instituttet til en international online-konference med titlen: "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet" – en begivenhed, som Lyndon LaRouche ville have karakteriseret som en afgørende intervention i "rum-tidsspektret" for det hastigt fremadskridende tektoniske skift, der finder sted i verdenshistorien. Konferencen var organiseret i to paneler: det første med titlen: "Den

strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde”, og det andet: “Et nyt paradigme i menneskehedens historie er ved at tage form”. Der var et spændende udvalg af talere, som repræsenterede det Globale Syd, herunder tre af BRIKS-landene, religiøse ledere, pensionerede militær- og efterretningsveteraner og medlemmer af Den Internationale Fredskoalition (IPC), såvel som ledere fra Europa og USA.

Formålet med konferencen var todelt: For det første at oplyse folk over hele kloden om, at 85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredgamle kolonisystem, nutidens “regelbaserede internationale orden”, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med. Det andet formål, som er endnu vigtigere end det første, er at rekruttere de borgere i det kollektive Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør for at besejre den “regelbaserede orden”, ligesom det lykkedes de amerikanske grundlæggere at besejre det britiske imperium. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, har karakteriseret dette oprør som en “begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år”.

Konferencen gjorde det klart, at det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift i verdens anliggender har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden – som fru LaRouche kalder en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur – imod det sataniske finansoligarki, centreret i City of London og Wall Street, der står bag den kollapsende “regelbaserede orden”. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af nutidens lande i det Globale Syd, men også ideen om at bruge det amerikanske

systems metoder fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne revolution? I sin hovedtale til det første panel udtrykte Helga Zepp-LaRouche optimisme om, at det kan lykkes, men det vil kræve en revolutionær ændring i den måde, folk tænker på.

Schiller Instituttets konference, der blev afholdt én dag efter Lyndon LaRouches 101-års fødselsdag, samlede over et dusin tænkere fra hele verden til en stærk dialog om det nye paradigme, der er ved at tage form, i forbindelse med det historiske BRIKS-topmøde i sidste måned i Sydafrika.

Konferencen åbnede med et panel med Dennis Speed som ordstyrer, der startede med den smukke spirituelle "I Don't Feel No-Ways Tired", fremført af Schiller Instituttets New York City Community Chorus med solisten Reginald Bouknight. Den musikalske introduktion blev efterfulgt af et stærkt videoklip med Lyndon LaRouche fra 1978, hvor han krævede, at verden tænkte stort – ikke at eksportere udstyr for milliarder af dollars til det, der dengang blev kaldt Den tredje Verden, men at eksportere hundredvis af nye byer, drevet af atomteknologi, udstyret med modulær infrastruktur og designet til at holde i hundrede år. LaRouches kraftfulde krav gav genlyd under hele konferencen.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche gav derefter en tour d'horizon (gennemgang) over den aktuelle strategiske verdenssituation, den stigende krigsfare, opløsningen af de "vestlige" økonomier (især Tyskland, som er blevet ødelagt af vanvittige grøn energipolitik og ødelæggelsen af Nord Stream-gasledningen fra Rusland), og Lyndon LaRouches og LaRouche-bevægelsens historie med at fremsætte udviklingsforslag for regioner over hele verden: Afrika, Saudi-Arabien, Stillehavet, Operation Juárez for Mexico og Latinamerika, en indisk udviklingsplan over flere

årtier, Oasis-planen for at bringe vand og fred til Sydvestasien samt, efter Sovjetunionens fald, Den eurasiske Landbro, der skal forbinde Eurasien og resten af verden.

Hvordan kan verden strukturere sig selv, så en sådan udvikling bliver mulig? Beslutningen på det igangværende G20-møde i Indien om at tilføje Den afrikanske Union som permanent medlem af gruppen er "god, men utilstrækkelig", forklarede hun; det, der er brug for, er en ny sikkerhedsarkitektur, baseret på udvikling for alle. Schiller Instituttet udgav i 2014 et forslag om at udvikle den Nye Silkevej, som Kina annoncerede året før, til Verdenslandbroen.

Drivkraften for udvikling er videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Kinas nylige præstation af EAST tokamak med en stabil strøm på 1 million ampere peger på det voksende potentiale for kernefusion som fremtidens energikilde.

"Der er grund til et kulturelt optimistisk syn på menneskehedens fremtid," sagde hun, "forudsat at vi erstatter had, misundelse og vrede med kærlighed, generøsitet og nysgerrighed over for andre kulturers potentiale." Hun konkluderede: "Vi har stadig tid til at nulstille aksiomerne i vores tænkning."

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar talte om udsigterne og udfordringerne for verden efter BRIKS-topmødet i Johannesburg, Sydafrika, og satte de store bestræbelser på at skabe konflikt med BRIKS-nationerne og mellem dem i kontrast til begejstringen i verden for det nye paradigme, de tilbyder. Bestræbelserne på at ødelægge samarbejdet skal forpurre, så øjeblikkets enorme potentiale kan realiseres.

Næstformand for den russiske nationale komité for BRIKS-forskning, Georgy Toloraya, gav sin præsentation titlen "BRIKS: En medicin til forebyggelse af krig." Han forklarede, at han længe har forventet, at den dag ville komme, hvor BRIKS ville blive en reel aktør i global politik. "Men jeg er

virkelig forbløffet over, at denne dag er kommet så hurtigt," sagde han. "Jeg vil sige, at det seneste topmøde i slutningen af august i Johannesburg virkelig var en historisk begivenhed," inklusive beslutningen om at mere end fordoble BRIKS' medlemskab. Den begejstring, som de 20 til 40 potentielle medlemmer repræsenterer, er en stor forandring i verdenssituationen. Faren for konflikt er meget stor. Vi kunne se et nyt system opstå efter en ny Trediveårskrig. Eller vi kunne opleve civilisationens undergang i en Tredive Minutters Krig. Eller Vesten kan afslutte sin isolation og acceptere BRIKS' åbenhjertige invitation til at være med til at skabe et nyt paradigme. "Jeg har ventet i 13 år på at se BRIKS blive en reel kraft i internationale relationer," konkluderede han. "Jeg håber, at det næste skridt, hvor Vesten vil blive inkluderet i denne proces, vil komme hurtigere end det."

Rapporter om de andre taler kommer snart.

Søndag afholdt Schiller Instituttet sin årlige "Glem aldrig: 11/9 Mindekoncert". Koncerten, der blev opført af Schiller Instituttets NYC-kor sammen med Asiana Sinfonia og Bergens Symfoniorkester, var på en måde weekendens "tredje panel". Hundredvis af mennesker var samlet i en stemning af mindehøjtidelighed og fejring.

JFK's tale til FN's generalforsamling i 1963 blev citeret i de bemærkninger, der åbnede konferencen – det afsnit hvor han foreslog, at de to dødelige, atomare modstandere, Sovjetunionen og USA, i fællesskab skulle tage til Månen: [<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/united-nations-19630920>].

"Rummet giver ingen problemer med suverænitet; ved resolution fra denne forsamling har medlemmerne af De Forenede Nationer givet afkald på ethvert krav om territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og De Forenede Nationers charter vil gælde. Hvorfor skulle menneskets første flyvning til månen derfor være et spørgsmål

om national konkurrence? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, når de forbereder sådanne ekspeditioner, blive involveret i enorme overlapninger af forskning, konstruktion og udgifter? Vi bør helt sikkert undersøge, om videnskabsfolk og astronauter fra vores to lande – ja, fra hele verden – ikke kan arbejde sammen om erobringen af rummet og en dag i dette årti sende, ikke repræsentanter for en enkelt nation, men repræsentanter for alle vores lande til Månen.” Den foreslåede fælles BRIKS-komité for opdagelse af rummet og koordinering af missioner er et “første emne” for internationale overvejelser, imod tidevandet af atomkrig, hvor alle nationer, og individer i alle nationer, kan deltage, organisere symposier og styrke den dialog, som weekendens konferencen har indledt.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Institutts videokonference den 9. september 2023: “BRIKS”: En omstilling større end afslutningen på Den kolde Krig”

HELGA ZEPP-LAROCHE: Det er yderst nødvendigt, at vi gør de almindelige borgere i de europæiske lande og USA – som dagligt bombarderes med en spærreild af nyheder i de etablerede massemedier, som alle generelt har et spin på en sådan måde,

at de skaber en næsten helt fiktiv parallel virkelighed – opmærksomme på den tektoniske forandring, der foregår i dette historiske øjeblik. For kun hvis de anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af menneskehedens nuværende eksistentielle krise.

Det er på høje tid at gennemgå succesen og fiaskoen ved de officielle politikker i den seneste periode for at vurdere gyldigheden eller manglerne ved ens egne aksiomer for tænkning. Hvis der er noget, man kan lære af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så er det antallet af fejlvurderinger fra deltagerne i disse krige. Med den parallel i baghovedet kan man kun råbe vagt i gevær på den mest skingre måde.

Den geopolitiske konfrontation mellem USA og NATO om Ukraine, som ikke startede "uprovokeret" den 23. februar 2022, men i virkeligheden allerede med den "orange revolution" finansieret af NED i 2004 og blev optrappet med Victoria Nulands Maidan-kup i 2014, fungerer tydeligvis ikke, som det var hensigten. Den hidtil usete række af sanktioner "ruinerede" ikke Rusland, som Annalena Baerbock havde ønsket, men forårsagede en vidtrækkende omdirigering af Rusland mod øst og syd. Men Ruslands forventning om, at den militære specialoperation skulle være kortvarig, blev heller ikke indfriet, da den russiske ledelse tydeligvis undervurderede effekten af NATO-operationerne i Ukraine efter Maidan-kuppet og befolkningens efterfølgende holdning, samt Vestens vidtrækkende vilje til militært engagement i Ukraine.

Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig.

Hvis europæerne troede, at deres eftergivenesshed over for kravene om stadig "flere våben" til Ukraine ville føre til en sejr for Ukraine på slagmarken, gik det heller ikke. I stedet befinder de europæiske nationer sig fuldstændig afskåret fra ethvert bånd til deres nabo Rusland, "energiafhængigheden" er flyttet fra Rusland til den meget dyrere amerikanske energi, og i mellemtiden har Tyskland mistet selv skyggen af en rest af suverænitet og dermed respekten i hele verden. Tyskland, det tidligere økonomiske kraftcenter i Europa, gennemgår hurtigt en afindustrialiseringsproces forårsaget af urimelige energipriser fra den vidunderlige beskyttelsesmagt og allierede USA, som ikke tøver med at lokke de slagte tyske industrier til at bosætte sig i USA ved hjælp af Inflation Reduction Act – for slet ikke at tale om Nord Stream-rørledningerne, om hvilke der ikke er nogen, som tror på den for sent opfundne historie om sejlbåden Andromeda. Et populært ordsprog i disse dage er: Hvad skal man med fjender, når man har venner som disse?

Tyskland er blevet forvandlet til en dørmåtte, der trampes på af NATO-støvler, mens det nuværende politiske lederskab med sin grønne atlantiske ideologi, som det ville være en omskrivning at kalde "tysk", spiller næsten alt væk, hvad alle generationer har bygget op af ruinerne efter Anden Verdenskrig. Halvdelen af den tyske middelstand, kilden til hele det sociale system i landet, er enten ved at gå fallit eller ved at forlade landet for at geninvestere i USA eller Kina. Den overvældende stemning i landet er desperation, restaurantejere, landmænd, håndværkere, butiksejere, sygeplejersker, alle former for serviceindustrier, føler alle, at bunden bliver trukket væk under dem, og de, der ikke ønsker at flytte til Alternativ für Deutschland, et højrefløjsparti med nogle gode pointer, men også uacceptable elementer i sig, føler, at de ikke har noget sted at vende sig hen. "Alt vil ramle mod muren," er en af de mest hørte sætninger i mange private diskussioner. Folk føler sig fuldstændig forrådt. Vi skal huske på, at det var den totale følelse af forræderi

efter Versailles-traktaten, som var dødsstødet for Weimar-republikken!

Men hvad de fleste borgere i Vesten ikke har nogen anelse om, er, at der foregår en meget større, meget mere betydningsfuld udvikling andre steder, i de dele af verden, som påvirkes af det, der foregår mellem NATO og Rusland, hvor "følgeskaderne", såsom høje energi- og fødevarepriser i disse lande, blev betragtet som "ubetydelige". Og nu viser det sig, at den forglemelse var den største fejlurdering af alle.

De ensidige (og derfor ulovlige) sanktioner mod Rusland og en lang række andre lande, konfiskeringen af statslige aktiver og bevæbningen af dollaren oven i den mangeårige erfaring med uretfærdige handels- og kreditvilkår har ført til et gigantisk tilbageslag i landene i det Globale Syd, som siden har udviklet sig til den Globale Majoritet, der repræsenterer mere end 85% af verdens befolkning. NATO-landenes massive forsøg på at presse lande i Latinamerika, Asien og Afrika til at tage parti for "demokratierne" i den "regelbaserede orden" mod de formodede "autokratier" og "diktaturer" i Ukraine-konflikten gav grundigt bagslag. Disse landes identitet som en del af Den alliancefri Bevægelse og "Bandung-ånden", den store alliance mellem asiatiske og afrikanske lande fra konferencen i 1955, blev vakt til live igen og med den erindringen om, at det var Sovjetunionen, der havde hjulpet mange af udviklingslandene i deres kamp for uafhængighed mod kolonimagterne.

Da Lyndon LaRouche, min afdøde mand, i 1975 første gang foreslog et alternativ til IMF og dens betingelser med forslaget om IDB, der skulle udstede kreditlinjer på 400 mia. dollars om året til industrielle udviklingsprojekter, blev dette forslag helhjertet støttet af NAM, Den Alliancefri Bevægelse, der indarbejdede det i deres endelige resolution i Colombo, Sri Lanka, som allerede dengang repræsenterede 75% af verdens befolkning. Finansmagternes reaktion var brutal: Indira Gandhi og fru Sirimavo Bandaranaike blev fordrevet fra magten, premierminister Zulfikar Ali Bhutto og premierminister

Indira Gandhi blev flere år senere myrdet. NAM spillede en afdæmpet rolle i mange år fremover som følge af disse angreb.

Lyndon LaRouche, hvis 101-års fødselsdag vi fejrede i går, og hans internationale bevægelse fortsatte ufortrødent med at skrive udviklingsplaner, en omfattende infrastrukturplan for hele det afrikanske kontinent, præsenteret i 1976 på en konference i Paris, Operation Juárez for Latinamerika i samarbejde med den mexicanske præsident López Portillo, en 50-årsplan for Stillehavsområdet i lyset af den forventede stigning i befolkningstætheden i den del af verden, en 40-årsplan for Indien, som Mrs. Gandhi begyndte at gennemføre, Oasis-planen for Sydvestasien, og i 1991, da Sovjetunionen gik i opløsning, den Eurasiske Landbro, den Nye Silkevej – alle disse programmer blev præsenteret på bogstaveligt talt hundredvis af konferencer og seminarer på fem kontinenter.

Efter at præsident Xi Jinping præsenterede konceptet for Den Nye Silkevej i Kasakhstan for præcis 10 år og 2 dage siden, ignorerede vestlige regeringer, tænketanke og medier på forbløffende vis dette program, som helt klart var det største infrastrukturprogram i historien nogensinde, endog i en størrelsesorden større end Marshall-planen for Europa efter Anden Verdenskrig.

Men for landene i det Globale Syd blev Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) den afgørende faktor, der gjorde det muligt for mange af dem for første gang for alvor at igangsætte infrastrukturprogrammer, industriparker, avancerede videnskabsprojekter osv. Fra slutningen af 2017 skiftede holdningen i Vesten til BVI pludselig fra ligegyldighed til fjendtlighed, først i Pentagons sikkerhedspapirer og derefter synkroniseret i alle vestlige medier og tænketanke blev Kinas fremgang karakteriseret som "systemisk rival" og "modstander", hvilket kulminerede i den nylige "afkobling" og "derisking"-vanvid. Med den nylige udvidelse af BRIKS til BRIKS-11 og den tilkendegivne interesse fra omkring 40 andre lande for at slutte sig til, er ideen om en fuldstændig afkobling fra

Rusland og Kina mere end absurd: Den er selvmorderisk. Perspektivet med at skabe to mere eller mindre adskilte blokke er i realiteten ikke gennemførligt og kan kun ses som et nytteløst forsøg på at svække en modstander økonomisk før et planlagt militært angreb, som i betragtning af eksistensen af flere tusinde atommissiler ville betyde udslettelsen af den menneskelige art og dermed alt liv på jorden.

Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA's og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til "historiens afslutning", om end på en anden måde end Francis Fukuyama, faderen til alle politiske fejlvurderinger, fantaserede om?

Her til morgen kom der nyheder om, at premierminister Modi på det igangværende G20-topmøde i New Delhi for længst havde bekendtgjort, at Den afrikanske Union er blevet optaget i G20 og dermed i G21. Det er positivt, men helt utilstrækkeligt. For at eliminere faren for en tredje, denne gang term nuklear krig, er vi nødt til at skabe en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerheden og de økonomiske interesser for alle nationer på planeten. Og det er kun muligt, hvis det er baseret på alles udvikling, på næstens, den andens, interesse og skabelsen af en fælles fremtid, som er lovende og opløftende for hele menneskeheden.

Det omfattende studie, som Schiller Instituttet udgav i 2014 som respons på præsident Xis meddelelse fra 2013 i Kasakhstan, "Den Nye Silkevej bliver Verdenslandbroen", kan være grundlaget for en sådan fredsorden for det 21. århundrede. Den giver en klar retning for den økonomiske opbygning af alle dele af planeten, konkrete planer for at overvinde underudviklingen i det Globale Syd, såvel som konkrete retningslinjer for genopbygningen af de forfaldne økonomier i

det Globale Nord. Sammen med de ti principper, jeg foreslog for en sådan ny arkitektur, kunne disse forslag være grundlaget for ethvert seriøst forsøg på at finde en løsning på den nuværende krise. Hvorfor ikke afholde et særligt møde i FN's Generalforsamling for at diskutere en sådan ny international arkitektur, når så mange mennesker verden over tydeligvis er bekymrede over truslen mod verdensfreden?

Ideen om en Verdenslandbro, der forbinder alle infrastrukturelt udviklede kontinenter gennem tunneller og broer, så man snart kan rejse med et maglev-tog (magnetisk svævebanetog) fra sydspidsen af Argentina eller Chile op nordpå gennem Amerika via Beringstrædet hele vejen langs Den transsibiriske Jernbane til Gibraltar og videre gennem Afrika til Kap det gode Håb. Dette vil være realiseringen af den tyske økonom Friedrich Lists vision og hans "rum- og tid-økonomi", hvor han skitserede, hvordan et avanceret transport- og kommunikationssystem med høj hastighed, tæt regelmæssighed og omkostningseffektiv infrastruktur ville give mulighed for nye niveauer af de mentale og materielle produktive kræfter. Denne udvikling ville så føre til en "planetens republik", som han kaldte det, baseret på "menneskehedens økonomi", som ville gøre det muligt, at alle talenter ville udveksle deres ideer og arbejde sammen på alle områder inden for videnskab og kunst og alle vidensområder, hvilket igen ville øge effektiviteten af alle menneskehedens kræfter, det stik modsatte af "afkobling" og "derisking", naturligvis.

En lignende idé om menneskehedens fremtidige udvikling til at blive et stort fællesskab for hele verden, en "datong shijie", kan man også finde hos Cai Yuanpei, den første undervisningsminister i Republikken Kina og præsident for Peking Universitet, som introducerede Schillers begreb om æstetisk uddannelse i Kina. Det var tydeligvis den samme evolutionære medfødte idé, der styrede Nicholai af Kusas idé om harmoni i makrokosmos baseret på den bedste gensidige udvikling af alle mikrokosmos. Gottfried Wilhelm Leibniz' idé

om en forudbestemt harmoni i universet repræsenterer den samme idé; Vernadskys forestilling om noösfærens stigende dominans over biosfæren ligeså. Og jeg husker udmærket, hvordan Lyndon LaRouche forbløffede sine medarbejdere, da han talte om, at på trods af den nuværende betydning af nationalstatens suverænitet, så ville det ikke være det sidste stadie i menneskehedens evolutionære udvikling.

Se på det seneste gennembrud, som Kina gjorde inden for kontrollerbar kernefusionsteknologi til en ny generation af en "kunstig sol", Huanliu-3, for en uge siden. Ifølge China National Nuclear Corporation (CNNC) realiserede de for første gang high-confinement mode-drift med en plasmastrøm på 1 million ampere. High-confinement-mode bruges også som standard-mode i International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) i Cadarache, Frankrig, som drives af syv medlemslande: Kina, EU, Indien, Japan, Rusland, Sydkorea og USA. Denne iblevende sikre form for kerneenergi er, når den er fuldt realiseret, en af de teknologier, som vil fjerne grundlaget for geopolitisk rivalisering, fordi den vil gøre energi så rigelig og billig, at det vil være billigere end at fortsætte militære konflikter.

Perspektivet for et helt nyt paradigme i internationale relationer er i horisonten, og det kan komme meget hurtigere, end de fleste kan forestille sig. En ændring i USA ved det næste præsidentvalg kan bringe USA tilbage på vejen mod en republik. Som Sergej Glazyev antydede, vil en ny BRIKS-valuta sandsynligvis materialisere sig i 2024 under Ruslands formandskab for BRIKS, hvilket kan vise sig at være redningsbåden for det globale finansielle system.

Så der er al mulig grund til et kulturelt optimistisk syn på menneskehedens fremtid, forudsat at vi erstatter had, misundelse og vrede med kærlighed, generøsitet og nysgerrighed over for de andre kulturers potentiale. Vi har stadig tid til at nulstille aksiomerne i vores tænkning.

10-års jubilæum for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ

7. september 2023 (EIRNS) – I dag er det 10-årsdagen for lanceringen af Kinas “Bælte- og Vej-Initiativ” (BVI). Den 7. september 2013 præsenterede præsident Xi Jinping det, der dengang blev kaldt “Silk Road Economic Belt”, i en tale han holdt tidligt i sin præsidentperiode, med titlen: “At fremme venskab mellem mennesker og skabe en bedre fremtid”. Den opfordrede til en “innovativ samarbejdsform” i opbygningen af transportkorridorer for at skabe et “større råderum for udvikling” og for at skabe “en stor indsats til gavn for folk i de regionale lande langs ruten.” Han opfordrede til at skabe en “ny form for strålende samarbejde med et mere åbent sind og en bredere vision om at udvide det regionale samarbejde.” Kina havde gjort mere end at snakke og løftet hundredvis af millioner af kinesere ud af ekstrem fattigdom (ved hjælp af metoder, der var let genkendelige for Ben Franklin, Alexander Hamilton, Abe Lincoln, Franklin Roosevelt og John F. Kennedy). Nu er mere end 150 lande om bord.

7. september 2023 (EIRNS) – I anledning af 10-årsdagen for Kinas præsident Xi Jinpings afsløring af “Silk Road Economic Belt” (nu normalt kaldet “Belt and Road Initiative,” eller BRI) præsenterer vi uddrag af den samtidige dækning fra China News (som offentliggjort af Kinas konsulat i Toronto, Canada). http://toronto.china-consulate.gov.cn/eng/zgwx/201309/t20130913_7095490.htm

På det tidspunkt havde Kina gennem mere end to årtier bevist,

at de systematisk kunne løfte hundreder af millioner af kinesere ud af alvorlig fattigdom, og de overraskede fattigdomsforkæmperne ved at tilbyde at eksportere deres økonomiske model.

“Den 7. september 2013 holdt præsident Xi Jinping en tale med titlen: ‘At fremme venskab mellem mennesker og skabe en bedre fremtid’ på Nazarbayev-universitetet i Kasakhstan. Han talte varmt om det traditionelle venskab mellem Kina og Kasakhstan og gav en omfattende redegørelse for Kinas politik om godt naboskab og venskabeligt samarbejde med landene i Centralasien. Han foreslog at gå sammen om at bygge et økonomisk bælte langs Silkevejen med en innovativ samarbejdsform og gøre det til en stor bedrift til gavn for folk i de regionale lande langs ruten...

“Vi bør gøre fordelene ved politiske relationer, den geografiske fordel og den økonomiske komplementære fordel til fordele for praktisk samarbejde og for bæredygtig vækst, så vi kan opbygge et interessefællesskab. Vi bør skabe ny glans med et mere åbent sind og en bredere vision for at udvide det regionale samarbejde. Ved at styrke samarbejdet mellem Shanghai Cooperation Organization og Eurasian Economic Community kan vi få et større rum for udvikling.

“Xi Jinping foreslog, at for at gøre de økonomiske bånd tættere, det gensidige samarbejde dybere og udviklingsrummet bredere mellem de eurasiske lande, kan vi forny samarbejdsformen og i fællesskab opbygge ‘Silkevejens Økonomiske Bælte’ trin for trin for gradvist at danne et overordnet regionalt samarbejde.

“For det første at styrke den politiske kommunikation. Landene i regionen kan kommunikere med hinanden om økonomiske udviklingsstrategier og lave planer og foranstaltninger for regionalt samarbejde gennem konsultationer. For det andet at forbedre vejforbindelserne. At åbne op for transportkanalen fra Stillehavet til Østersøen og gradvist danne et

transportnetværk, der forbinder Østasien, Vestasien og Sydasiens. For det tredje at fremme håndteringen af handel. Alle parter bør diskutere spørgsmålene om handels- og investeringslettelser og træffe passende foranstaltninger. For det fjerde at øge den økonomiske cirkulation. Alle parter bør fremme realiseringen af udveksling og afvikling af lokal valuta, øge evnen til at afværge finansielle risici og gøre regionen mere økonomisk konkurrencedygtig i verden. For det femte at styrke mellemfolkelig udveksling. Alle parter bør styrke de venskabelige udvekslinger mellem deres befolkninger for at fremme forståelse og venskab med hinanden...

Helga Zepp-LaRouche, kvinden kendt som "Silkevejsdamen" (fra hendes præsentationer i Kina i 1997 om et projekt, der skulle centrere energi-, vand-, industri- og landbrugsprojekter langs ryggraden af sådanne massive transportprojekter), vil indkalde til en konference som leder af Schiller Institutet. Den hedder "Gå sammen med den Globale Majoritet." https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909 Åbnings-sessionen har titlen: "Den strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde."

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Gå sammen med det Globale Syd!

Ikke korrekturlæst.

6. september 2023 (EIRNS) - Onsdag den 6. september 2023
(<https://youtu.be/uEV0KcnRrSs>)

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 6. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen med spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Vi er på vej ind i en meget travl periode med konferencer, der har stor betydning for opbygningen af en ny udviklingsarkitektur: Der er et ASEAN-topmøde i gang i Indonesien; G20-topmødet finder sted i Indien på lørdag [9. september]. Eastern Economic Forum er på vej i Vladivostok. Alt dette følger udvidelsen af BRIKS, som sætter overgangen ud af den unipolære orden på dagsordenen. Selvfølgelig afholder Schiller Instituttet en online-konference den 9. september, som vil behandle disse spørgsmål under temaet "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

Helga, kan du opsummere for os, hvor tingene står efter BRIKS-topmødet og frem mod disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Ifølge en insider, som er meget involveret i opbygningen af dette nye økonomiske system, foregår opbygningen af et nyt økonomisk system med en utrolig hastighed, som selv han, som er en gammel kending i disse sammenhænge, finder fuldstændig overraskende. For tingene bevæger sig meget hurtigt. Jeg tror, at det mest indlysende er, at mens BRIKS 11-processen er i gang, vil yderligere seks lande slutte sig til BRIKS i begyndelsen af næste år. Et af dem, Argentina, er under voldsomt angreb fra de finansielle magthavere, og jeg er sikker på, at det vil komme op i diskussionsperioden. Ikke desto mindre inspirerer denne proces alle landene i det Globale Syd.

På den anden side er det også meget tydeligt, at det såkaldte

Globale Nord, dvs. de nordatlantiske lande på begge sider af "dammen", på en eller anden måde ikke reflekterer over, hvad det betyder, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning. Men det er meget tydeligt, at selvom krigen i Ukraine ikke fører nogen steder hen, i hvert fald ikke set fra dem, der gerne vil have Ukraine til at vinde, så eskaleres den, og det indebærer mange farer. Men der er også et klart tegn på, at man i stigende grad vil flytte konflikten til Indo-Stillehavsområdet, eller et andet aspekt af konflikten til Indo-Stillehavsområdet, til Taiwan, og at man bare vil fortsætte med at gøre, hvad man gjorde før: Forsøge at få et globalt NATO, et unipolært, som ikke længere eksisterer.

Samtidig er det på grund af massemediernes kontrol kun den lille del af befolkningen i alle lande, som er selvmotiverede, og som individuelt følger deres egne kilder, læser og ser tv og radio og medier fra Kina, Rusland og Afrika, som er helt klar over, at der med BRIKS-udviklingen er opstået en helt ny strategisk situation, som også skaber helt nye muligheder for lande som for eksempel Tyskland eller Italien og Frankrig. Men størstedelen af befolkningen er ikke klar over det, for hvis man læser om BRIKS-relaterede udviklinger, er det eneste, man læser, "spændinger mellem Indien og Kina"; det er grunden til, at Xi Jinping ikke tager til G20-topmødet i New Delhi. Putin tager ikke af sted, så det er klart, at Bloomberg siger, naturligvis med henvisning til unavngivne kilder, at dette vil blive brugt af europæerne til at lægge det største pres på afrikanerne for at få dem til at tage afstand fra Rusland og Kina.

Nu vil jeg sige, at det er for sent. For bevidstheden hos landene i det Globale Syd, i Latinamerika, i Afrika, i Asien, om denne nye strategiske, lad os sige "opdeling" – at størstedelen af det, der tidligere blev kaldt den alliancefri bevægelse, nu for alvor forsøger at etablere deres eget økonomiske system, som giver mulighed for udvikling for dem alle – det er ustoppeligt. Jeg mener virkelig, at intet kup,

intet forsøg på at destabilisere dem via farverevolutioner og de sædvanlige ting, vil være tilstrækkeligt, for lige nu befinder vi os i en historisk forandring, tror jeg, som kun sker én gang i tusind år, fordi dette afslutter kolonialismen, som startede omkring år 1500.

Så jeg tror også, at man kan fortolke det faktum, at Rusland og Kina ikke tager af sted – i hvert fald ikke statslederne – til G20-topmødet i Indien, og at de i stedet sender deres udenrigsministre, sådan, at tillidsbruddet mellem det Globale Syd og NATO er så dybt, at de måske betragter andre møder som vigtigere, som ASEAN og helt sikkert det kommende Vladivostok-møde [den 10.-13. september], for det er her, de udfærdiger deres traktater, laver deres investeringsplaner og så videre.

Så alt, hvad jeg siger, er, at hastigheden af integrationen absolut eskalerer og fortsætter. De vestlige etableringer er absolut ikke villige til at erkende, at alt det, der sker, ikke er Ruslands eller Kinas eller nogen af disse landes onde gerninger, men at det er et tilbageslag for deres egen politik. Befolkningerne i Vesten er stadig, for det meste, relativt uvidende, men de, der forstår, at vejen ud af den økonomiske og finansielle krise i Europa, for eksempel i Tyskland og andre lande, ville være at samarbejde fuldt ud med landene i det Globale Syd. Det er det, Schiller Instituttets konference den 9. september handler om: Vi har fremragende talere, der i høj grad repræsenterer det Globale Syd, så du vil høre fra første parket, hvad der er den virkelige hensigt med lande som dem i Latinamerika, Afrika og Asien. De har tydeligvis et helt andet syn på verden: De er ekstremt optimistiske, de taler om rumsamarbejde, atomkraft, gennembrud inden for termokernkraft. Så hvis du vil have en optimistisk idé om fremtiden, så bør du helt sikkert tune ind kl. 9 på lørdag til Schiller-konferencen og blive en del af denne bevægelse, for det er et af de mest spændende øjeblikke i historien at se fremkomsten af et system, der vil sætte retfærdighed på [dagsordenen]

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

SCHLANGER: Lad mig følge op på det, du sagde om, at Xi Jinping ikke tager til G20: En amerikansk blogger, der følger os tæt, skriver: "Tak, Helga, for det arbejde, du gør. De amerikanske medier skriver om, hvad de kalder en økonomisk nedsmeltning i Kinas ejendomssektor, og der er spekulationer om, at præsident Xi Jinping er i politiske problemer. Hvad er dine tanker om dette, eller er det bare mere psykologisk krigsførelse mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er absolut tilfældet. Jeg mener, se på, hvad Kina gør: De har virkelig forvandlet ikke bare Kina, men mange, mange lande i Afrika og andre dele af det Globale Syd. Og disse lande er blevet venner, ikke bare allierede eller partnere, men venner! Jeg mener, afrikanerne siger: "Kina er en ven af Afrika," og de har rigeligt med beviser på det.

Nu er det sandt, at det kinesiske byggeri nogle gange bevæger sig fremad, fordi de har en stor befolkning på 1,4 milliarder mennesker, og når man skal skaffe boliger til så mange mennesker, kan man ikke gøre det på samme måde som i USA i forstæderne, hvor man bygger det ene hus efter det andet med en baggård og en lille have foran. Man er nødt til at have en byggeplanlægning, hvor man skaffer boliger til alle. Og sommetider, og det skete tidligere, og det sker måske også til en vis grad nu, at nogle af disse bygningskomplekser står tomme i en kort periode. Men det har altid været en ekstremt kort periode, før disse byggerier er blevet fyldt med folk, der flytter ind. Så man kan lave en forkert historie ud af hvad som helst: Man kan tage statistikker og tage segmenter, og så kan man tage et andet segment fra den samme statistik og bevise det stik modsatte.

Så jeg ville ikke tro på det, for se, hvad der sker i Europa! Tyskland er ved at kollapse: Ikke Kina. USA's infrastruktur er i en afgrundsdyb tilstand. Se på infrastrukturen i Kina: Hvis

man tager alle parametre i den fysiske økonomi, er Kina stadig motoren i verdensøkonomien, og alle dommedagsprofetierne vil ikke ændre på det.

SCHLANGER: Et opfølgende spørgsmål til dette kom fra Dr. Balkrishna K., som spørger: "Hvad er de kortsigtede og langsigtede effekter af Bælte & Vej Initiativet i det Globale Syd?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at der på kort sigt vil være flere af den slags projekter, vi har set med de forskellige korridorer, omkring seks store korridorer i forskellige dele af verden; flere af de hurtige tog, som vi ser mellem Kunming og Laos, eller mellem Bandung og Jakarta i Indonesien; flere projekter af den slags, som er begyndt at transformere Afrika, især i de sidste 10 år. Så jeg er sikker på, at det vil fortsætte. Jeg tror, at der i det lange løb vil blive lagt meget mere vægt på at opgradere arbejdsstyrken: Kina er allerede begyndt at gøre det ved at invitere titusindvis af studerende til at komme til Kina for at blive uddannet, eller ved at flytte kinesiske teams til forskellige lande.

Men Kina forsøger ikke at blive den nye hegemon. Det er bestemt ikke min vurdering, og jeg vil tro, at hvis BRIKS-Plus fortsætter med at ekspandere, som det bør og skal, for at skabe en ny økonomisk verdensorden, så vil alle de andre lande, der har betydelige industrielle kapaciteter, som Indien, som Japan, som Tyskland (hvis det ikke er afviklet inden da), Schweiz, Italien, andre lande, der har betydelige, især maskinværktøjssektoren, de vil alle blive en del af en arbejdsdeling. Se på, hvad der sker i Sydvestasien, som var et område med fuldstændig kolonialistisk ødelæggelse i de sidste næsten hundrede år, men nu, på grund af tilnærmelsen mellem Iran og Saudi-Arabien, og fordi Tyrkiet spiller en særlig rolle i denne konstellation, er der faktisk en chance for, at alle de konflikter, der eksisterede mellem shia- og sunnimuslimerne, kan udelukkes og overvindes gennem fælles økonomisk udvikling.

Folk siger altid, hvem vil være det land, der har fordele? Hvis du ser på det som en længere bue, er det ligegyldigt, om du begynder at bygge en jernbane nord-syd i dette land eller øst-vest, for til sidst vil infrastrukturen blive integreret i hele verden, fordi det er sådan, det hænger sammen. Hvis man går hundrede eller to hundrede år tilbage, var infrastrukturen meget begrænset: Man havde kun nogle få jernbaner, nogle få veje, nogle få vandveje; men efterhånden som udviklingen af industrien, og især industrien, skred frem, blev infrastrukturen mere tæt. Se på Tyskland: Da Tyskland var på sit højeste, hvilket desværre er flere årtier siden nu, havde vi en fremragende infrastruktur, der integrerede motorveje, jernbaner og vandveje, og man kunne sende fragtgods og andre varer fra den ene til den anden, fra vandveje, til jernbane til lastbil, indtil man nåede den endelige destination – og man forsøgte at minimere lastbilaspektet af transporten; Men det var et meget integreret, meget tæt infrastrukturnetværk, og det er netop det, at jo mere udviklet et land bliver, jo vigtigere er det at have en integreret infrastruktur, fordi det reducerer transporttiden, tabet af effektivitet og så videre.

Så da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, for ti år siden, i Kasakhstan, offentliggjorde vi hele vores studie. For vi havde foreslået det, vi kaldte Den Eurasiske Landbro i 1991, da Sovjetunionen kollapsede. Vi foreslog en eurasiske landbro, der forbinder Europa og Asien gennem infrastrukturkorridorer. Og det er, i en vis forstand, det, der blev til den Nye Silkevej – vi kaldte den allerede “Den Nye Silkevej” i 1991. Og da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, udgav vi alle vores studier i en stor bog med titlen *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*. Faktisk har man infrastrukturplaner om at forbinde sydspidsen af Argentina og Chile, hele vejen op gennem Latinamerika, Mellemamerika, Nordamerika; og så forbinde gennem en tunnel eller en bro over Beringstrædet til den eurasiske forbindelse, dybest set den transsibiriske jernbane og andre linjer, der

går hele vejen til spidsen af Spanien, og går fra Gibraltarstrædet ind i Afrika og hele vejen ned gennem et infrastrukturnetværk til Kap det Gode Håb.

Så teoretisk set, hvis dette program blev realiseret, kunne man rejse med maglev-hurtigtog fra spidsen af Argentina eller Chile, hele vejen gennem Beringstrædet, tværs over Eurasien, til Kap det Gode Håb i Sydafrika.

Se, det kommer til at ske! Det vil helt sikkert ske, for det er den måde, menneskeheden udvikler sig på. Så i det lange løb ser jeg Bæltet og Vejen blive en integreret del af et fælles infrastrukturnetværk, hvor alle de forskellige lande i BRIKS-Plus og den nye økonomiske verdensorden samarbejder til gavn for alle de lande, der deltager i det.

Hvis vi ikke oplever Tredje Verdenskrig, vil jeg være helt sikker på, at det er det, der vil ske.

SCHLANGER: Helga, vi får masser af spørgsmål fra hele verden, så jeg vil kombinere flere af dem for dig. Dette kombinerer to spørgsmål om Tyskland: En tysker, der nu bor i Canada, skriver, at hun væmmes ved det, der foregår i Tyskland. Hun henviser til kansler Scholz' bekræftelse af, at Tyskland ikke skal have atomkraft, de kommende møder med den kemiske sektor, kollapset i bilsektoren, og hun spørger: "Hvad er der galt med det tyske folk? Hvor længe vil de tolerere denne koalition [regering]?" Og det andet spørgsmål fra en ph.d.-studerende i USA sagde, at han lige havde læst en bog, *When Kings Depart*, om hvad der blev gjort mod Tyskland under Versailles-traktaten. Og han sagde: "Kan du sammenligne det, der bliver gjort mod Tyskland i dag, med det, der blev gjort af briterne og franskmændene, især efter Første Verdenskrig i Versailles?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er to meget gode spørgsmål. Jeg mener, at den nuværende tyske regering ledes af en kombination af uvidende og svage personer. Derfor, når man ser på tysk politik lige nu, under kansler Olaf Scholz – nu bærer han klap

for øjet – er den ensidig. Det er mildt sagt! Den kigger kun i retning af Atlanterhavet, og jeg tror, at han bærer klap for øjet, så han ikke behøver at se resten af verden: Han kan bare følge sit tunnelsyn om at være en god vasal.

Når man ser på retningen for tysk politik under denne ledelse, minder det mig om en skildpadde, der har trukket hovedet ind og så bevæger sig baglæns; den har sat bagtroppen i bevægelse. Så Tyskland bevæger sig tilbage til middelalderen. Det er forfærdeligt! Vi sidder på en krudttønde, for jeg og mange andre medlemmer af Schiller Instituttet har haft mange diskussioner i de seneste uger, og det, man finder ud af, er, at den tyske befolkning er i en tilstand af absolut anspændthed: Hvis man spørger nogen, så siger de: "Alt det, vi har bygget op efter Anden Verdenskrig, er ved at falde sammen! De er ved at ødelægge det! Al den lovgivning, de laver, ruinerer Tyskland!" Og det er stemningen i Tyskland. De er vrede.

Problemet er, at de ikke rigtig kan se, hvad de skal gøre. Der er partiet Alternativ for Tyskland (AfD), som har haft en stor stigning i popularitet på grund af denne frustration. Men der er også grænser, for desværre er der bare nogle frustrerede mennesker i det, men de har også nogle ret uheldige karakterer, så det er ikke rigtig et alternativ for de fleste mennesker. Det efterlader den almindelige borger uden meget håb.

Jeg tror derfor, at det vigtigste er at sprede nyheden om, hvad BRIKS-landene gør, for når folk i Tyskland forstår, at BRIKS ikke er Tysklands fjende, men partneren og den potentielle fremtidige vej ud, så kan problemet løses. For Tyskland har været en eksportorienteret nation i hvert fald siden Bismarcks tid, og Tyskland har ikke mange råstoffer, og dets høje levestandard var resultatet af en høj grad af videnskabelig og teknologisk udvikling og eksport af disse varer, som derefter blev meget berømte med synonymet "Made in Germany". Det blev oprindeligt givet til Tyskland af

besættelsesmagterne som et tegn på skam – “made in Germany”, det “Germany”, du ved – men på grund af det tyske folks arbejdsomhed blev det til et æresmærke. Og folk sagde: “Åh, ‘made in Germany’, det er høj kvalitet”, og derfor ville folk købe disse produkter, selv om de var lidt dyrere end fra andre lande, fordi det stod for ekspertise.

Men det er nu ved at forsvinde. Tyskland sakker bagud med hensyn til patenter, med hensyn til biler – Tyskland plejede at være et førende bileksporterende land; det falder nu meget hurtigt tilbage. Og med det sank mange andre også.

Så Tyskland står over for et økonomisk kollaps, som jeg forudser vil ramme i det kommende efterår og vinter, i stor stil. For så vil de høje energipriser betyde, at mange mennesker vil blive hårdt ramt; mange virksomheder vil gå konkurs, hvilket allerede er ved at ske – restauranter, kunsthåndværk, industri på mellemniveau vil alle kollapse. Og på det tidspunkt tror jeg faktisk, at det hele vil eksplodere. Og derfor er det ekstremt vigtigt, at nyheden om potentialet i at samarbejde med BRIKS-landene om udviklingen af det Globale Syd er det punkt, der virkelig kan ændre Tysklands retning.

Det er derfor, vi afholder disse konferencer; det er derfor, at hvis du er tysker og bor i Canada, så hjælp os med at sprede nyheden om det. Hvis du har slægtninge, så gør dem opmærksomme på vores kommende konference, og hvad vi gør, for vi har brug for en masse mennesker, der kæmper sammen med os, for det er en stor kamp, og besættelsesmagterne besidder stadig Tyskland i meget høj grad. Eftersom folk ikke er suveræne i deres hoveder, for slet ikke at tale om landets praktiske suverænitet, er vi stadig nødt til at kæmpe meget hårdt.

I forhold til det andet spørgsmål vil jeg sige, absolut, ja. For set fra imperiets synspunkt – og hvis man ikke forstår imperier som lande, men som et oligarkisk system, der bevægede sig fra det romerske imperium og endda før, fra det persiske

imperium, det romerske imperium, det byzantinske imperium, det osmanniske imperium, det venetianske imperium, det anglo-hollandske imperium, det britiske imperium, og måske kan man sige det anglo-amerikanske imperium i dag, så har de grundlæggende set Tyskland som en potentiel trussel mod det oligarkiske system.

Hvorfor siger jeg det? Af forskellige årsager producerede Tyskland adskillige tænkere, som var virkelig fremragende: Nicolas af Kues i det 15. århundrede, Kepler, Leibniz; inden for klassisk musik, med få undtagelser som Verdi og nogle andre, kommer meget af det fra Tyskland – den store klassiske musik. I litteraturen havde man store digtere som Lessing, Schiller, Heine, Goethe til en vis grad; og mange andre gennembrud inden for videnskab, opdagelser. I den klassiske periode i Tyskland havde man så kombinationen af Friedrich Schiller, som var en tårnhøj gigant, der udviklede den æstetiske uddannelse som en måde at gøre folk frie på, den indre frihed; og han havde en ven, Wilhelm von Humboldt, som gjorde Schillers teori om æstetisk uddannelse til et uddannelsessystem, det berømte Humboldt-uddannelsessystem. Og på trods af, at Wilhelm von Humboldt som en af de preussiske reformatorer kun var i embedet i meget kort tid, jeg tror mindre end et år, var han stadig i stand til at indføre sit system, det Humboldtske Gymnasium, studie- og undervisningsprincippet på universitetet, så Humboldts indflydelse var meget langt ud over hans faktiske tid i embedet. Og jeg tror, at hvis han var blevet i embedet – det var en proces, der blev afsluttet med Wienerkongressen og Metternichs reformer – hvis han kunne være blevet længere og have implementeret Humboldts uddannelsessystem fuldt ud, ville hvert barn have haft chancen for at blive et geni. Og der er ingen større trussel mod oligarkiets system end at have en masse genier, som er indre frie, indre styrede mennesker, der ikke vil acceptere at være underlegne i forhold til en eller anden adelig eller en eller anden konge eller en eller anden prinsesse eller en eller anden overflødig person. Jeg tror, at

det er grunden til, at briterne senest fra begyndelsen af det 19. århundrede, og i stigende grad med Bismarck og industrialiseringen, udså sig Tyskland som et sted, der skulle undertrykkes. Og det var tilfældet med Versailles. Man kan endda sige, at det i meget høj grad var med til at motivere Første Verdenskrig. Versailles var den bevidste idé om at holde Tyskland nede. Med [Rapallo traktaten] (https://larouchepub.com/other/editorials/2022/4916-on_the_100th_anniversary_of_th.html) [i 1922 mellem Tyskland og Sovjetunionen] forsøgte man at omstøde det. Mordet på [den daværende tyske udenrigsminister] Walther Rathenau skulle virkelig sikre, at Tyskland ikke ville komme sig igen. Og selv sponsoratet af Hitler gennem internationale finansielle kræfter havde den idé, at hvis man sætter Hitler til magten, vil en krig mellem Tyskland og Rusland være det logiske resultat. I efterkrigstiden handlede det igen om at holde Tyskland nede: Hvad er formålet med NATO? "Hold amerikanerne inde, hold russerne ude, og hold tyskerne nede," det var det britiske slogan, og det vidste alle.

Da den tyske genforening fandt sted i 1990, havde Tyskland fået sin ret til suverænitet på grund af den fredelige revolution i Østtyskland. Ikke desto mindre blev mekanismerne sat i fokus for at holde Tyskland nede igen ved at underlægge det euroen og Maastricht-aftalen.

Så det er en lang historie, at oligarkiets mål var at holde Tyskland nede. Eftersom de fleste mennesker ikke rigtig har studeret den historie, er de stort set på bar bund. Jeg har længe været af den opfattelse, at folk er nødt til at studere deres historie for at forstå, hvorfor vi er, hvor vi er. Men for at vende tilbage til svaret på det første spørgsmål, så tror jeg, at der er en meget hurtig vej ud, og det er: Gå sammen med BRIKS, og gå sammen med størstedelen af verdens befolkning, og Tyskland vil have en middelstor, middelmådig plads, men en smuk plads, hvis vi genopliver vores egne klassiske traditioner.

SCHLANGER: Jeg vil gerne se, om vi kan få to spørgsmål mere, som er vigtige. Det ene er fra Menashe, som spørger: "Hvordan kan den potentielle tilføjelse af Den Afrikanske Union til G20 påvirke BRIKS-Plus-nationerne?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det bør ske. Jeg ved ikke, om G20 vil være formen for evigt, for det er igen ikke helt repræsentativt – hvorfor disse 19 lande plus EU; hvis EU kan være med som medlem, så bør Den Afrikanske Union så meget desto mere også være medlem. Så jeg går ind for det, men jeg tror heller ikke, at kombinationen af G20 er det sidste ord. For hvorfor ikke have en repræsentation af alle: G1 eller G-All. Det er FN dybest set allerede, og man kunne overveje reformer af den struktur, som ville sikre, at alle nationers stemmer på planeten bliver hørt og er effektive.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Pat, som sagde: "Tak til Schiller Instituttet for at adressere angrebene på Argentina," som selvfølgelig var et af de lande, der blev føjet til BRIKS på topmødet i sidste uge i Sydafrika. Hun spørger: "Kan du se, at det argentinske folk står stærkt og engageret i denne politik? Hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, jeg tror, at kampen for Argentina er en kamp for hele menneskeheden: For Argentina er ikke et tilbagestående land. Argentina plejede at være nummer tre i verden i begyndelsen af det 19. århundrede, så det har en tradition for at være en stolt og udviklet nation. Og det har været under angreb fra IMF, fra briterne – tænk på Malvinas-krigen i 1982, som de kaldte "Falklandskrigen", men som i virkeligheden var Malvinas-krigen. Så Argentina er, igen, et af de lande, som oligarkiet har været meget efter.

Schiller Instituttet cirkulerer i øjeblikket et politisk dokument, som forsvarer [Argentina](<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>), og det har en række programmatisk forslag, som

stammer fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, der i 1982 havde designet et lignende program til den daværende mexicanske præsident José López Portillo, da [López Portillo](<https://store.larouchepub.com/product-p/eirsp-1982-10-0-0.htm>) havde bedt ham om at hjælpe mod den kapitalflugt, som var organiseret mod den mexicanske peso.

Så vi cirkulerer dette dokument, " Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRICS," og det foreslår foranstaltninger, som, hvis de blev gennemført, ville løse problemet: først og fremmest at indføre kapitalkontrol for at forhindre kapitalflugt; nationalisere centralbanken; udstede kredit på grundlag af ethvert lands suveræne ret til at udstede kredit til klart defineret udvikling; lavrentelån med lang løbetid. Samtidig skal man vælge visse projekter, som løfter landet ind i en ny retning: Et af dem er den bi-oceaniske jernbane, som vil hjælpe hele Latinamerika med at blive mere integreret og produktivt; og gør Argentina til medlem af de rumfarende nationer, for Argentina har en tradition for rumforskning, og andre latinamerikanske lande bør også være en del af det, i tråd med hvad den indiske premierminister Modi sagde på BRIKS-topmødet, nemlig at han ønsker at skabe et konsortium for rumforskning for BRIKS.

For hvis landene tager springet, så at sige, og bliver en del af den utroligt spændende oplevelse, det er at have månemissioner – Indien har nu en mission til Solen, hvor de observerer processerne i Solen. Tidligere var der missioner til Mars, ud over den nuværende mission til Månen. Det katapulterer et land ind i en helt anden retning, hvor man går efter maksimale videnskabelige gennembrud, og især ændrer det folks identitet fra bare at være jordboere, der tror, at vi har begrænsede ressourcer og al denne grønne propaganda, til at indse, at universet er så gigantisk stort, og at der ikke er nogen grænser for vækst. Og det er den vigtigste oplevelse, et land kan få.

Så gå ind på vores hjemmeside, download dette papir, og spred

det vidt og bredt, for det er ikke kun for [Argentina] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>): Det er noget, som alle lande har brug for at vide, hvis de ønsker at forsvare deres eget folks fælles bedste.

Jeg tror, der er meget at gøre, men jeg vil virkelig appellere til jer, vi har brug for en masse mennesker, der arbejder sammen med os, kæmper sammen med os, for det er den mest spændende periode i historien lige nu, fordi det er muligt at skabe en forandring til det bedre!

SCHLANGER: Helga, endnu en gang tak, fordi du er med os i dag. Jeg synes, folk skal tage til sig, hvad du siger. Opgive at være en tilskuer eller en klynker. [Tilmeld dig](https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) på Schiller Instituttets hjemmeside til konferencen den 9. september på lørdag. Og tilmeld andre mennesker! Få en hel diskussionsgruppe i gang! Folk klager hele tiden over, at der er et "censurindustrielt kompleks", der forhindrer dig i at vide, hvad der foregår. Bryd det! Få folk involveret i diskussionen. Og Helga, jeg tror, vi ses i næste uge, men folk bør komme på lørdag til onlinekonferencen.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg håber at se jer der!

Gå sammen med den Globale Majoritet!

Den 5. september 2023 (EIRNS) – Den næste uge byder på flere internationale konferencer: ASEAN-mødet, der finder sted nu i Indonesien, G20-mødet i Indien i denne weekend, Eastern Economic Forum (EEF) i Vladivostok frem til næste onsdag, og

midt i det hele Schiller Instituttets online [konference] den 9. september (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

Det nye paradigme i internationale anliggender, der får stadig større styrke med BRIKS-topmødet og EEF i særdeleshed, kræver et passende svar fra de nationer, uden hvis samarbejde en sikker verden med fredelig udvikling var umulig: nationerne i det angloamerikanske NATO. Er fred mulig i en verden med et Storbritannien, der udviser tilstrækkelig galskab til at fremme Taiwans uafhængighed og et spil om atomvåben med Rusland i en ny "Krim-missilkrise", eller med et USA, der har fjernet sig så langt fra sine grundlæggende principper, at det er den primære "støtte" til det ukrainske militær, der er ved at blive kørt i sæk, mens det deltager i gentagne militære provokationer rettet mod Kina? I mellemtiden ser mange nationer i Europa deres økonomier blive ødelagt af sanktioner og en menneskefjendsk energipolitik, deres landbrugssektorer reduceret for at "redde naturen", og deres kulturer blive rystet af en mangel på meningsfuld national dagsorden.

Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen som helhed agter at katalysere en ændring af politikken i det imperiale Vesten gennem en internationalt formidlet organiseringsproces. Giv USA en mission, f.eks. inden for rumfart og teknologi! Genopret i Europa de bedste elementer af dets verdensforandrende renæssancekultur! Ryst den terror og undertrykkelse af jer, som frygter begyndelsen på en ny verden.

Vær fri til at tale! Der stilles krav om online "sikkerhed" og om at forhindre den "skade", der forårsages af at læse et opslag på sociale medier, som (af et sandhedsministerium) vurderes til at være ukorrekt. Men hvad med sikkerheden for det ukrainske folk, som bliver ødelagt af den angloamerikanske/NATO-krig mod Rusland? Hvad med skaden ved at

forsinke og forhindre udvikling under dække af det, der kaldes grøn politik? Agenturer som ADL truer sociale medievirksomheder som X/Twitter på grund af den skade på deres omdømme, som ADL's (overdrevne) rapporter kan påføre dem, hvis de ikke ændrer deres politik, som de kræver. Elon Musk overvejer et injuriersøgsmål mod "Anti" Defamation League.

Mens USA's flåde for første gang i et årti sender en større styrke til Det Gule Hav (internationalt farvand, men kun afgrænset af Kina og Korea) efter en træningsøvelse med flere tusinde deltagere, der involverede taiwanske militærfolk i Michigan, alt imens Kiev forsøger at trække NATO ind i krigen ved at hævde, at russiske droner er faldet ned over Rumænien, vil du så slutte dig til koret for fred og forandre "Vesten"?

[Registrer]([https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909])(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) til konferencen den 9. september og vær vært for en live-visning i dit lokalsamfund. Verden kan ikke overleve som halvt slave og halvt fri.

Selvfølgelig er deres system ved at kollapse! Hvad har du tænkt dig at gøre ved det?

4. september 2023 (EIRNS) – Kampen om et nyt verdenssystem er tydeligvis i gang, et system, der vil bestemme verdens retning i de kommende årtier og derefter. Mens noget af dette måske udspiller sig mere åbenlyst på overfladen, såsom stedfortræderkrigen mellem USA og Rusland og deres fodaftryk i

Ukraine, begynder de dybere elementer, som faktisk har været på spil i årtier, at blive mere tydelige end nogensinde før.

Dette er accelereret efter den fantastiske respons på BRIKS-Plus-topmødet i Sydafrika i august, hvor seks nye medlemmer blev accepteret, og snesevis af andre har udtrykt deres interesse for at blive optaget. De fraktioner i Vesten, der ser dette som en trussel mod deres kontrol over verden, reagerer og er begyndt at imødegå det på forskellige måder. Det vil utvivlsomt være tilfældet på G20-topmødet i New Delhi i weekenden den 9.-10. september.

Et sted, det kan ses, er besættelsen af loyaliteten over for den grønne dødsideologi, noget som nationer i det Globale Syd i stigende grad er modstandere af. De forenede arabiske Emirater er vært for dette års COP28-klimakonference og har gjort mange i USA og Europa vrede ved at udnævne den administrerende direktør for Abu Dhabi National Oil Company til præsident for konferencen. U.A.E. (et nyligt tilføjet medlem af BRIKS) har nægtet at opgive at udvikle sine fossile brændstofreserver, den samme type afvisning, som vi har set i hele udviklingssektoren, som i stedet insisterer på deres ret til at afhjælpe fattigdom først.

Hykleriet er forbløffende og åbenlyst. Mens Tyskland og Europa oplever, at deres økonomier går i opløsning – for en stor dels vedkommende på grund af indførelsen af “vedvarende energi” og afvisningen af fossile brændstoffer – påtvinger de afrikanerne konferencer og fortæller dem, at de skal investere i den samme grønne energi. Eller tag nu det med fødevarer: Mens Vesten siger, at Rusland sulter verden, fordi landet har indstillet Sortehavs-initiativet vedrørende korn – i virkeligheden forårsaget af vestlige sanktioner mod russisk skibsfart – får landmænd i Holland at vide, at de forurener for meget og må holde op med at dyrke jorden for evigt!

Et andet sted, hvor dette viser sig, er i Argentina, som på den ene side har været offer for IMF's og Wall Streets

omfattende udplyndring, og på den anden side netop har tilsluttet sig BRIKS, hvorved en helt anden vej er blevet banet. Alt tyder på en optrapning fra det transatlantiske finansimperiums side for at knuse Argentina og ikke lade det undslippe til en anden politik – og på den måde gøre det til et eksempel for enhver anden nation, der vil forsøge at bryde ud af deres “regelbaserede ordens” greb. Schiller Institutet har netop udgivet et ni-trin-program for Argentina til at løsrive sig fra dette snylter-system for altid, og det er tilgængeligt til øjeblikkelig distribution internationalt.

Lyndon LaRouche, en mangeårig forkæmper for en politik for fysisk økonomisk udvikling og en modstander af den type morderiske ” bankers regnemetoder”, der anvendes mod Argentina, talte ofte om karakteren af IMF’s politik, og hvordan dens onder blev begået under dække af “troværdighed” af datidens førende økonomer.

Den indiske premierminister Narendra Modi udtalte sig i et interview om det kommende G20-topmøde og tog fat på kernen i denne fejlslagne tankegang og økonomiens sande natur: “Det BNP-centrerede syn på verden er nu ved at ændre sig til et menneske-centreret,” sagde Modi og tilføjede, at den ændring, der sker i dag, svarer til ændringen i æraen efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Modi fortsatte: “I lang tid blev Indien opfattet som en nation med over 1 milliard sultne maver. Men nu bliver Indien set som en nation med over 1 milliard håbefulde hjerner, mere end 2 milliarder dygtige hænder og hundredvis af millioner af unge mennesker.”

Hvis denne form for tænkning kan finde det rette lederskab i dag, så har verden en vej ud af den nuværende krise og ind i en ny æra. Hvis ikke, står vi over for en kolossal fare for, at nutidens neoliberale system dør, og det vil ikke gå så fredeligt for sig, som det gjorde for Sovjetunionen.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede i en samtale med samarbejdspartnere mandag:

“Den næste periode vil være fuld af dramatiske drejninger og forandringer. Det, der sker i dag i Argentina, kan ske i morgen i Tyskland, måske ikke med hensyn til banksystemet, men med hensyn til industrien. Og jeg tror, der vil være mange af det, Friedrich Schiller ville kalde {punctum saliens}, der vil komme flere punkter, hvor det er absolut muligt at katapultere hele den strategiske situation til et andet plan. Så den kommende periode vil ikke være lineær, og derfor burde al lineær tænkning forbydes alle. For ideen om at projicere det, man kender fra fortiden, ind i fremtiden vil ikke hjælpe en.

“Vi bør gå efter idéen om at vinde denne kamp, for alternativet er ikke acceptabelt.”

Foto: CCO

Wall Street er ude på at gøre Argentina til et skrækeksempel for enhver nation, der forsøger at blive medlem af BRIKS

Den 3. september 2023 (EIRNS) – Der er visse kampe, som ikke kan undgås og skal vindes. En af dem er kampen for at få USA og Vesteuropa til at ændre deres nuværende geopolitiske konfrontationskurs med Rusland og Kina, en kurs, der har til formål at opretholde det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets unipolære verdensorden. Alternativet til

at vinde den kamp er sandsynligvis en atomkrig.

Et andet er det kommende præsidentvalg i Argentina den 22. oktober, som tegner til at blive den umiddelbare, første slagmark mellem den nyligt udvidede BRIKS-11-proces og det samme bankerotte transatlantiske system – et system, der er skrækslagent for at blive skyllet væk af flodbølgen af nationer, der slutter sig til BRIKS, den nye Globale Majoritet.

Med 20-30 yderligere nationer, der allerede står i kø for at blive medlem af BRIKS efter det historiske topmøde i Johannesburg, har City of London og Wall Street et presserende behov for at statuere et blodigt eksempel med Argentina, som er en af de seks nationer, der netop er blevet optaget i BRIKS. De planlægger at forhindre Argentina i at blive medlem den 1. januar 2024 ved at slå landets økonomi til blods gennem gældsinddrivelse og kapitalflugt og på den måde miskreditere den nuværende Alberto Fernández-regering og dens kandidat, økonomiminister Sergio Massa, og give sejren til den psykologisk ustabile Javier Milei.

Bankiernes favorit, Milei, som nogle kalder "Argentinas Zelenskyj", har allerede svoret, at hvis han vinder, vil han trække Argentina ud af BRIKS, allerede inden landet bliver medlem; fjerne Argentinas valuta (og dermed dets suverænitet) og erstatte den med spekulanternes dollar; bryde båndene til Kina, Rusland og de fleste af Argentinas latinamerikanske naboer; og ellers gennemføre ekstrem neoliberal politik, der vil give landets fysiske økonomi et nådesstød.

Den økonomiske krise er allerede så alvorlig i Argentina, at Massa, som i øjeblikket forhandler med IMF's lejemordere, fik en lussing ved sidste måneds primærvalg, hvor de tre førende kandidater (Massa, Milei og den neoliberale Patricia Bullrich) hver fik omkring en tredjedel af stemmerne – et chokerende tilbageslag for Massa, som havde forventet at klare sig langt bedre.

Hvis Argentina kan blive plukket af bankfolkene, vil dets nabo og allierede Brasilien – et af de fem stiftende medlemmer af BRIKS – være det næste. Og budskabet vil være leveret til verden: “Prøv at bryde med vores system, og vi “waterboarder” jer finansielt og sletter jer fra landkortet.”

Patriotiske kræfter i Argentina er bevidste om bankernes udspil og dets betydning, men de fleste er i vildrede over, hvad de skal gøre. Den mangeårige peronistiske aktivist, forfatter og mediekommentator Carlos Pereyra Mele, som er direktør for onlinepublikationen Dossier Geopolitico, kom den 30. august med en præcis [bramfri advarsel] (<https://dossiergeopolitico.com/2023/08/30/7512/>): “Dette er en historisk mulighed. At tilslutte sig (BRIKS) indebærer integration i det nye verdenssystem.... Hvis Argentina ikke kommer med i BRIKS, vil de næste 50 år være tabt. I så fald kan de kommende generationer glemme muligheden for vækst og udvikling. Den anden side – som oppositionen siger, at den er en del af – har indtil videre kun givet os gældsætning, en større krise og flere (IMF-dikterede) tilpasninger.”

Det er en kamp, der kan vindes, men den kan kun vindes internationalt ved at samle kræfter både i og uden for Argentina om et fælles mål.

Schiller Instituttet bekendtgjorde den 1. september, at det snart vil udgive “Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRIKS,” som specificerer de umiddelbare tiltag, der må iværksættes af Fernández-regeringen og kandidat Massa i god tid før præsidentvalget den 22. oktober. Disse foranstaltninger, der skal vedtages både for Argentina og som et eksempel for verden, omfatter:

A. Stop blodsudgydelserne: Folket kommer først

Indfør et øjeblikkeligt gældsmoratorium for afvikling af udlandsgælden, herunder de 46 milliarder dollars, som landet skylder IMF – det største beløb, noget land skylder. Afbryd

ensidigt alle forhandlinger med IMF.

Pålæg kapital- og valutakontrol, herunder obligatorisk konvertering af alle eksportindtægter til pesos til deponering i argentinske banker. Disse foranstaltninger vil sætte en stopper for den frie omveksling af pesos til dollars og den spekulation og kapitalflugt, som det fremmer.

Etabler en fast vekselkurs mellem peso og dollar, som suverænt bestemmes af den argentinske regering, for godkendt international handel, rejser og andre anvendelser af udenlandsk valuta. Spekulative internationale banktransaktioner er ikke i den godkendte kategori.

B. Sørg for en hurtig tilførsel af produktiv kredit

Udsted statslige nødfonde og tilskud til de fattigste argentinerne (halvdelen lever nu i fattigdom) og til virksomheder, der ellers er på vej mod konkurs. Massa har netop annonceret tiltag i denne retning, men det, regeringen uddeler om mandagen, bliver stjålet fra argentinerne om tirsdagen, fordi bankfolkene har påtvunget Argentina en inflation på 108 % og en rente på 118 % samt en massiv kapitalflugt.

Nationaliser den "autonome" centralbank (BCRA), og genetabler en nationalbank, som udsteder produktionskreditter i peso til en rente på 1-2 %.

Brems den galopperende inflation yderligere ved at indføre streng priskontrol for et væsentlig udvalg af forbrugs- og produktionsvarer.

Udnyt Argentinas nye medlemskab af BRIKS og dets adgang til Den Nye Udviklingsbank (NDB) fuldt ud til at udvide handlen i nationale valutaer med BRIKS-medlemmer og venligtsindede nationer, såvel som kreditlinjer uden dollar fra disse lande og med NDB. BRIKS-landene skal reagere, som om deres egen eksistens afhang af det – for det gør den.

C. Sæt gang i store infrastrukturprojekter

De dobbelte oceangående højhastighedsjernbanekorridorer, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, skal bygges. Indkald til en international konference i Buenos Aires i midten af oktober for at få projekterne hurtigt godkendt og sat i gang med deltagelse af højtstående regeringsrepræsentanter fra mindst Brasilien, Peru, Bolivia og Kina (det land, der har den nødvendige jernbaneteknologi og i årevis har tilbudt at bygge sådanne projekter under sit Bælte- og Vej-Initiativ-forslag).

Argentina skal også slutte sig til verdens rumfartsnationer, som det netop er lykkedes Indien at gøre med sin Chandrayaan-3 månelanding. Brasiliens Alcantara rumopsendelsesfacilitet nær ækvator er det perfekte centrum for et sydamerikansk samarbejde med internationale allierede fra BRIKS-nationerne og andre. Dette kan tages op på den samme internationale konference i midten af oktober, med den vigtige tilføjelse af Indien som deltagende nation.

Et sådant sæt af foranstaltninger vil redde Argentina fra at blive en fejlslagen stat og styrke BRIKS' strategiske rolle i de kampe, der ligger forude. Argentina vil ikke overleve uden BRIKS, men BRIKS vil måske heller ikke overleve uden Argentina.

Som Brasiliens præsident Lula for nylig sagde: "Jeg kan ikke acceptere, at det er normalt for en borger at blive født fattig og dø fattig, for deres barn at blive født fattig og dø fattig, for deres barnebarn at blive født fattig og dø fattig.... Vi har ikke lov til at forblive fattige.... Vi har ikke lov til at blive ved med at blive kaldt Den tredje Verden.

Foto: Juan Pablo Lancia, Pexels CCO

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg Samarbejde med BRIKS+ må erstatte Vestens forfejlede krigspolitik

Politisk orientering den 1. september 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Vores næste internationale Schiller Institut konference den 9. september: 'Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!

Skriv under: Appel til det Globale Nord. Link: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/0...>

Skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden! Link: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/0...>